

సనాతన సారథి

జులై 2019

‘కమలాక్ష! నీ కోమలాకృతి గాంచని కన్నులు గల్గు భాగ్యమదియేల?’

సనాతన సారథి

సత్య, ధర్మ, శాంతి, ప్రేమలద్వారా మానవజాతి సామాజిక,
నైతిక, ఆధ్యాత్మిక అభివృద్ధికి అర్పితము

సంపుటము 62

సంచిక 7

జులై 2019

ప్రచురణ తేదీ

జూన్ 23

1. రామకథారస వాహిని (ధారావాహికం)	భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు	4
2. గురుపూర్ణిమ విశిష్టత	శ్రీ సత్యసాయి ప్రబోధ మాధురి	7
3. 'ఓం శ్రీసాయి ఆరోగ్యప్రదాయ నమః'	డా॥ కొమ్మారెడ్డి భాస్కరరావు	11
4. ప్రణవోపాసన - నామస్మరణ	ఆచార్య ముదిగొండ వీరభద్రయ్య	14
5. వేంకటగిరిలో వరాలదేవుడు	పి.వి. చలం	17
6. నా మొర వినవా నను దయ గనవా...	శ్రీ సత్యసాయి గీతములు (6)	19
7. మనం భగవంతుణ్ణి ప్రత్యక్షంగా చూశాం!	ఎన్.ఎన్. వేంకటేశ్వరన్	20
8. అలనాటి పాతమందిరం.. (చివరి భాగం)	కుప్పం విజయమ్మ	22
9. ముత్యాలసరాలు (ధారావాహికం)	ప్రొ॥ కామరాజు అనిల్కుమార్	25
10. సమాజసేవే సర్వేశ్వర పూజ	డా॥ బి.వి. పట్టభిరామ్	27
11. విశ్వవిభుడు	డా॥ రుద్రాభట్ల గంగాధరశాస్త్రి	30
12. కొడైకనాల్లో... భగవాన్ దివ్యసన్నిధిలో...	ప్రొ॥ జి. నాగేశ్వరరావు	37
13. 'యోగక్షేమం వహమ్మహమ్'	డా॥ రమేష్ ఎమ్. వాద్యానీ	42
14. పాదసేవనం	కస్తూరిగారి కమనీయ భక్తికథామృతం (6)	45
15. ప్రశాంతి సమాచారం	దివి చతుర్వేది	47
16. వటవృక్ష ప్రతిష్ఠ	'సనాతన సారథి' 1959 జులై సంచికనుండి	50

కవితాంజలి

1. 'మానవుడు ఏల వెనుకబడె?'	విశ్వనాథ రామారావు	21
2. ఎలా మరువను?!	వి.ఎన్.ఆర్. మూర్తి	35
3. లీలామానుషరూపా!	భువనచంద్ర	36

© శ్రీ సత్యసాయి సాధనా బ్రహ్మ, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతినిలయం

టెలిఫోన్: 08555-287375 (సనాతన సారథి Extn. 128, పుస్తకాలు, ఆడియో వీడియో సీడిలకొరకు ఆర్డర్లు Extn. 162)

E-mail: subscriptions@sssbpt.org, editor@sssbpt.org

శ్రీ సత్యసాయి సాధనా బ్రహ్మ, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం, అనంతపురం జిల్లా (ఆం.ప్ర) - 515134 తరపున ప్రశాంతి నిలయంలోని శ్రీ సత్యసాయి ఆశ్రమ పరిధిలో ఉన్న శ్రీ సత్యసాయి ప్రెస్ షెడ్ (120'X40')లో ముద్రింపబడి ప్రచురింపబడింది.

ప్రింటర్ అండ్ పబ్లిషర్ : కె.ఎస్. రాజన్, ఎడిటర్ : వి. శ్రీనివాసులు

భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిశ్వర విరచిత

రామోకథార్థో వాహినీ

(గత సంచిక తరువాయి - 65వ భాగం)

అహా! ఆ శబరి ఆనందమునకు హద్దులు, గట్టులు తెగెను. నడువలేని నారీమణికి వేయి యేనుగుల బలము వచ్చెను. చకచక నడచుచూ నదికి వెళ్ళి చల్లని నీరు తీసుకొనివచ్చి, తాను రుచి చూచి తెచ్చిన ఫలములను రామలక్ష్మణుల ముందు పెట్టి, వారి ముఖకమలములను తనివివీరా చూచుచూ, రామ పాదములను కడిగి శిరస్సుపై ప్రోక్షించుకొని, నీరు త్రాగి, “స్వామీ, నా కోరిక తీరినది. ఇక నేను దేని నిమిత్తమై బ్రతుకవలెను?! రామదర్శన నిమిత్తమై బ్రతికితిని. రాములను చూచితిని. ఇక ఈ ప్రాణములను తమ పాదములందు చేర్చుకొనుడు. తమ చరిత్ర మునులచే అపారముగా విన్నాను. నేటికి కన్నాను, ధన్యవైనాను” అని ప్రార్థించెను.

రాముడు ఆమె అందించిన ఫలములు అత్యంత ప్రీతితో ఆరగించుచూ, “అమ్మా! నీ మనస్సెంత మధురమో నీ ఫలములూ అంత మధురముగా నున్నవి. నిజముగా ఇవి చెల్ల

ఫలములు కావు. అడవి చెట్టు ఫలములు ఇంత మధురముగా నుండవు. నీ జీవిత వృక్షమునందలి మనఃఫలములే యివి” అని ఫలముల రుచి వర్ణించుచూ ఆరగించుచుండ లక్ష్మణునికి చాలా ఆనందమాయెను. కారణము, సీతావియోగము కలిగిన దినము నుండి రాముడు ప్రీతితో తనకు తాను అందుకొని ఫలమును భుజించినది తాను చూడలేదు. లక్ష్మణుడు యెంతో బలవంతముతో రామునకు వలిచి, అందించుచుండుటచేత అదియు ఒకటో అర్థమో తినుచుండేనేకానీ ఆకలి తీరునట్లు, లక్ష్మణునికి తృప్తి కలిగించునట్లు తినలేదు. ఈనాడు ఈ శబరి చెట్టు క్రిందపడిన ఫలములను రుచి చూచి, మట్టి తుడిచి పరిశుద్ధముగా మధురఫలములనే దాచిపెట్టి రాముని నిమిత్తమై నిత్యము యెదురుచూచి, కడకు రామప్రసాదమనే భావముతో తానారగించి తిరిగి క్రొత్త ఫలములను యేరి దాచి వుంచెడిది. ఆ అలవాటుతో, శబరి ప్రేమరసమును ఆ ఫలరసముతో యేకపరచటముచేత, అతిమధుర రసముగా ఆ ఫలములను రామచంద్రుడు ప్రీతితో తృప్తితీర ఆరగించుచున్నాడని లక్ష్మణుడు అమితానందపడెను. శబరి భక్తిని మెచ్చుకొనెను.

శబరి చేతులు జోడించి, “ఓ నాథా! నేను నీచజాతిలో జన్మించిన స్త్రీని, మందమతిని, మూర్ఖురాలను, ఏ విద్యయు లేని అజ్ఞానిని. నేనేమని వర్ణింతును! అధమాధములలో అధమురాలను, అశక్తురాలను, మాటల పొందిక తెలియదు. తెలివితేటలు శూన్యము, తపశ్శక్తి లేదు. కేవలము దైవప్రీతి తప్ప అన్యశక్తులలో అట్టడుగున పడిన నన్ను ఆదరించి, ఆనందమందించిన నీ కరుణ అపారము. నీ కరుణే నన్ను అనుగ్రహించెను తప్ప నా భక్తి శక్తులు కావు” అని అనేకవిధముల రామచంద్రుని ప్రేమ, దయలను

వర్ణించుచూ వచ్చెను. ఈ మాటలు వింటున్న రాముడు శబరి శిరస్సును నిమిరుచూ, “అమ్మా! నాకు భక్తి ఒక్కటే ప్రధానముకానీ అన్యవిద్యలు, తెలివితేటలు, జన్మ, వంశాలు నేను లెక్కచేయను. సమస్త తపశ్శక్తులకంటే ప్రేమపూర్వకమైన భక్తియే నాకు మధురము, నేను దానిని మాత్రమే ఆశించును. జలములేని మేఘమువలె, రుచిలేని ఫలమువలె, పాలివ్వని గోవువలె భక్తిలేని మనుజుడు యెంతటివాడైననూ నాకు, భగవత్ ప్రీతికి, అతిదూరమైనవాడే. ఓ శబరీ! నవవిధ భక్తి మార్గముల యందు యే ఒకవిధమైన మార్గము నవలంబించినను చాలు. ఐతే, నీవు నవవిధమార్గముల నవలంబించితివి. ఇక నీకంటే అధికులు నాకు ఎవ్వరునూ కనుపించలేదు.

“హృదయస్థానం నుండి వచ్చిన, ప్రవహించుచున్న, నీ నిర్మల, నిశ్చల, నిస్వార్థ ప్రేమ ప్రవాహమే నన్ను అన్నివిధములూ తృప్తిపరచెను. స్వప్నమందైననూ నీవు పరులను దూషించలేదు. ఇట్టి స్వచ్ఛ చిత్తముకంటే మించిన చిత్తము వేరొకటి లేదు. మంచికి పొంగి, చెడ్డకు క్రుంగి కృశించే చంచల స్వభావము నీకు అతి దూరము. నీవు అన్నివిధముల ధన్యురాలవు” అని రాముడు ఉపదేశించిన వచనములను శబరి వింటూ, “రామా, దైవ మనస్సునకు ప్రీతి గావించుటకంటే భక్తునకు మరొక మార్గము లేదు కదా! యెవరు ప్రీతిపడిననూ పడకపోయిననూ నీ ప్రీతిని బడయుట కంటే నాకు వేరు స్వర్గమెందునూ లేదు.

“నాథా! నీ మనస్సునకు తృప్తిగావించుటకంటే నాకు కావలసినది వేరొకటి లేదు. ఈనాటికి నా తండ్రి, నా పరమాత్మ, నా ప్రాణనాథుడు, జగన్నాథుడు, లోకనాథుడు, విశ్వనాథుడు నాకు ప్రసన్నుడయ్యె కదా! ఓ జానకీవల్లభా!” అని వర్ణించగనే జానకిని జ్ఞప్తికి తెప్పించెను. అంత రామలక్ష్మణులు, “శబరీ! ఇంతసేపూ యే విచారమునూ లేక ఆనందములో మునిగిన మమ్ము తిరిగి విచారమునకు గొనిపోతివా?” అని రాముడు పలుకగనే, శబరి దిగ్గున తలయెత్తి, “నాథా!

యేమంటివి? నా అపరాధము క్షమింపుడ”ని పాదాలపై బడెను. అంత రాముడు, “శబరీ! జానకీ సమాచారము నీకేమైన తెలియునా? ఆమెనుగురించి నీవేమైననూ వినియుంటివా?” అని అడుగగనే, “రామా! జానకిని యెరుగనా? రామతత్త్వమెరిగిన ప్రతి స్త్రీ జానకి తత్త్వమెరుగక ఉండదు. ఆ మహాసాధ్వీమణి, వనితారత్నము, స్త్రీ జాతి జ్యోతి. ఆ తల్లి ఎంతటి అదృష్టవంతురాలో! ఆమె రాముని నీడయే కదా! రామా! మతంగమహర్షి తెలిపిన సీతాతత్త్వమును మీకు విన్నవించును. మీకు తెలియనిది కాదు. అడిగితిరి గనుక విన్నవించును.

“రాముడు రాక్షస సంహార నిమిత్తమై యేదో ఒక నెపమును కల్పించుకొని మంధరా కైకలందు మాయను ప్రవేశింపజేసి, సీతా లక్ష్మణులతో అయోధ్యను వదలి అరణ్యములో ప్రవేశించుననియు, కొంతకాలము దండకారణ్యమందలి ఋషులను అనుగ్రహించి, వారి తపస్సాధనలకు అడ్డు తగులు రాక్షసులను హతమార్చి, ఋషి ఆశ్రమములను కాపాడుచూ ఉండి, రాక్షసుడైన రావణునితో కొంత సంబంధము యేర్పరచుకొనుటకై కొన్ని నాటకము లాడుననియు, ఆ నాటకములో రావణుడు సీతాపహరణము గావించునటుల రాముడే సంకల్పము చేయుననియూ, రావణుడు అపహరించిన సీత నిజమైన సీత కాదనియు, అయితే లోకదృష్టికి ఆమెయే సీతగా రూపొందుననియూ, ఈ నెపముతో రాముడు సీతాన్వేషణ సలుపుచూ మన ఆశ్రమము ప్రవేశించుననియూ, అప్పుడు నీకు మహాభాగ్యము చేకూరుననియూ తెలిపెను.

అంతియేకాక, మన ఆశ్రమమును వీడి, మన ఆశ్రమమునకు సమీపముననున్న ఋష్యమూక పర్వతముపై, అన్నతో ద్వేషము చేసుకొని అరణ్య వాసము గావించుచున్న సుగ్రీవునితో స్నేహము గావించుకొని, అతనిద్వారా సీతాన్వేషణ సలిపి,

రావణసంహారము జరుపుననియూ తెలిపెను. లీలానాటక సూత్రధారివైన నీ చర్యలను వారానాడే తెలిపిరి. నీ నటన లోకనటన, నీ సంకల్పము లోకకల్యాణము. అంతా నీ సంకల్పమే తప్ప వేరు కాదు. నీ సంకల్పము లేక యే చిన్న కార్యము కూడా జరుగదు. నాథా! యేమీ తెలియనివానివలె నటించుచూ, నీవు సీత నిమిత్తమై విచారించునటుల నటన చేయుట పామరులు, నాస్తికులు సామాన్య దృష్టితో చూతురేమో కానీ, దైవత్వమును తెలుసుకొన్నవారు, ఆత్మవిశ్వాసము గల సాధకులు, భక్తులు నీ నటనలను నమ్మరు. సర్వమునకూ నీవే కర్తవు. నీ సంకల్పమునకు

విరుద్ధముగా నడుచుటకు యెట్టివారికీ చేతకాదు. మంచియైననూ చెడు అయినను వారిలోని భావములు కూడ ఆయా సమయములకు తగినరీతిగా నీవే సంకల్పింతువుకానీ, వారు ఏమాత్రమూ కర్తలు కారు. అజ్ఞానులు కొందరు మేము మా పనులకు కర్తలమని భావింతురు.

“రామా, నా అతిభాషణను క్షమించి నన్ను అనుగ్రహింపుము” అని పాదములపై బడెను. అంతలో యోగాగ్ని ఆమె దేహమును భస్మము గావింప, ప్రాణము రాముని పాదములో చేరెను.

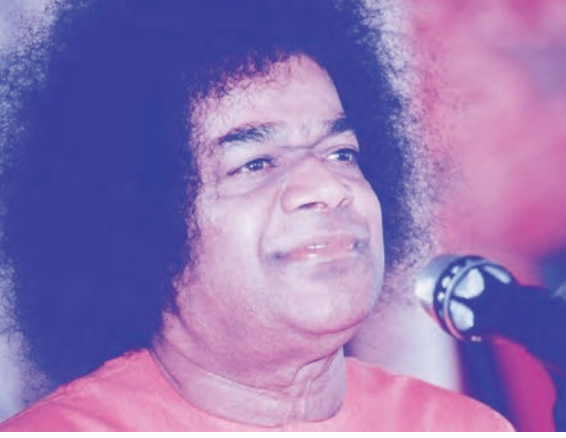
(సశేషం)

భగవంతుడు భావప్రియుడు

ఒక రోజు సాయంత్రం ‘త్రయా’ బృందావన్ మందిరంలో స్వామి ఝాలాయందు ఆసీనులై చుట్టూ కూర్చున్న విద్యార్థులతో ఇష్టాగోష్ఠిగా ముచ్చటిస్తున్నారు. ఒక విద్యార్థి స్వామికి నివేదించాలని వేయించిన వేరుశనగ గింజలను ఒక చిన్న పాత్రలో తీసికొని వచ్చాడు. అతనికి స్వామి పాదపద్మముల చెంత కూర్చునే అవకాశం లభించింది. స్వీకరించవలసిందిగా ప్రార్థిస్తూ తాను తెచ్చిన పాత్రను స్వామి ఎదుట ఎత్తి పట్టుకున్నాడు. స్వామి

సున్నితంగా అతని చేతిని ప్రక్కకునెట్టి విద్యార్థులతో సంభాషణను కొనసాగించారు. కొద్ది నిమిషాల తరువాత ఆ పిల్లవాడు మళ్ళీ ప్రయత్నించాడు. స్వామి మళ్ళీ సున్నితంగా ప్రక్కకు నెట్టారు. మూడవసారి ప్రయత్నించినప్పుడు కూడా ఫలితం లేకపోయింది. నిరుత్సాహానికి చోటివ్వకుండా ఆ పిల్లవాడు కొద్ది నిమిషాలాగి మరోసారి ప్రయత్నించగా స్వామి అతని ప్రార్థనను మన్నించి అతని చేతిలోనుండి ఆ పాత్రను తీసికొన్నారు. అందులోని గింజలను, ఒకటి తాము స్వీకరించి, చుట్టూ ఉన్న పిల్లలకు పంచిపెట్టసాగారు. పిల్లలందరూ చేతులు జాపుతూంటే, అందరి చేతుల్లోనూ కొద్దికొద్దిగా వేస్తూ, వాటిని తెచ్చిన పిల్లవానిని కూడా చేయి జాపమని చెప్పి, అతని చేతిలో కూడా కొన్ని గింజలు వేశారు. ఐతే, అతని చేతిలో పడినవి గింజలు కాదు, తళతళ మెరిసే వజ్రపుటుంగరం! సంభ్రమాశ్చర్యాలతో ఆ విద్యార్థి ఉక్కిరిబిక్కిరి అయ్యాడు. భావోద్వేగంతో కళ్ళు చెమర్చాయి. స్వామి చిరునవ్వుతో ఆ ఉంగరాన్ని అతని వ్రేలికి తొడిగి, “వీడికి స్వామి అంటే ఎనలేని ప్రేమ. ఈరోజు స్వామికి ఏదైనా అర్పించాలనే తపనతో హాస్టల్ స్టోరులో ఈ గింజలను కొని తెచ్చాడు. మీరు ఏమి అర్పిస్తున్నారనేది నేను చూడను, ఏ భావముతో అర్పిస్తున్నారో చూస్తాను” అన్నారు. ❖

శ్రీ సత్యసాయి ప్రబోధ మాధురి:

గురుపూర్ణిమ విశిష్టత

కూర్పు: ఆర్. సీతాలక్ష్మి

అనేకత్వంలోని ఏకత్వాన్ని దర్శించే దృష్టిని అలవరచేవే భారతీయుల పర్వదినములు. భారతదేశంలో పర్వదినములు విశిష్టమైన అంతర్భాగములతోకూడి ఆధ్యాత్మిక సత్యములను ప్రకటించునవిగా ఉంటున్నాయి. ఇవి దైవారాధన నిమిత్తమై, ఆత్మతత్వానుభూతి పొందే నిమిత్తమై ఏర్పడినవేగాని కేవలం విందులు వినోదాలతో జరుపుకొనేందుకు ఏర్పడినవి కావు. కానీ, జనులు కేవలం బాహ్యచారములకు ప్రాధాన్యతను ఇవ్వటంవలన వాటి అంతర్భావములను విస్మరించారు.

భారతీయుల పర్వదినములలో వైవిధ్యం ఉన్నది. కొన్ని పండుగలు లోకకల్యాణార్థం అవతరించిన అవతారమూర్తుల జన్మదినములు; కొన్ని లోకకంటకులైన దుష్టులు సంహరింపబడిన శుభదినములు; కొన్ని దైవప్రీతి, పాపభీతి, సంఘనీతిని ఆచరణాత్మకంగా ప్రకటించిన మహనీయుల జయంతులు, వర్ధంతులు; కొన్ని ప్రకృతిపరమైన మార్పులకు సంబంధించినవై, ప్రకృతిమాతకు కృతజ్ఞతలు తెలుపుకొనుటకు ఉద్దేశించిన పర్వదినములు; కొన్ని మానవాళి ఆధ్యాత్మికాభివృద్ధికి తోడ్పడిన గురువులకు కృతజ్ఞతలను తెలియజేయుటకై ఉద్దేశించిన విశేష దినములు.

శ్రీ సత్యసాయి భగవానులు ఆయా పర్వదినముల పరమార్థమును, పాటించవలసిన విధివిధానముల అంతర్భాగములను వివరించే తీరు అనూహ్యం, అసాధారణం, అద్వితీయం. భారతీయ సంస్కృతిలో పండుగలకు గల మహత్తర స్థానమును గుర్తింపజేసి, ఆధ్యాత్మిక సాధనలకు సార్థకత చేకూర్చే విధంగా స్వామి భక్తులకు అనుగ్రహించిన ప్రబోధలకు ప్రశ్నోత్తర రూపకమైన సంకలనమే 'శ్రీ సత్యసాయి ప్రబోధ మాధురి'.

1. గురుపూర్ణిమయొక్క విశిష్టత ఏమిటి?

జ: సాధకులు తమతమ ఆధ్యాత్మిక గురువులను ప్రత్యక్షంగా కానీ, పరోక్షంగా కానీ ఆరాధించి, కృతజ్ఞతను ప్రకటించే పవిత్రమైన రోజు గురుపూర్ణిమ.

2. ప్రధానమైన పూర్ణిమలు ఏవి?

జ: మనకు ప్రతి నెల ఒకసారి పూర్ణిమ వస్తుంది. వాటిలో ఆయా మాసములలో వచ్చే పూర్ణిమలను కొన్నింటిని పుణ్యదినములుగా పాటిస్తాము. అవి శ్రావణ పూర్ణిమ, కార్తీక పూర్ణిమ, వైశాఖ పూర్ణిమ, ఫాల్గుణ పూర్ణిమ, చైత్ర పూర్ణిమ, జ్యేష్ఠ పూర్ణిమ (ఏరువాక పున్నమి) మొదలగునవి. ఆషాఢ పూర్ణిమను గురుపూర్ణిమ లేక వ్యాసపూర్ణిమగా జరుపుకుంటాము. ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానము నాకాంక్షించేవారికి ఈ పూర్ణిమ శ్రేయోదాయిని.

3. ఈ పూర్ణిమను వ్యాసపూర్ణిమ అని అంటారు ఎందుకు?

జ: వ్యాసుడు వేదములను విభజించి, జ్ఞానజ్యోతిని వెలిగించి అస్తికలోకానికి ఆనందమునందించిన అమర దినము ఇది. అతడే ఆది గురువు. మానవలోకానికి భగవల్లీలాతత్త్వమును, ఆత్మ యధార్థమును విశదపరచి; వేద, భారత, భాగవత, గీతల మూలమున అస్తిక అంకురమును పోషించిన మూలపురుషుడే వ్యాసుడు. ఇతడు అందించిన వాఙ్మయము అస్తికత్వమునకు శిరస్సు. సర్వులకు గురుతుల్యుడైన వ్యాసుని స్మరించుటే అస్తికులయొక్క కృతజ్ఞత.

4. పూర్ణిమ అనగా నేమి?

జ: చంద్రుడు పదహారు కళలతో పరిపూర్ణుడై ప్రకాశించు రోజు.

5. 'చంద్రమా మనసో జాతః' అనే వేదవాణి అర్థమేమి?

జ: ఈ వేదవాక్కు చంద్రునకు, మనస్సునకు గల సంబంధాన్ని తెలుపుతుంది. మనస్సునకు కూడా చంద్రునివలె వృద్ధి క్షయములున్నవి.

6. పూర్ణిమనాడు జరుగవలసిన మానసిక పరివర్తన ఏమిటి?

జ: మనస్సులో చేరిన అష్టమదములు, అరిషడ్వర్గములు, అహంకార మమకారములు అనే పదహారు మాలిన్యములను బుద్ధిపూర్వకంగా తొలగించుకునే ప్రయత్నం. బుద్ధి ఆత్మకు సమీపముగా ఉండుటవలన, మచ్చలు లేని మనస్సునందు అత్యప్రకాశం బుద్ధిద్వారా పూర్తిగా పడుతుంది.

7. ఈ పదహారు మాలిన్యములను తొలగించుటకు తోడ్పడేవారెవరు?

జ: గురువు. సాగరము దాటుటకు నావ ఎంత ప్రధానమో భవసాగరమును దాటుటకు గురువు అంత ప్రధానము. అతడు శ్రుతి స్మృతి శాస్త్ర శాసనముల ప్రకారము వర్తించువాడై ఉండవలయును. కామక్రోధాది వర్జితుడై ఉండవలయును. తనను ఆశ్రయించిన శిష్యుని అజ్ఞానాంధకారమును తొలగించగల శక్తియుతుడై యుండవలెను. జీవిత గమ్యమునకు మార్గమును, గురిని చూపగలిగినవాడై యుండవలెను. గురువు అనగా...

ఎ). 'గు'కారో అంధకారస్య, 'రు'కారో తన్నివారకః.

దేహోత్పబ్ధితో అజ్ఞానమనే అంధకారములో మునిగి ఉన్నవారికి దేహముయొక్క నిజతత్త్వమును తెలియజేయువాడు గురువు.

బి). 'గు'కారో గుణాతీతః, 'రు'కారో రూప వర్జితః

గుణాతీతుడు, రూపరహితుడు గురువు. అట్టి గురువు భగవంతుడు ఒక్కడే. "అనిత్యం అనుఖం లోకం ఇమం ప్రాప్య భజస్వమాం" ఈ లోకము అశాశ్వతమైనది, దుఃఖముతో కూడినటువంటిది. "జాతస్య మరణం ధ్రువమ్" ఈ సత్యము తెలిసికూడనూ దేహము శాశ్వతమని తలంచి, ఆహార విహారాదులతో, ధన కనక వస్తు వాహనాదులకొరకు, కీర్తిప్రతిష్ఠలకొరకు ప్రాకులాడుతూ నిరంతరం అసంతృప్తితో బాధపడే మానవాళికి వారి నిజతత్త్వమును ఎఱిగించువాడు గురువు.

8. గురువుయొక్క ఆవశ్యకతను, కర్తవ్యాన్ని స్వామి ఎట్లు వివరించారు?

జ: గురువుయొక్క కర్తవ్యాన్ని గురించి స్వామి అందించిన కొన్ని ఉపమానములు:

ఎ). గురువు ఒక శిల్పివంటివాడు. శిల్పి ఒక కొండమీది బండరాళ్ళను సేకరించి రకరకములైన శిల్పములను రూపొందిస్తాడు. అదేవిధంగా గురువు తన శిష్యులను, వారివారి ప్రవృత్తులను, సంస్కారములనుబట్టి తగిన సాధనామార్గములను నిర్దేశించి, ఉత్తమ వ్యక్తులుగా తీర్చిదిద్దుతాడు. శిల్పి శిలలో దాగియున్న దివ్యత్వాన్ని ఒక దేవతామూర్తిగా ఆవిష్కరించినట్లు గురువు శిష్యులలో మరుగుపడిన దివ్యత్వాన్ని గుర్తింపజేస్తాడు.

బి). గురువు స్వర్ణకారుని వంటివాడు. స్వర్ణకారుడు బంగారమును అగ్నిలో వేసి, కాల్చి, సాగదీసి, త్రుంచి, ముక్కలుగాకూడా చేసి ఒక బంగారు గొలుసుగా తయారు చేస్తాడు. అదేవిధముగా గురువు శిష్యుని అనేక విధములుగా పరీక్షించి, తగినవిధముగా శిక్షించి, హెచ్చరికలు చేసి, సూచనలు ఇచ్చి, అతడు తనను తాను గురువునకు అర్పణ చేసుకొన్నప్పుడు, అతనిని ఆత్మజ్ఞాన పరిపూర్ణునిగా రూపొందిస్తాడు.

సి). గురువు నైపుణ్యం గల తోటమాలి. మొక్కలను పెంచడం; నీరు, ఎటువైపు మొదలైనవి అందించి, చక్కని ఆకృతిలో కత్తిరించడం వంటివి తోటమాలి చేసినట్లుగా, గురువు శిష్యులలో ఉన్న దుర్గుణాలను, దురభ్యాసములను తొలగించి వారి హృదయక్షేత్రాలలో మానవతావిలువలనే సుగంధ పుష్పాలను వికసింపజేస్తాడు.

డి). గురువు మార్గసూచిక (గైడ్‌పోస్టు) వంటివాడు. రహదారుల కూడలిలో ఏ మార్గంలో వెళితే ఏ ఊరు వస్తుందో తెలిపే మార్గసూచికలు ఉంటాయి. అలాగే, ఆధ్యాత్మికమార్గంలో ప్రయాణం సల్పే సాధకునికికూడా 'మార్గసూచిక' అవసరం. వేదాలు, శాస్త్రాలు, ఇతిహాస, పురాణాలు ఆ సూచికలు. ఏ మార్గాన్ని అనుసరించాలో అతనికి చెప్పేవాడే గురువు. సాధకునికి గమ్యం చేరే సరైన మార్గాన్ని సూచించేవాడు గురువు.

ఇ). గురువు 'గ్యారంటీ' (పూచీదారు)గా వ్యవహరిస్తాడు. ఒక వ్యక్తి బ్యాంకునుండి ధనమును 'ఏత్‌డ్రా' చెయ్యాలి అనుకున్నప్పుడు ఆ బ్యాంకులో అతని పేరున ధనము డిపాజిట్ చేయబడి ఉండాలి. లేనప్పుడు తన స్థిరాస్తిని బ్యాంకులో తాకట్టు పెట్టి అవసరమైన ధనమును తీసుకోవచ్చు. అదికూడా వీలుకానప్పుడు ఎవరైనా ఒక శ్రీమంతుని 'గ్యారంటీ'గా ఉంచికూడా బ్యాంకునుండి ధనమును తీసుకొనవచ్చు. అదేవిధముగా, ఆధ్యాత్మికపరముగా ఆలోచిస్తే, ఒక వ్యక్తి పూర్వజన్మలో సంపాదించిన పుణ్యము భగవంతుని బ్యాంకులో జమ అయి ఉంటే భగవదనుగ్రహమును పొందగలడు. లేక, ఈ జీవితములో మానవతావిలువల ఆచరణయొక్క పుణ్యఫలితమును తాకట్టుగా పెట్టి భగవదనుగ్రహమును పొందగలడు. ఇక, మూడవ పద్ధతి - గురువు అనే 'గ్యారంటీ' సహాయముతో భగవదనుగ్రహమును పొందవచ్చు.

9. సామాన్యముగా గురువులు ఎన్ని రకములుగా ఉంటారు? వారు ఎట్టివారు?

జ: రెండు రకములు. 1. దీక్షాగురువులు. 2. శిక్షాగురువులు. మంత్రోపదేశము చేసి, త్రికరణశుద్ధితో జీవిస్తూ ఆత్మజ్ఞానమును అందుకొను మార్గమును బోధించేవారు దీక్షాగురువులు. తమను ఆశ్రయించిన సాధకులకు ఆత్మజ్ఞానమును అందుకొను మార్గాన్ని తామే స్వయంగా ఆచరణాత్మకంగా అందించేవారు శిక్షాగురువులు.

10. స్వామి భ్రాంతిరహిత, భ్రాంతిసహిత గురువులు ఎట్టివారని చెప్పారు?

జ: ఏదో ఒక భ్రాంతిచేత కొన్ని సాధనలను ఏదో ఒక ఫల నిమిత్తమై ఆచరించేవారు భ్రాంతిసహిత గురువులు. ఎట్టి భ్రాంతి లేక బ్రహ్మతత్త్వమున లీనమై ఆనందాన్ని అనుభవించేవారు భ్రాంతిరహిత గురువులు.

11. గురుశిష్య సంబంధమునుగురించి స్వామి ఎవరెవరిని ఉదహరించారు?

జ: కృష్ణార్జునుల గురుశిష్య సంబంధం ఆదర్శవంతమైనది. గీతోపదేశ సందర్భములో గురుశిష్యులెవరు? శిష్యుడైన అర్జునుడు సరోత్తముడు; గురువైన శ్రీకృష్ణ భగవానుడు పురుషోత్తముడు. శిష్యుడు మహాత్ముడు; గురువు పరమాత్మ. శిష్యుడు ఆదర్శమూర్తి; గురువు అవతారమూర్తి. శిష్యుడు పాత్రధారి; గురువు సూత్రధారి. శిష్యుడు ధనుర్ధారి; గురువు యోగేశ్వరుడు.

12. 'విశ్వమే ఒక గురువు' అని స్వామి ఏవిధంగా వివరించారు?

జ: భగవత్ సృష్టియైన ఈ జగత్తులోని ప్రతి పదార్థము, ప్రతి జీవి మానవునకు అనేక పాఠములను అందిస్తున్నవి. మానవుడు కుక్క వలన విశ్వాసము, గాడిదనుండి ఓరిమిని, సాలెపురుగునుండి పట్టుదలను గ్రహించవచ్చు. చీమ

దూరదృష్టిని నేర్పుతుంది. గుడ్లగూబ ఏకపత్నీ వ్రతమును బోధిస్తుంది. ఈవిధంగా ప్రకృతి అనేక పాఠాలను జీవితాంతమూ నేర్పుతుంటుంది. కనుక, నిజమైన గురువు దైవత్వముతో నిండిన జగత్తే! దైవము అన్నివేళలా ప్రత్యక్షముగా వచ్చి బోధించుటకు వీలుకాదు కనుక, ప్రకృతి రూపంలో పాఠాలు నేర్పుతాడు. కనుక, ప్రకృతియే ఉత్తమ గురువు.

“జాతిభేదము లేక జనులకాశ్రయమిచ్చి - సర్వసమత్వంబు చాటు తరులు
తనువుపై మనకింత తమకంబు వలదంచు - చలి ఎండ వానల సైచు గిరులు
రేపు మాపటికంచు వాపోవవలదంచు - విహగముల్ సంతృప్తి విద్య గఱపు
జగతి నిత్యము కాదు, సంసారమది భ్రాంతి - అనుచు బోధించును ఆకసంబు
ప్రాణముల్ వీడి చనునాడు మృగములైన
నేను నాదని యనవు రవంతయైన
ప్రకృతి బోధించు సత్యమీ మర్మమెల్ల
తెలియజేయునదియే విద్య తెలిసికొందు”

13. 1970వ సం॥ గురుపూర్ణిమనాడు స్వామి సాధకులకు నిర్దేశించిన ఐదు అంశములేమిటి?

- జ: 1). నిశ్శబ్దత: గాఢమైన నిశ్శబ్దములోనే శబ్దబ్రహ్మమును వినగలవు. నిశ్శబ్దతయే సాధనలోని ప్రథమ సోపానం.
2). పరిశుభ్రత: బాహ్యంతర పరిశుద్ధత; స్నాన, ధ్యానాదులు
3). సేవ: పరోపకారము
4). ప్రేమ: సర్వజన సమాన ప్రేమ. అందరిలోనూ పరమాత్మ ఉన్నాడు కనుక, అందరినీ ప్రేమించు.
5). ‘అద్వైష్టా సర్వభూతానాం’: ద్వేష బుద్ధి లేకుండుట, ఏ జీవినీ ద్వేషించకుండుట.

14. 1986 వ సంవత్సరంలో గురుపూర్ణిమనాడు స్వామి నిర్దేశించిన పంచాక్షరీ మంత్రం ఏమిటి?

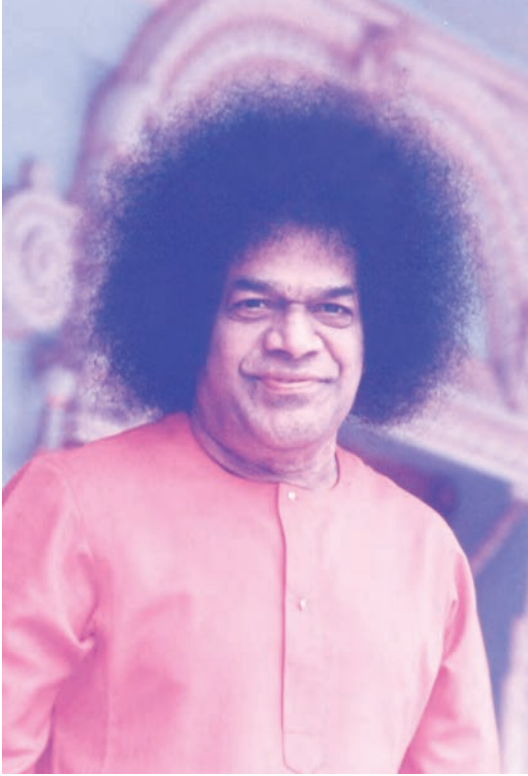
జ: ఈ గురుపూర్ణిమనాడు ఏ అష్టాక్షరీ, పంచాక్షరీ మంత్రాలనో మీకు ఉపదేశించదలచుకోలేదు; ఏ భగవద్గీతనో, ఏ బ్రహ్మసూత్రాలో చదవమని నేను బోధించడం లేదు. ‘దే-వు-డు-న్నా-డు’ ఈ ఐదక్షరాల వాక్యాన్ని మీరు ప్రధానంగా తీసుకోండి! దినమంతా దీనినే భావిస్తూ ఆచరిస్తూ ఆనందిస్తూ అందరికీ అందిస్తూవుంటే ఇంతకంటే లోకకల్యాణం మరొకటి లేదు. ఈ మంత్రాన్నే మీరు ఈనాటి ఉపదేశంగా భావించి ఎక్కడికెళ్ళినా ఎలాంటి పరిస్థితులలోనైనా “దేవుడున్నాడు, ఉన్నాడు, ఉన్నాడు”ని బల్లగుద్ది చాటండి! ఈ విశ్వాసాన్ని బలపరచుకుంటే లోకమంతా నిత్యకల్యాణం పచ్చతోరణంగా కళకళలాడుతూ కిలకిలా నవ్వుతుంది. ఈవిధమైన ప్రచారంద్వారా పాపభీతిని, దైవప్రీతిని మీరు అభివృద్ధిపరచుకున్నవారవుతారు. ఎలాంటి సమస్యలు వచ్చినా ఎదుర్కొనే దైర్యసాహసాలు కలుగుతాయి. దేవుడున్నాడన్న విశ్వాసం మీకు బ్రహ్మస్తంగా పనిచేస్తుంది. రామమంత్రం, కృష్ణమంత్రం, శివమంత్రం కంటే ‘దేవుడున్నాడు’ అన్నదే చాలా బలమైన మంత్రం. ఈ విశ్వాసం లేకుండా ఎన్ని మంత్రాలు చెప్పినా ప్రయోజనం లేదు. ‘దేవుడున్నాడు,’ ‘దేవుడున్నాడు,’ ‘దేవుడున్నాడు’ అనే పంచాక్షరీ మంత్రాన్ని నిరంతరం స్మరించాలి. “బ్రహ్మవిద్ బ్రహ్మైవ భవతి”. బ్రహ్మతత్వాన్ని విశ్వసించేవాడు బ్రహ్మగా మారిపోతాడు. “దేవుడున్నాడు, ఉన్నాడు, ఉన్నాడు” అంటుంటే తాదాత్మ్యభావం కలిగి సాక్షాత్కారాన్ని పొందవచ్చు.

(ఇతర వర్షదినములకు సంబంధించిన అంశాలు రాబోయే సంచికలలో...)

‘ఓం శ్రీ సాయి ఆరోగ్యప్రదాయ నమః’

డా॥ కొమ్మారెడ్డి భాస్కరరావు

ప్రశాంతినిలయంలో 1960-70 సం॥ల నడుమ ప్రస్తుతం జనరల్ హాస్పిటల్ ఉన్న ప్రదేశంలో ఒక చిన్న కొండమీద ఐదు గదులు మాత్రమే కలిగిన ఆసుపత్రి ఉండేది. డా॥ బి. సీతారామయ్యగారు, డా॥ జయలక్ష్మి గారు, డా॥ తాయార్ రావుగారు వైద్యసేవలందించేవారు. నేను ప్రత్యేక సందర్భాలలో పుట్టపర్తికి వచ్చి స్వామిని దర్శించుకున్నప్పుడు, ఉన్న కొద్ది రోజులూ వారి అనుజ్ఞ ఆశీస్సులతో, ఆసుపత్రిలో సేవ చేసేవాడిని. ఒక డాక్టర్‌గా నా కర్తవ్యాన్ని నిర్వహిస్తూ ఉండినప్పటికీ నేను కేవలం శ్రీ సాయి ధన్వంతరి దివ్యహస్తాలలో ఒక పనిముట్టును మాత్రమే అన్న సత్యాన్ని క్షణక్షణమూ అనుభవపూర్వకంగా గ్రహిస్తువచ్చాను.

‘స్వామికి ఏ దేంజరూ రాదప్పా!’

1970 అక్టోబరు నెల దసరా ఉత్సవాల అనంతరం భగవాన్ దివ్యలీలావినోదానికి సంబంధించి నా జీవితంలో ఎన్నడూ మరువలేని సంఘటన జరిగింది. స్వామి తీవ్ర జ్వరంతో బాగా నీరసించి ఉన్నారని, దర్శనం ఇవ్వడం లేదనే వార్త విని తల్లడిల్లిపోయాను. స్వామి అనుమతి పొంది వారి గదికి వెళ్ళాను. స్వామి పడుకొని ఉన్నారు. ఒకప్రక్కగా కస్తూరిగారు నిలబడి ఉన్నారు. తమ అస్పృశతను లెక్కచేయకుండా స్వామి ఎంతో ప్రేమగా మాట్లాడారు. ధర్మామీటర్‌తో టెంపరేచర్ చూడమన్నారు. చూసి, “103 డిగ్రీలు ఉంది స్వామీ” అన్నాను. “మరి నాడి ఎలా ఉంది?” అని అడిగారు. “చాలా వేగంగా ఉంది స్వామీ” అన్నాను ఆందోళనగా. “అది ఏమైనా దేంజరా?” అని అడిగారు. సకల సృష్టిని నియంత్రించే విశ్వవిధాత ఆ ప్రశ్న అడిగేసరికి, “అంతా పరీక్ష” అనుకొని చిన్నగా నవ్వాను. అంతర్యామికి నా అంతరంగంలో ఉన్న భావన తెలియదా?! “మీ స్వామికి ఏ దేంజరూ రాదప్పా” అన్నారు మందహాసపదనంతో. కొంత సమయం గడచిన తర్వాత మరోసారి టెంపరేచరూ, నాడీ పరిశీలించమని స్వామి ఆదేశించారు. ఆశ్చర్యం! అద్భుతం! అంతా నార్మల్‌గా ఉంది. స్వామి చిరునవ్వులు చిందిస్తూ, “దీనికి మీరైతే ఏ మందు వేసుకుంటారు?” అని అడిగారు.

సాయంత్రం మళ్ళీ స్వామి సన్నిధికి వెళ్ళినప్పుడు జ్వర తీవ్రత మరింత ఉద్భుతంగా ఉంది. ఆ సన్నివేశాన్ని భరించలేకపోయాను. కన్నీళ్ళ ప్రవాహం పెల్లుబికింది. “బాధపడవద్దు. ఈ దేహానికి ఏవో వస్తూంటాయి, అవే పోతాయి” అంటూ స్వామి ఓదార్చారు. “స్వామీ, ఈ పరిస్థితిలో తమరు బృందావనం వెళ్ళి రెండు రోజులు విశ్రాంతి తీసుకుంటే మంచిది” అని వేడుకున్నాను. కరుణాసాగరులైన స్వామి, “ఇంతమంది భక్తులు ఇక్కడ

స్వామికోసం ఎదురుచూస్తూంటే నేను ఎలా వెళ్ళేది?!” అంటూ భక్తుల ఆనందమే తమకు ఆహారం అని మరోమారు ఋజువు చేశారు.

మరుసటిదినం నుండి యథాప్రకారం స్వామి దర్శనం తదితర కార్యక్రమాలన్నీ కొనసాగాయి. ముందురోజు సాయంత్రం నేను చూసిన పరిస్థితి ఇసుమంతైనా కనిపించలేదు. స్వర్గంలో దుఃఖానికి తావులేదని మనము వింటుంటాము. అట్లే, స్వామి నడయాడే ఈ భూతలస్వర్గం ప్రశాంతినిలయంలో నిత్యానందమే స్వామి భక్తులకు ప్రసాదించే దివ్యపరం.

ఆర్తత్రాణపరాయణుడు

1971 అక్టోబరు నెల దసరా ఉత్సవాలలో ఐదవ రోజున కృష్ణా జిల్లా భావదేవరపల్లి గ్రామం నుండి కృష్ణమూర్తి అనే పేషంటు తీవ్రమైన నీళ్ళ విరేచనాలతో బాధపడుతూ వచ్చి హాస్పిటల్లో చేరాడు. నా ప్రయత్నంగా వైద్యం ప్రారంభించాను. కానీ, వ్యాధి తీవ్రత ఏమాత్రము తగ్గలేదు. దసరా రోజులన్నీ గడచిపోయాయి. ఆ పేషంటు పరిస్థితి ఒక డాక్టరుగా నా చేయి దాటిపోయిందని పూర్తి నిర్ధారణకు వచ్చాను. పరుగుపరుగున స్వామి సన్నిధికి వెళ్ళి అతని పరిస్థితి విన్నవించి, “స్వామే కాపాడాలి” అని ప్రార్థించాను. “నీవు ఎప్పుడు తిరిగి వెళుతున్నావు?” అని అడిగారు స్వామి. “స్వామి ఆజ్ఞ అయితే రేపే వెళతాను” అన్నాను. “మంచిది” అని ఆశీర్వదించారు.

ఏలూరుకి తిరిగి వచ్చిన తరువాతకూడా నేను ఆ పేషంటుగురించి స్వామిని ప్రార్థిస్తూనే ఉన్నాను. కొద్ది రోజుల తరువాత నాకొక ఉత్తరం అందింది. అది ఆ కృష్ణమూర్తి వ్రాసినదే! “డాక్టరుగారూ, మీరు వెళ్ళిపోయిన రోజు రాత్రి ఎవరో వచ్చి ఎంతో ప్రేమగా నాకు సపర్యలు చేశారు. అది మొదలు నాకు మళ్ళీ ఏ బాధా లేదు. త్వరగా కోలుకొని మామూలు మనిషి నయ్యాను” అని వ్రాశాడు. తనకు సపర్యలు చేసిన ఆ వ్యక్తి ఎవరో ఎంత ప్రయత్నించినా కనుక్కోలేకపోయానని తన ఉత్తరంలో పేర్కొన్నాడు. నా హృదయంలో ఆనందం ఉప్పొంగింది. ఆ తరువాత నేను స్వామి దర్శనార్థం ప్రశాంతినిలయం

వచ్చినప్పుడు వారితో ఈ విషయం ప్రస్తావించగా, “దానిలో ఏముంది! అది నా డ్యూటీ” అంటూ తమ భక్తవాత్సల్యాన్ని చాటారు స్వామి.

దివ్యభిషగ్వరుడు

పుట్టపర్తిలో నెలకొన్న శ్రీ సత్యసాయి సూపర్ స్పెషాలిటీ హాస్పిటల్ రోగార్తులపట్ల స్వామికి గల అవ్యాజమైన కరుణకు మణిమకుటంగా నిలిచింది. అత్యంత వ్యయంతోకూడిన అధునాతన వైద్య పరిజ్ఞానాన్ని అతినామాన్యునికి సహితం అందుబాటులోకి తెచ్చిన ఈ ఆసుపత్రిలో సేవలందించే వైద్యవైద్యేతర సిబ్బందియొక్క అంకితభావాన్ని ఎంత పొగిడినా తక్కువే! ఆసుపత్రిని చూసినప్పుడల్లా, “ఆహా, దీనిలో పేషంటుగా సేవలు అందుకోవడం కూడా అదృష్టమే” అనుకొనేవాడిని.

1992లో పశ్చిమ గోదావరి జిల్లాలో గ్రామసేవా యజ్ఞం కార్యక్రమాలు పూర్తిచేసికొని, వివిధ గ్రామాలకు చెందిన దాదాపు 400 మందిని వెంటపెట్టుకొని స్వామి దర్శనార్థం బయల్దేరాను. బస్సు తెల్లవారి అనంతపురం చేరేసరికి ఛాతిలో బాగా నొప్పి, మంట మొదలయ్యాయి. క్రమంగా తీవ్రమవుతూ ఒకసారి వాంతికూడా అయింది. ఆ పరిస్థితుల్లో స్వామి నామమే నా దగ్గరున్న దివ్యౌషధం. పర్తికి చేరుకున్నాక అతికష్టంమీద మందిరానికి వెళ్ళి కూర్చున్నాను. భజన అనంతరం స్వామి నన్ను చూసి, “ఏంటి?” అన్నారు. నా బాధను వివరించాను. “ఇక్కడ పెద్దపెద్ద డాక్టర్లున్నారు. వాళ్ళు చూస్తారు. కంగారులేదు” అన్నారు. “స్వామీ, మిమ్మల్ని మించిన డాక్టరు ఇంకెవరు!” అనుకొంటూ, “ఈ డాక్టర్లు, మందులకంటే మీ ప్రసాదమే కావాలి స్వామీ” అని ప్రార్థించాను. వెంటనే స్వామి నన్ను పాదసమస్కారం చేసుకొమ్మన్నారు. వారి దివ్య పాదపద్మాలను తాకగానే కరెంటు మాదిరి ఏదో శక్తి నాలోకి ప్రసరించినట్లు అనుభూతి కలిగింది. స్వామి తమ దివ్యహస్తంతో నా ఛాతిపై మృదువుగా మర్దన చేశారు. అంతే! నొప్పి, ఆయాసమూ మటుమాయమైనాయి.

నేను రూమ్కి తిరిగి వచ్చిన తరువాత స్వామి ఒక ప్రముఖ కార్డియోలజిస్టుని నాదగ్గరకు పంపించారు. నాకు ప్రస్తుతానికి ఎలాంటి నొప్పి లేదని నేను ఎంత చెప్పినా

వినకుండా ఆయన నన్ను కారులో తీసుకెళ్ళి సూపర్ స్పౌవాటిటీ హాస్పిటల్‌లో చేర్పించి అబ్జర్వేషన్‌లో ఉంచారు. సాయంత్రం బైపాస్ సర్జరీకి ముందు నిర్వహించే, ఏంజియోగ్రామ్ చేద్దామనుకొన్నారు. కానీ నేను ఏమాత్రం నొప్పి లేకుండా ఉదయం నుండి నార్మల్‌గా ఉండడంచేత ఆ ఆలోచనను విరమించుకున్నారు. స్వామి ఆదేశం మేరకు నన్ను మరుసటిరోజు ఉదయం డిశ్చార్జ్ చేశారు.

నేను వెంటనే వెళ్ళి మందిరంలో కూర్చున్నాను. స్వామి నా దగ్గరకు వచ్చి విభూతి ప్రసాదం అనుగ్రహించారు. “తగ్గిపోతుంది” అంటూ తమ కుడిచేయి బొటనవ్రేలు, చూపుడువ్రేలు దగ్గరకు చేర్చి విడిచివేశారు. దీని అంతరార్థము ఆ సాయి భగవానునికే ఎఱుక. “చూశావా, తృటిలో నీ జబ్బును నయం చేశాను” అని స్వామి అన్నట్లుగా నాకనిపించింది.

ఒక డాక్టరుగా నాకు తెలిసినంతవరకు అది నూటికి నూరుపాళ్ళు గుండెనొప్పి. కానీ, భవరోగములను తొలగించే దివ్యభిషగ్వరునికి భౌతిక రోగములు ఒక లెక్క! స్వామి చల్లనిచూపుతో ఈనాటివరకు నేను మళ్ళీ గుండెనొప్పి ఎఱుగను. ఐతే, నేను అనుకున్నట్లు స్వామివారి వైద్యాలయంలో ఒకరోజు గడిపే అవకాశం లభించిందని సంతోషించాను.

సత్యమైన మాట సాయి మాట

వేయి తల్లుల ప్రేమ స్వామి ప్రేమ. ఆ ప్రేమను అనుభవించిన సన్నివేశాలు జన్మజన్మలకూ మరువలేనివిగా ఉంటాయి. ఇది 1998లో జరిగిన సంఘటన. నా హాస్పిటల్‌లో నలభై ఏళ్ళుగా కాంపౌండరుగా పనిచేస్తున్న అప్పారావు మనుమడు మోహన్‌కి విజయవాడలో 8వ తరగతి చదువుతూండగా, ఉన్నట్లుండి చూపు పూర్తిగా మందగించింది. విజయవాడ, ఏలూరులలో గల అనేక ప్రముఖ ఆసుపత్రుల్లో చూపించారు. అది సామాన్యమైన వ్యాధి కాదని, ‘బైటేటరల్ ఆప్టిక్ ఎట్రాఫీ’ అనీ, దానికి మందులుకానీ, ఆపరేషనుకానీ పనిచేయవని తేల్చారు. మద్రాసులో శంకర నేత్రాలయంలో కూడా చూపించారు. అక్కడకూడా డాక్టర్లు తాము చేయగలిగిందేమీ లేదని చెప్పి పంపించేశారు. చివరకు వాళ్ళు నాదగ్గరకు వచ్చి తమ

దీనావస్థను వివరించారు. నేను ఏమాత్రము ఆలస్యం చేయకుండా పిల్లవానిని స్వామి సన్నిధికి తీసుకువెళ్ళాను. స్వామి మమ్మల్ని లోనికి పిలిచి, ఆ పిల్లవాడిని తమ అమృతహస్తంతో స్పృశిస్తూ, “స్వామిమీద బాగా విశ్వాసం పెంచుకో! నువ్వు పెద్ద చదువులు చదువుతావు” అని అభయ ప్రదానం చేశారు.

స్వామి ఆదేశం మేరకు నేను ఎప్పుడు వెళ్ళినా ఆ పిల్లవానిని వెంట తీసుకువెళ్ళేవాడిని. వెళ్ళిన ప్రతి పర్యాయమూ స్వామి అతనిపై తమ దివ్యప్రేమను వర్షిస్తూ విభూతి సృష్టించి ఆ పిల్లవాని కనులపై రాసేవారు. ఒకనాడు స్వామి, “ఎలా ఉంది?” అని అడుగగా, “స్వామి పూర్ణచంద్ర నుండి వస్తూ ఉంటే ఇంతకుముందు ఏమీ కనపడేది కాదు. ఇప్పుడు మాత్రం అక్కడినుండే స్వామి బాగా కనిపిస్తున్నారు” అని చెప్పతూ చేతులు జోడించాడు. మందహాసంతో స్వామి ఒక చైన్‌ను సృష్టించి అతని మెడలో వేశారు. తిరిగి తమ హస్తచాలనంతో ఒక ద్రవ పదార్థాన్ని సృష్టించారు. “ఇది ఏమిటి?” అని అడిగారు. “ఏదో ఆయిల్‌లా ఉంది స్వామీ” అన్నాను. “అవును, తైలము” అంటూ దానిని ఆ పిల్లవాని కళ్ళపై మృదువుగా రాసారు. ఆవిధంగా స్వామి కరుణా కటాక్షం దండిగా ఉండటంచేత కొంతకాలానికి అతనికి చూపు పూర్తిగా వచ్చేసింది. “పెద్ద చదువులు చదువుతావు” అని స్వామి చెప్పినట్లుగానే అతను ఇంజనీరింగు కోర్సు పూర్తి చేశాడు. సత్యమైన మాట సాయి మాట. ఈ అనంత విశ్వాన్ని సృష్టించిన సాయి భగవానుని సంకల్పానికి తిరుగేమున్నది?!

జీవితంలో అన్నింటికన్న విలువైనది దైవవిశ్వాసం. స్వామియందు అచంచలమైన భక్తి విశ్వాసాలతో ఎలాంటి గడ్డు సమస్యనైనా అలవోకగా అధిగమించవచ్చునని అనుభవపూర్వకంగా నేను గ్రహించాను. పేషంటుకు చికిత్స చేసేది నేనే అయినా వ్యాధిని నయం చేసేది మాత్రం స్వామివారే! నేను వారి దివ్యహస్తాలలో కేవలం ఒక పనిముట్టును మాత్రమే అన్న విశ్వాసం ఒక డాక్టరుగా నాకు ఎంత అవసరమో; ఆరోగ్యప్రదాత, దివ్యవైద్యులు అయిన స్వామి సదా తన వెంట జంట ఉండి తనను కాపాడుతారన్న విశ్వాసమూ, నిరంతర నామస్మరణా పేషంటుకుకూడా అంత ముఖ్యమే! ❖

సాయి గురుత్వంలో సాధన:

ప్రణవోపాసన - నామస్మరణ

ముదిగొండ వీరభద్రయ్య

కురిసి, నదులుగా ప్రవహించి, భూమియందు సంచరించి, కడకు సముద్రమును ఎట్లు చేరుచున్నదో అటులనే, ప్రణవము నుండి ఏర్పడిన ఈ సమస్త జగత్తు, రూప నామములును, అనేక ధర్మ కర్మ మార్గముల ప్రయాణము సల్పి కడకు ప్రణవమునందే లీనమగును” అని ప్రశ్నోత్తరవాహినిలో తెలిపారు.

ప్రణవోపాసన

భగవంతుని ప్రతి నామమూ మంత్రమే. ‘మ’కారమంటే మననం, ‘త్ర’ కారమంటే రక్షణ అన్నారు భగవాన్. మననం చేయడంచేత రక్షించేదని తాత్పర్యం. దేనినుంచి అన్న ప్రశ్న సహజంగానే ఇక్కడ కలుగుతుంది. భయంకరమైన జనన మరణాది దుఃఖభూయిష్టమైన సంసార సాగరం నుంచి అని భగవాన్ సమాధానం.

మరి మంత్రాలన్నింటిలోకి ఏది శ్రేష్ఠం? అన్న ప్రశ్న ఇక్కడ సాధకునికి కలుగుతుంది. దీనికి స్వామి “అన్నింటికంటెను ప్రణవము ప్రధానమై శ్రేష్ఠమైనది. మంత్రములన్నింటికి ప్రణవము శిరస్సువంటిది” అని అంటూ, తక్కిన ఇతర మంత్రాలనుకూడా ప్రణవపూర్వకంగా జపించి ఉపాసిస్తే ఎక్కువ శ్రేయమంటూ -

“ప్రణవపూర్వక నామములతో స్మరించి, పూజించి, జపించిన తత్తదుపాసకులకు శ్రేయోదాయకము. సముద్ర జలమే మేఘములుగా మారి, వర్షములుగా

కాబట్టి మంత్రములన్నింటి సారము ప్రణవమేనని మనం తెలుసుకోవాలి. పంచభూతాలు, ఈ సమస్త విశ్వమూ సృష్టి ప్రణవాన్నే ప్రాణంగా కలిగియున్నాయి. చివరకు గాయత్రి కూడా ప్రణవంయొక్క విస్తృత రూపమేనన్నారు స్వామి. అంటే ప్రణవ మన్నది సూక్ష్మరూపమన్నమాట. కాబట్టి దాని శక్తి ఎప్పుడూ అన్నింటికన్నా ఉత్కృష్టమే!

నిశ్చబ్దంలో ఏ చిన్న అలజడి కల్గినా అది ఒక ధ్వనిని కల్గిస్తుంది. మాయ పుట్టుకకి ముందు కల్గిన ధ్వని ఈ ప్రణవమే (ఓంకారమే). బ్రహ్మము తనలో నుంచి వచ్చిన మాయతో కూడుకొనడానికి ముందు కల్గిన ధ్వని ఈ ప్రణవమే. ప్రణవమంత్ర ఘనతను తెల్పుచు భగవాన్ -

“అప్పుడే నడక నేర్చుకొంటున్న శిశువుకు మూడు చక్రాల తోపుడు బండినిస్తే దాని అడ్డం పట్టిని పట్టుకొని ముందుకు తోస్తాడు. ఆధ్యాత్మిక శిశువుకు ఓంకారం అటువంటి బండి. ఈ మంత్రంలో ఉన్న ‘అ - ఉ - మ’ అన్న అక్షరాలే మూడు చక్రాలు. ప్రాణశ్వాసలో మౌలికంగా ఉన్న ధ్వనే ‘ఓం’. మనం శ్వాస పీల్చినప్పుడల్లా “సోఽహం” అంటున్నాము. పీలుస్తున్నప్పుడు - ‘సో’, వదులుతున్నప్పుడు - ‘హం’. అంటే, “అతడే నేను”, ఈ బహిఃప్రపంచమంతా ఆయన; అంతర్ ప్రపంచం నేను - అన్న విశ్వాసాన్ని కలిగిస్తూ ఇది రెండింటి ఏకతను తెల్పుతున్నది. “సోఽహం” అన్న ధ్వని - బహిఃస్వాస,

అంతస్సు ఒకే సత్యంగా లయించడాన్ని సూచిస్తూ ఓంకారంగా మారిపోతుంది. సత్యావేష్టకునికి ఓంకార ధ్యానం అన్నది విలువైన సాధన” అని అన్నారు.

రైలు బండికి ఇంజన్ లాంటిదీ ప్రణవం. పెట్టెలు ముందుకి కదలడానికి ఇంజన్ తప్పనిసరి. అన్ని మంత్రాలకూ ఇది చైతన్యాన్ని కల్పించే మహాశక్తి. మనస్సు చాంచల్యాన్ని పోగొట్టి దానిని నిశ్చలం చేయడానికి ప్రణవాన్ని మించింది లేదు. ఏది తటస్థిస్తే దాన్లో లయించడమన్నది మనస్సుయొక్క స్వభావం. ఈ దుష్ట స్వభావమే దాని చాంచల్యానికి కారణం. అందువల్ల దీన్ని సర్పంతో పోల్చారు.

“సర్పానికి రెండు మొరటు లక్షణాలున్నాయి. ఒకటేమో వంకరరేఖలగా నడవడం. రెండవదేమో దాని దార్లోకి వచ్చిందాన్నట్లా కాటేయడం. మనిషి కూడా తన కన్ను పడిన దాన్నట్లా తీసికొందామనీ, ఉంచేసుకొందామనీ అనుకొంటాడు. అతను కూడా వక్రంగా కదులుతాడు. ఐతే, పాములో ఒక మంచి లక్షణం కూడా ఉన్నది. పాములవాడు నాగస్వరం మీద పాట వాయిస్తూంటే సర్పం మరచి తనందులో లీనమైపోతుంది. అట్లాగే అభ్యాసంచేత మనిషికూడా ప్రణవంయొక్క ఆనందంలో లయించగల్గుతాడు” అన్నారు భగవాన్.

ముక్తిదాయకమైన నామస్మరణ సాధన

సాధన పద్ధతులలో నామస్మరణ అన్నది ఎక్కువమంది ఉపాసకులు చేపట్టున్న సాధనం. ఇది అత్యంత సులభమయిన మార్గం కావడంవల్ల అనేకులకు ఇది తరణోపాయం అయింది. అయితే ఇక్కడొక సందేహం రాక మానదు. అవతారపురుషుని సన్నిధిలో, లేక వారు ప్రభావం నెరపుతున్న వారి సమకాలంలో ఉన్నవాళ్లకు అసలు ఏ సాధన అయినా అవసరమా? అన్నదే ఆ సందేహం. నిజమే! భగవాన్ బాబావారు కూడా ఇట్లాంటి అభిప్రాయాన్నే వెలిబుచ్చారు.

“నేనే మీకు దొరికియుండగా మీకు ఇతర సాధనలక్కరలేదు. ఈ స్వరూపాన్నే ధ్యానించండి. అందులోనే సాక్షాత్కారం అవుతుంది. మీ కర్మల మూట పెద్దగా ఉందనుకొని భయపడకండి. మీ కర్మ అంతటినీ అనుభవించి పూర్తిగా ముగించుకోవడానికి ఇది సరైన సమయం”.

కర్మఫలాన్ని పూర్తిగా ముగించుకోవడానికి సరిపడా ఆయుష్షుని ఇస్తారన్న హామీ ఈ మాటల్లో ఉంది. అయితే, అవతారమూర్తి స్వరూపాన్ని నిరంతర ధ్యానం చేయమన్న ఆదేశం ఇందులో ఉన్నది కదా! అదే సాధకుడు చేయాల్సిన సాధన. సంప్రదాయంలోనూ, మత పద్ధతులలోనూ ఎన్ని మార్గాలు సాధకులకు తెలుపడం జరిగినా, నామస్మరణకు ఎక్కువ మొగ్గు చూపారు బాబావారు.

“మీకు ఏ జపములూ, ధ్యానములూ, ఏ సాధనలూ చేయడానికి వీలుకాకపోయినప్పటికీ ఫరవాలేదు. నామస్మరణ చేయండి. అర్థంకాని సాధనలలో ప్రవేశించవద్దు. నామస్మరణ అనే సులభమైన మార్గంలో ప్రవేశించి మీ జీవితాలను సార్థకం చేసుకోండి. కృతయుగంలో ధ్యానం, త్రేతా యుగంలో యజ్ఞం, ద్వాపరయుగంలో అర్చన, కలియుగంలో నామస్మరణ తరణోపాయములుగా పేర్కొనబడినాయి”.

ఇది సులభమైన మార్గం కాబట్టే అవతారపురుషుడు దీన్ని జనబాహుళ్యానికి నిర్దేశించారు. తాను చేపట్టిన సాధనామార్గం సాధకునికి అర్థం కావడం అన్నది ప్రాథమికాంశం. తక్కిన మార్గాల వలెకాక, ఈ నామస్మరణ మార్గం సులభతరమైంది కావడంచేత ఈ మార్గాన్ని అనుసరించి జీవితాలను సార్థకం చేసుకొనమని సూచన. పైగా కలియుగంలో దీనినే తరణోపాయంగా పూర్వీకులు చెప్పి ఉన్నారు.

నామస్మరణ చేసే సాధకునికి ఇది అభ్యుదయ కారకమైన గొప్ప నడవడిక అనీ, ఇది గొప్ప జపమనీ, అమోఘమైన తపస్సు అనీ భగవాన్ తెలుపుతూ, “ఈ నామస్మరణమువలననే కుచేలుడు శ్రీకృష్ణుని అనుగ్రహాన్ని చూరగొన్నాడ”ని తెలియజేశారు.

ఆలోచనలతో మనస్సు ఏర్పడున్నదికదా! ఆత్మనిష్ఠకు (ఆత్మదర్శనానికి) మనస్సే అడ్డంకి అన్నది అనేకమార్లు బాబావారు తెలిపే ఉన్నారు. మరి ఈ మనస్సుని లొంగదీసికొని, నిర్మూలించడానికి మార్గం నామస్మరణే.

“కావలసినన్ని ఆలోచనలు మనస్సులో వరుస వరుసగా వస్తూ ఉండవచ్చును. వాటిని ఆపే ప్రయత్నం చేయవద్దు. నామస్మరణ చేస్తూండండి. చివరకు ఆలోచనలు అణగిపోయి నామస్మరణ ఒక్కటే మిగుల్తుంది!”

నామం ఒక్కటే మిగలడమంటే భగవంతుడు (ఆత్మ) ఒక్కడే మిగలడమని తాత్పర్యం. అయితే దీనికిగాను తీసికోవలసిన జాగ్రత్తలు ఉన్నవి. అప్పుడే అది నిర్దిష్ట ఫలాన్ని ఇస్తుంది.

“నామము ఒక్కటియే వృక్షమై నీవు ఆశించిన ఫలమును నీకు తినిపించగలడు. నీవునూ సాధించ గలవు. అట్టి ఫలమును పట్టుకొనునట్టి వలయే నామస్మరణ. నామస్మరణ అనే వలకు మధ్యమధ్య వెల్లి ఉండకూడదు. అనగా, సర్వవేళలందు విరామమే లేక చేయవలెను. వెల్లి ఉండిన ఆ వలలో పడిన పరమాత్మ ఫలముకూడా తప్పించుకొని పోవును” అని స్వామి ‘ధ్యానవాహిని’లో రాశారు.

ఒక భక్తురాలు తనకు ధ్యానపద్ధతి నేర్పమని స్వామిని ప్రార్థించగా, “నీవు నిరంతర నామస్మరణ చేస్తున్నావుకదా! ఇంక వేరే ధ్యానం ఏముంటుంది?!” అని అన్నారు స్వామి. పైన తెల్పిన స్వామి మాటలు సాదృశ్యంతో ఉండి స్పష్టంగా మార్గనిర్దేశం చేస్తున్నవి. భగవన్నామం తప్ప, మనస్సులోకి ఆలోచనలు రాకూడదు, రానీయకూడదు. ఒక్క ఆలోచనను రానిచ్చినా, మళ్లీ మనస్సు ఏర్పడి, సాధకుణ్ణి భగవాన్ నుంచి దూరంగా నెట్టేస్తుంది.

నామస్మరణ మౌలికంగా చేసే పనిని భగవాన్ సృష్టికరించారు. అయితే, ఏ నామాన్ని తీసుకోవాలి? ఏ నామాన్నయినా తీసికొనవచ్చును. భగవంతుడవతరించి ఉన్నాడు కాబట్టి ఆ రూప నామాన్నే తీసుకొంటే ఫలనిధి సులభం. అన్ని భగవన్నామాల శక్తి శ్రీ సత్యసాయి నామంలోనే ఉన్నాయి.

ఇక్కడొక ముఖ్య విషయం గమనించాల్సి ఉన్నది. నామస్మరణ ధ్యానతుల్యమే అయినప్పటికీ సాధకుడు ధ్యానం కూడా చేస్తూ ఉండవచ్చును. నామస్మరణ చేసేవారు ధ్యానం కూడా కొంత సమయం చేయాలా? అంటే చేయనక్కర్లేదు. కానీ చేసినట్లయితే కలిగే ప్రయోజనం గురించి స్వామి...

“నామ ధనమువల్లనే పరమాత్మ అను వస్తు రూపమును పొందుచున్నారు. లోకమున ఏ వస్తువునైనా కొనవలెనన్న ధనము ప్రధానము. ధనమున్న ఏ వస్తువైననూ, ఎప్పుడు కావలెనన్ననూ అప్పుడు పొందవచ్చును. అదేవిధముగా నామ ధనమును క్రమక్రమముగా కూడబెట్టినట్లయిన అతనిని ధ్యానమార్గమున సులభముగా, త్వరలో పొందవచ్చును”

దీనికితోడుగా విశదీకరించాల్సిన మరో ముఖ్యాంశం జపమూ, ధ్యానమూ, నామస్మరణలు ఇంచుమించు ఒక్కటే. ఈ మూడింటినే చేపట్టమని స్వామి సూచిస్తుంటారు. దానికి కారణం...

“యోగసాధన, ప్రాణాయామ సాధన, తపో సాధనలయందు అడుగడుగునకు కాలుజారే ప్రమాదములు సంభవించుచుండవచ్చును. కానీ జప ధ్యాన స్మరణలయందు అట్టి జారటముకాని, ప్రమాదములుకాని ఏమాత్రము లేవనుటకు సందేహమే లేదు”

“శ్రీ సత్యసాయి ఆనందదాయి”లో బాబావారు నియమ నిష్ఠలతో యోగసాధనలు చేస్తూ జారిపడేదాని కంటే నిర్మలంగా నామస్మరణ చేయడం శ్రేష్ఠం. భక్తులు ముక్తులవడం సులభం అంటూ విశేషించి మరో మాట అన్నారు - “యోగులు, మునులు ఎందరు ముక్తి పొందారు? ఋషులు కూడా ప్రాపంచికమైన కోపతాపాలకు పశులైపోయారు” అని. ఇక్కడ మనకు కావాల్సిన ప్రధాన అంశం నామస్మరణలో అటువంటి ప్రమాదాలు లేవని.

(తరువాతి పేజీ సంచికలో)

వేంకటగిరిలో వరాల దేవుడు

పి.వి. చలం

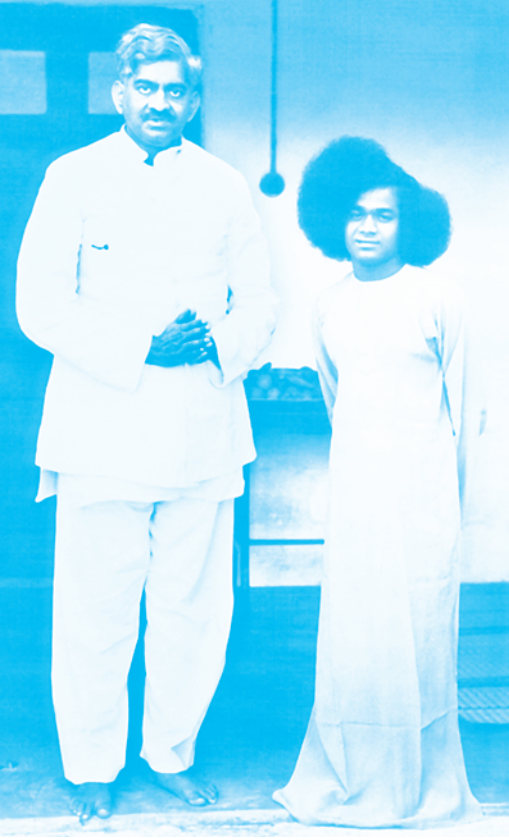
నెల్లూరు జిల్లా శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థలవారు 2018 అక్టోబరు 27, 28వ తేదీలలో నిర్వహించిన పర్వయాత్ర సందర్భంగా స్వామి ఆ జిల్లాలో పర్యటించిన ప్రదేశాలను ఓ డాక్యుమెంటరీగానూ, స్వామి 1950 నుండి 1970 వరకు వేంకటగిరిని 26సార్లు సందర్శించిన సందర్భాలలో జరిగిన మధుర ఘట్టాలను ఏర్చికూర్చి “వేంకటగిరిలో వరాల దేవుడు” నాటికగా స్వామి సన్నిధిలో ప్రదర్శించడం జరిగింది.

1950లో స్వామి మొట్టమొదటిసారి వేంకటగిరి సంస్థానాన్ని సందర్శించినప్పుడు రాజా సర్వజ్ఞ కుమార

యాచేంద్రవారు స్వాగతనాట్యాలతోనూ, మంగళ వాద్యాలతోనూ, ఛత్ర చామర వింజామరలతోనూ, వేదోచ్ఛారణ సహిత పూర్ణకుంభంతోనూ స్వాగతం పలికిన వైనం ఒక అపురూప సంఘటన. ఆ సందర్భంగా స్వామి నెరపిన ఓ అద్భుత లీలను గురించి చెప్పుకు తీరాలి.

స్వామిని పుట్టపర్తి నుంచి కారులో తోడ్కొని రావటానికి రాజావారు తమ కుమారుడైన కుమార రాజాను పంపిస్తూ, స్వామి ఆగమన సూచకంగా మార్గమధ్యంలో ప్రముఖ పట్టణాల నుంచి తనకు టెలిగ్రామ్లు పంపవలసిందిగా ఆదేశించారు. ఐతే, భగవాన్ బాబావారు కుమార రాజాకు అటువంటి అవకాశం ఇవ్వకుండానే వేంకటగిరి చేరుకున్నారు. ఇంతకుముందు చెప్పుకున్నట్లు బాబావారిని అత్యంత ఘనంగా స్వాగతించటం చూసి ముగ్ధుడైన కుమార రాజా తాను కనీసం ఒక టెలిగ్రామ్ అయినా ఇవ్వకుండానే, సరియైన సమయానికి ఇంత పెద్ద ఎత్తున ఏర్పాట్లు ఎలా చేయగలిగారని తండ్రిగారిని అడుగగా, “నువ్వు టెలిగ్రామ్లు ఇవ్వకపోవటం ఏమిటి?!” అంటూ తనకు అందిన టెలిగ్రామ్లను చూపారు రాజావారు. విషయం అర్థంకాక వెంటనే స్థానిక పోస్ట్ మాస్టర్ ని పిలిచి టెలిగ్రామ్లు చూపగా, “ఇవి పోస్ట్ డిపార్ట్ మెంట్ పేపర్ పై వచ్చిన టెలిగ్రాములే గానీ, వీటిపై పోస్ట్ స్టాంప్ గానీ, ఇతర వివరాలు గానీ లేవు” అని చెప్పగా అది స్వామి లీలగా అర్థమైంది. అది వేంకటగిరిలో స్వామి తమ దివ్యత్వానికి నిదర్శనంగా చూపిన తొలి లీల.

మరో మధుర ఘట్టం స్వామి తమ సుప్రభాతానికి తామే బాణీ కట్టిన వైనం. వివరాలలోకి వెళితే...వేంకటగిరి ఆస్థాన పండితులు, కవి, రచయిత శ్రీ దూపాటి తిరుమలాచార్యులుగారు. వారికి స్వామిని దర్శించుకున్న వెంటనే స్వామి భగవంతుడన్న దృఢ విశ్వాసం ఏర్పడి సుప్రభాతాన్ని వ్రాసి స్వామికి సమర్పించుకున్నారు. స్వామి ఆ సుప్రభాతాన్ని పరిశీలించి, “దూపాటి, దీనికి బాణీ కట్టావా?” అని అడిగారు. “లేదు స్వామీ” అని దూపాటి వారు అనగా, “అయితే నేను కడతాను” అంటూ ఆశువుగా బాణీకట్టి స్వయంగా పాడి అక్కడున్నవారినందరినీ మంత్రముగ్ధుల్ని చేసారు. ఆ సుప్రభాతాన్నే అదే బాణీలో ప్రపంచవ్యాప్తంగా ఉన్న అశేష భక్త జనావళి అను నిత్యం

భగవాన్ సన్నిధిలో వేంకటగిరి రాజా

పాడుకుని తరిస్తున్నారు. అది భక్త వరదుడు బాబా మనకొసగిన వరం.

వేంకటగిరిలో స్వామి అవతార వైభవానికి సంబంధించిన మరో విశిష్ట సంఘటన - ప్రముఖ విదూషీమణి బెంగళూరు నాగరత్నమ్మగారి ఆగమనం. ఆవిడ శ్రీరామ భక్తురాలు. శ్రీరాముని దర్శన భాగ్యంకోసం పరితపిస్తూ త్యాగరాయ కీర్తనలు ఆలపిస్తూ ఉండేది. ఆమెకు ఒకరోజు త్యాగరాజస్వామి కలలో కనిపించి, “నాగరత్నమ్మా! నీవు ఆరాధిస్తున్న శ్రీరామచంద్ర ప్రభువు 15 రోజులలో వేంకటగిరి సంస్థానానికి వేంచేయనున్నారు. నీవు వెళ్లి స్వామి దర్శనం పొంది తరించు” అని చెప్పారు. వెంటనే ఆమె రాజావారికి ఉత్తరం వ్రాసి, భగవాన్ బాబావారి రాకగురించి తెలుసుకుని, వేంకటగిరి చేరుకుని, శ్రీరామ దర్శనానుభూతిని పొంది తన్మయత్వంతో, “రామ నన్ను బ్రోవరా” అంటూ పాడి,

సాయిరాముని ఆశీస్సులు పొంది, “స్వామీ, ఈ దివ్యానుభూతితో నా జన్మ ధన్యమైంది. నాకున్నదల్లా ఒకే ఒక్క కోరిక. త్యాగరాజ కీర్తనలు ఆలపిస్తూ ఆ తన్మయత్వంలోనే తమలో ఐక్యమవ్వాలని నా తపన” అని వేడుకున్నారు. ఆమె అనన్యభక్తికి మెచ్చి స్వామి ఆశీస్సు లందించారు. అనతి కాలంలోనే ఆమె త్యాగరాజ కీర్తనలు ఆలపిస్తూ స్వామిలో ఐక్యమయ్యారు. సరిగ్గా అదే సమయంలో పుట్టపర్తిలో ఉన్న స్వామి, “నాగరత్నమ్మ నన్ను చేరింది” అన్నారు. నిజ భక్తురాలికి సాయిరాముడు ప్రసాదించిన వరం అది.

బెంగళూరు నాగరత్నమ్మ ఉదంతం వేంకటగిరి సంస్థానాన్ని ఆనందాబ్ధిలో ఓలలాడించింది. భగవాన్ బాబావారు సామగానప్రియులని రాజ వంశీయులకెల్లరకు సువిదితమే. స్వామి అద్భుతంగా పాడుతుంటే ఆ దివ్యగానలహరిని తనివితీరా ఆస్వాదించి పునీతమవ్వాలన్న ప్రగాఢ వాంఛతో అందరి పక్షాన కుమార రాజా స్వామికి విన్నవించుకోగా స్వామి వెంటనే ఆమోదం తెలుపుతూ, “బ్రోచేవారెవరూ” మొదలైన అనేక కీర్తనలను అత్యద్భుతంగా పాడిన మధుర ఘట్టం మరపురాని, మరువలేని దివ్యానుభూతి.

స్వామి తమ అవతార లక్ష్యాలలో ప్రధానాంశమైన ‘వేదోద్ధరణకు’ శ్రీకారం చుట్టింది కూడా వేంకటగిరిలోనే కావటం ముదావహం. ప్రథమ దివ్యజీవన సంఘ సమావేశాలు స్వామి సర్వాధ్యక్షతన వేంకటగిరిలోనే జరిగాయి. ఈ సమావేశాలకు హిమాలయ యోగులు ఎందరో హాజరైనారు. రాజావారు స్వామిని వేదికవద్దకు తోడ్కొని వెళ్ళటానికి బంగారు పల్లకిని సిద్ధం చేయగా స్వామి సున్నితంగా తిరస్కరిస్తూ, “నాయనా! ఈ అవతారం వచ్చింది ప్రజల మధ్య మసలుతూ, ప్రజలతో మమేకమై వారిలో నిద్రాణమై ఉన్న భక్తి జ్ఞాన వైరాగ్యాలను మేల్కొల్పి వారిని సన్మార్గవర్తనులుగా తీర్చిదిద్దటానికి” అంటూ భక్తులందరితోనూ, హృషీకేశ నుంచి వచ్చిన సాధువు లందరితోనూ కలిసి వేదికవద్దకు నడుచుకుంటూ వెళ్ళారు. విచ్చేసిన సాధు సత్పురుషులతో కలిసి మెలగుతూ, సంభాషణలు సలుపుతూ వారికి ఎన్నో దివ్యానుభూతుల్ని ప్రసాదించారు.

1957లో అష్టగ్రహ కూటమి వస్తుందని, అది ఎన్నో అనర్థాలకు దారితీస్తుందని పుకార్లు రావడంతో ప్రజలు భయభ్రాంతులకు లోనయ్యారు. అప్పుడు రాజావారు ఆ దుష్ఫలితాల నివారణకై స్వామి అనుమతితో యజ్ఞం తలపెట్టి, తెలుగునేల నాలుగు చెరగులా ఉన్న దిట్టలయిన వేద పండితులను ఆహ్వానించారు. ఆ వచ్చిన పండితులు అతి చిన్నవయస్సులో ఉన్న స్వామి యజ్ఞకర్తగా వ్యవహరించటాన్ని అంగీకరించలేక యజ్ఞ నిర్వహణను పర్యవేక్షిస్తున్న కుప్పా శివరామ బైరాగిశాస్త్రిగారితో చర్చిస్తుండగా స్వామి అక్కడకు వచ్చి, వేద పండితులను వారివారి పేర్లతో పిలిచి, వారి మనోభావాలను పూసగుచ్చినట్లు చెపుతూ వారి నెల్లరినీ ఆశ్చర్యచకితుల్ని చేయటమేకాక తమ దివ్యత్వంపట్ల దృఢ విశ్వాసం కలుగజేశారు. తదనంతరం స్వామే యజ్ఞకర్తగా, యజ్ఞ పురుషునిగా యజ్ఞం అత్యంత వైభవంగా జరిగింది.

ఈవిధంగా స్వామి దివ్యాశీస్సులతో ఆనాడు వేంకటగిరి రాజావారు చేపట్టిన ఎన్నో ఆధ్యాత్మిక కార్యక్రమాలు సాయి అవతార వైభవంలో దివ్యఘట్టాలుగా నిలిచిపోయాయి.

రాజావారి అనన్యభక్తికి తార్కాణం ఏమిటంటే, స్వామివారు ప్రయాణించే కారుధూళి తనపై పడాలని స్వామి ప్రయాణిస్తున్న మార్గంపై ఆయన సాష్టాంగ ప్రణామాలు చేస్తూ ఉండేవారు. అలనాడు శ్రీరాముని కాలంలో రాజర్షి అయిన జనకునివలె ఈనాడు శ్రీ సాయిరాముని అవతార కాలంలో సర్వజ్ఞ కుమార యాచేంద్రవారిని రాజర్షి అని చెప్పుకోవటంలో ఏమాత్రం అతిశయోక్తి లేదు. “నియమనిష్ఠలతో నను గొల్చువారిని కాపాడుచుండుటే ఘనత నాకు” అన్న వాక్యాలను యథార్థం చేస్తూ వేంకటగిరి సంస్థానాన్ని స్వామి పలుమార్లు సందర్శించారు. రాజావారికి శ్రీరామునిగా దర్శన భాగ్యాన్ని అనుగ్రహించడమేకాక, వారి కుటుంబ సభ్యులకు, అక్కడి భక్త ప్రజానీకానికి అనేకానేక దివ్యానుభూతుల్ని ప్రసాదించారు.

శ్రీ సాయిరాముని అవతార వైభవంలో వేంకటగిరి ఓ ప్రధాన వేదిక. తన అచంచలమైన భక్తిప్రపత్తులతో స్వామి ప్రేమానుగ్రహాలకు పాత్రులైన వేంకటగిరి రాజావారి వృత్తాంతమూ అందులో మధుర ఘట్టమే. ❖

శ్రీ సత్యసాయి గీతములు - 6

నా మొర వినవా నను దయ గనవా...

నా మొర వినవా నను దయగనవా శ్రీ సాయిదేవా!
ఓ.... బాబా సాయిదేవా!

శ్రీ పుటపర్తిపురవాసా! యిప్పట్లో మము గను మీశా!
యెచ్చోట వెదకిన యిచటనె కనుగొంటిరా

సుందరరూప సాయీ నిన్నే మది నమ్మితి నోయి
డెందమందు నిన్ను పొందుగ నిలిపితి సాయీ

మా పాపము బాపుటకొరకై పుటపర్తిలో వెలసితివయ్య
కలియుగమున నిన్ను కనులార కనుగొంటిరా

॥నా మొర॥

॥నా మొర॥

॥నా మొర॥

మనం భగవంతుణ్ణి ప్రత్యక్షంగా చూశాం!

ఎస్.ఎస్. వేంకటేశ్వరన్

భగవంతుడనే మాట వినగానే ఒక్కొక్కరిలో ఒక్కొక్క ఊహాచిత్రం మెదులుతుంది. కొందరు భగవంతుడు ఉన్నాడంటే నమ్మరు. వారికి ఈ ప్రపంచము, ఇంద్రియానుభవాలు మాత్రమే సత్యం. ఇంద్రియాలు శాస్త్రీయ నిరూపణలను పెద్దవి చేసి చూపుతాయి కాబట్టి, వారి దృష్టిలో విజ్ఞానశాస్త్రమే సత్యం. కానీ, ఇంద్రియాలద్వారా నిర్ధారణ చేసుకోగలిగిన మేరకే మన భావాలను ఎందుకు పరిమితం చేసుకోవాలి? శాస్త్రీయంగా నిరూపించలేనంత మాత్రాన బిడ్డపట్ల తల్లికి ప్రేమ లేనట్లేనా? నమ్మలేనివారికి ఏదీ నిరూపించలేం. నమ్మకం గలవారికి ఏదీ నిరూపించనవసరం లేదు.

మరికొందరికి భగవంతుడంటే ఎక్కడో పైన స్వర్గంలో కూర్చుని, మన కర్మలను నియంత్రిస్తూ, తప్పుకి దండనలు - ఒప్పుకి ప్రోత్సాహకాల పద్ధతిలో ఈ జగతిని పరిపాలించే అంతుపట్టని శక్తి. అలా భావించేవారు 'అది చెయ్యి, ఇది చెయ్యకు' అని సాధికారికంగా పెద్దలు చెప్పిన మాటల్ని తూ.చ. తప్పుక పాటించడమే మతమనుకుని, దైవాన్ని మతానికి పరిమితం చేస్తారు.

భగవంతునిగురించి వర్ణనలు, లీలలతో సంతృప్తిచెందక, దేవుడు

ఉంటే ఆయనను కనుగొనడమెలా అని కుతూహలపడేవారు మరికొందరు ఉంటారు. ఈ వర్గంవాళ్ళు దేవుని ఉనికిని అనుభవపూర్వకంగా తెలుసుకోవడానికి తోడ్పడే ఎటువంటి క్రమశిక్షణకైనా సంసిద్ధులై ఉంటారు. సత్యాన్వేషణలోనూ, ప్రయత్నంలోనూ త్రికరణశుద్ధి కనబరుస్తూ, కష్టాలకు వెలువని, వెనుదీయని దృఢసంకల్పం గల ఇటువంటివారే ఆధ్యాత్మిక సాధకులు (లేదా జిజ్ఞాసువులు / ముముక్షువులు). వీరు సాధనలో ఎదురయ్యే మౌలిక సమస్యలను కనుగొని, మానవాళికి పరిష్కారం చూపే ప్రయత్నం చేస్తారు.

భగవంతుణ్ణి అనుభవంద్వారానే తెలుసుకోగలం. కానీ, ఆ అనుభవాన్ని పొందాలన్న ఆకాంక్ష ఉన్నవారు ఎందరు?! అది పొందేందుకు తగిన సాధన చేయడానికి సిద్ధపడే వారెందరు?! భగవంతుణ్ణి అనుభవ పూర్వకంగా మాత్రమే తెలుసుకోగల మనే పరమ సత్యాన్ని భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారి దివ్యజీవితం అద్భుతంగా ఆవిష్కరిస్తుంది. దివ్యత్వం అనుభవైకవేద్యం, అట్టి ఏకైక సత్యాన్ని అనుభూతం గావించుకోవడమే జీవిత పరమావధి అంటారు భగవాన్ బాబా.

మనమందరం శ్రీ సత్యసాయి బాబావారి దివ్యరూపంలో భగవంతుణ్ణి

ప్రత్యక్షంగా చూశాం. వారి మాటలు విన్నాం. పలు దివ్యానుభవాలను పొందాం. భగవంతుడు ఉన్నాడని నిర్ధారించడానికి మనకిక మరే శాస్త్ర ప్రమాణాలుకానీ, సిద్ధాంతాలుగాని, గ్రుడ్డినమ్మకాల సహాయంగాని అవసరం లేదు. అనాదికాలంనుండి మానవాళికి వారసత్వంగా శాస్త్రాలు అందిస్తూ వచ్చిన సత్యానికి నిలువెత్తు నిదర్శనమే భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయి దివ్యజీవితం. సర్వధర్మ సమన్వయ సూత్రాన్ని స్పష్టంగా దర్శింపజేసే అసమాన దివ్యప్రకాశమే భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయి జీవితం.

బాల్యంలోనే తాము స్వయంగా రచించి పాఠశాలలో తోటి విద్యార్థులచే ప్రదర్శింపజేసిన ‘చెప్పినట్లు చేస్తారా?’ నాటకంద్వారా శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు ఈ జీవితమనే రంగస్థలంపై తాము పోషించనున్న అద్భుతమైన, అద్వితీయమైన, ఆదర్శవంతమైన పాత్రను విశదపరచారు. ఈనాడు ప్రపంచానికి కావలసినది త్రికరణశుద్ధి గల సచ్చీలురనీ, నిస్వార్థప్రేమ జ్వలించే సహృదయులని చాటారు. మానవాళిలో త్రికరణశుద్ధిని, నిస్వార్థ ప్రేమను, నిష్కామ సేవానిరతిని పెంపొందించటానికి అవతరించిన ప్రత్యక్ష పరమాత్మ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు. వారి దివ్య దర్శన, స్పర్శన, సంభాషణలకు నోచుకొన్న భక్తాళికి పరమాద్భుతమైన వారి ప్రేమతత్త్వం, నిరుపమానమైన వారి త్యాగనిరతి సుపరిచితములే! వారు ప్రబోధించిన సర్వోత్కృష్టమైన ఆచరణాత్మక వేదాంతం మానవాళికి భగవంతునియొక్క సర్వజ్ఞత్వాన్ని, సర్వవ్యాపకత్వాన్ని, సర్వాంతర్యామిత్వాన్ని అనుభవంలోకి తెచ్చింది. భగవాన్ బాబావారి దివ్యజీవిత సందేశాలను అధ్యయనం చేసినవారికి భగవంతుడే ఏకైక సత్యమని, మిగిలినదంతా మిథ్య అనే అవగాహన కలుగకమానదు. భగవాన్ మాటలలో చెప్పాలంటే,

**“కనుల కగుపడు దృశ్యంబు కాంచి మీరు
సత్యమిదియని ఎంచక సంబరమున
తెరను దాగిన సత్యంబు తెలిసికొనగ
విశ్రమింపక నాతోడ వెడలిరండు”**

మనం శ్రీ సత్యసాయి భగవానులగురించిన గ్రంథాలను అధ్యయనం చేస్తే సరిపోదు, శ్రీ సత్యసాయి భగవానుల

దివ్యజీవితాన్నే అధ్యయనం చేయాలన్నది నా అభిప్రాయం. వారినిగురించి వెలువడిన గ్రంథాలు ఆయా రచయిత / రచయిత్రుల మనోభావాలకు, అవగాహనకు పరిమితమై ఉంటాయి. కానీ, మానవమాత్రుల అవగాహనా పటిమకు అతీతమైన దివ్యవైతన్యమే శ్రీ సత్యసాయి భగవానులు. మాధవుడే మానవరూపం దాల్చి తమ 85 ఏళ్ళ అవతార కాలంలో 85 వేల సంవత్సరాలకు సరిపడే ఆధ్యాత్మిక ఉద్దీపనను భక్తుల హృదయాలలో కలిగించారు. మనమంతా శ్రీ సత్యసాయి భగవానుల సన్నిధిని మనకు లభించిన సాటిలేని పెన్నిధిగా భావించి ఆరాధిస్తున్నాము. ఆరాధనకు ఆచరణను జతజేసి గమ్యం చేరుకుందాం.

(రచయిత శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, ప్రచురణల విభాగంలో సేవలందిస్తూ, విదేశీ భక్తులకు సాయి సాహిత్యంపై అధ్యయన తరగతులను నిర్వహిస్తుంటారు)

తెలుగుసేత: వసంతభాను

‘మానవుడు ఏల వెనుకబడె!’

విశ్వనాథ రామారావు

కాకులు ‘కావుము’ ‘కావుము’ అనుచును
నగర సంక్రీర్తన నాంది పలికె
గోవు ‘అంబా’యని కూర్మితో పిలవంగ
ధ్యానవాహినిలోన తనువు మరచె,
మేక ‘బాబా’ యన్న కేకలు మిన్నంటి
పల్లకి భజనల పాటలాయె
కోకిల ‘కుహు’, ‘కుహు’ కూయంగ శ్రావ్యంగ
సాయంత్రపు భజన సరళి ఆయె
సర్వజీవులందు సాయీశు చింతన
అంబరమును తాక అద్భుతముగ
మానవుండు ఏల మహిని వెనుకబడె!
పూర్వజన్మ పాప భుక్తి ఏమొ!

అలనాటి పాతమందిరం....

బాలసత్యసాయాశుని లీలా కైవల్యధామం

(చివరి భాగం)

❖ కుప్పం విజయమ్మ

ఒకరోజు బెంగళూరునుండి భక్తులు ఒక పెద్ద గెల అరటిపళ్ళు తెచ్చారు. స్వామి వాటిని తమ గదిలో పెట్టమని ఆదేశించారు. మా అన్నయ్య మూర్తి, తమ్ముడు అంబాయిద్దరూ రాత్రింబవళ్ళు స్వామితోనే ఉండేవారు; స్వామి రూములోనే నిద్రపోయేవారు. ఆరోజు రాత్రి స్వామి వాళ్ళిద్దరినీ చూసి, “ఆకలిగా ఉందా?” అని అడిగారు. “ఔను స్వామీ” అనగానే, తినమన్నారు. చిక్కిందే చాలని ఇద్దరూ ఆ గెల ఖాళీ చేసేశారు. “తొక్కలను బయట వెయ్యకండి. అందరూ చూస్తారు. మంచంక్రిందే పెట్టండి. తెల్లవారాక తీసేద్దాం” అని అంటుంటే వీళ్ళు స్వామి చెప్పినట్లే చేసి గుఱ్ఱపెట్టి నిద్రపోయారు. ప్రొద్దున్న అమ్మను పిలిచి, “చూడు, నీ కొడుకులు చేసిన ఘనకార్యం. తొక్కలన్నీ ఇక్కడే పడేశారు. ఆ వాసనకు రాత్రి నాకనలు నిద్ర పట్టలేదు” అని స్వామి ఫిర్యాదు చేశారు. వాళ్ళిద్దరూ దిగాలుగా చూస్తూంటే, గలగలా నవ్వుతూ, “నేనే వెయ్యమన్నానులే” అని చెప్పి చల్లగా జారుకున్నారు. ఇది ఒక అందాల వినోదం! చవులూరించే సంభ్రమం! చిలిపి సాయి లీలావిభ్రమం! ఈ అపూర్వమైన లీలలను కంటినిండా వీక్షిస్తూ గుండెలలో దాచుకొని పరవశించిపోతున్న ఈ పాతమందిరం మహిమాలయం కాదా! బాలసత్యసాయాశుని ఆటలలోనే కాదు, మాటల్లోనూ చలాకీతనం, చాతుర్యం కొల్లగా అలరిస్తుంది. తినబోతూ రుచులెందుకు?! రండి! రండి! చూద్దాం!

పాతమందిరంలో బాలసత్యసాయాశుడు

అమ్మ ఒకరోజు, “స్వామీ, కాళ్ళు చాలా నొప్పిగా ఉన్నాయి” అని అంటూంటే, “ఆ... కొట్టి చిత్రావతిలో పారేసేయ్” అన్నారు. అమ్మ మనస్సు చివుక్కుమంది. కానీ, కాళ్ళ నొప్పి తగ్గిపోయిందని వేరుగా చెప్పాలా! వారి వాక్కు వేదవాక్కు!

ఒక భక్తుడు భయంకరమైన వీపునొప్పితో విలవిల్లాడుతుంటే, మన బాలభానుడు మందహాసంతో అతనివద్దకు వెళ్ళి వీపుపైన ఒక దెబ్బవేశారు. అతను కెప్పున కేక వేసి నిటారుగా నిల్చున్నాడు. అంతే! వీపునొప్పి మటుమాయమై పోయింది. బాలసత్యసాయాశుని ప్రతి కదలికా మహిమాన్వితమే

కదా! సాయికి సాటి సాయయే!

మా నాన్న రాధాకృష్ణయ్యగారు తరచు తలత్రిప్పుడు (గిడ్డినెస్)తో బాధపడేవారు. మన పాలి ఆపద్బాంధవుడు మన సాయాశుడే కదా! స్వామితో చెప్పగానే నాన్నగారిని తమ రూములోకి తీసుకెళ్ళారు. నన్ను, అమ్మనుకూడా రమ్మన్నారు. నాన్నగారిని గోడవద్ద నిలబెట్టి, పాదాలను గట్టిగా వత్తుతూ అలాగే పైదాకా సాగారు. తల దగ్గరకు వచ్చి, ఆ కణతలను గట్టిగా ఒత్తేసరికి బాధ తట్టుకోలేక నాన్నగారు విలవిలలాడిపోయారు. తలలో నుండి నల్ల రంగులో ఒక పేస్టులాంటిది బయటికొచ్చింది. యెంతో దయతో, ప్రేమతో అమ్మను చూసి, “మీ బంధువులే ఈర్ష్యతో ఈయనకు విషం పెట్టారు. అది తీసేశాను. భయం లేదు” అన్నారు. కణతలు నొక్కుతుంటే స్వామి

చేతివ్రేళ్ళు కొండంత బలంతో నిండి ఉన్నాయి. వారి చర్యలు అనూహ్యములు! అప్రమేయములు! “బుద్ధి గ్రాహ్య మతీంద్రియమ్” అన్నట్లు మన మేధస్సుకు అంతుపట్టదు. ఇది అతి విచిత్రమైన మహిమ కాదా! అపూర్వ లీల కాదా! ఈ పాతమందిరం సర్వరోగ నివారిణి! భవబంధ విమోచని! మౌనముద్రాంకిత శోభిని!!!

క్షణములు, నిమిషములు, రోజులు, నెలలు... కాలం అలా సాగిపోతుంటే క్రమేణ మేము పెద్దవారమయ్యాం. అయితే, పాతమందిరమే మాకు ప్రప్రథమ పాఠశాల. ఇది వసుధైక కుటుంబం అని, అందరూ ఒక్క దేవుని బిడ్డలే అనీ మాకు నేర్పింది. మందిరంలో భక్తులమంతా కలసి పరస్పరం ఎంతో ప్రేమతో ఒక్క కుటుంబంగా జీవించాం. ‘నాది, నీది’ అన్న భేదం లేక కలసిపోయాం. “యూనిటీ ఇన్ డైవర్సిటీ” (భిన్నత్వంలో ఏకత్వం) దర్శింపజేశారు ప్రభువు. అంతేకాదు. ప్రభువు పర్తిగ్రామంలో నివసిస్తున్న తమ జననీ జనకులను తరచుగా చూసి వచ్చేవారు. తల్లిదండ్రుల క్షేమమును, అవసరములను గమనించి, వారిని గౌరవించటం, సేవించటం ప్రతి ఒక్కరి కర్తవ్యమని ఆవిధంగా మనకు బోధిస్తూ వచ్చారు. “మాతృదేవో భవ, పితృదేవో భవ” అన్న వేదవాక్యాన్ని తాము ఆచరించి మనందరిచేత ఆచరింపజేస్తున్నారు.

చిన్నతనంలోనే మా హృదయ క్షేత్రాలలో స్వామి మాకు తెలియకుండానే ‘భక్తి’ అనే చిన్న విత్తనం నాటారు. ప్రేమ అనే అమృతాన్ని త్రాగించారు. ఆ చిన్న విత్తనమే నేడు మహావృక్షమై శాఖోపశాఖలుగా విస్తరించి, మాకేగాక సర్వప్రపంచానికీ శాంతిని, ప్రేమను ప్రసాదించి ఆనంద మహాసాగరంలో ఓలలాడిస్తున్నది. ఈ ‘పాఠశాల’యే క్రమక్రమేణ మా పాలి గురుకులంగా రూపుదిద్దుకొంది. సన్నజాజి పుష్పం నిశ్శబ్దంగా సువాసనలు వెదజల్లినట్లుగా మాలో ఆధ్యాత్మికతత్వ చింతనను పెంపొందించింది. బాలసత్యసాయిశుడు

సద్గురువుగా మమ్ము తీర్చిదిద్ది రాజబాటలో నడిపిస్తూ జీవిత ధ్యేయాన్ని చూపించారు. ‘సింపుల్ లివింగ్, హై థింకింగ్’, ఉన్నతమైన ఆశయాలతోకూడిన నిరాడంబర జీవనశైలిని నేర్పారు. తల్లిలా మా వ్రేలు పట్టుకొని నడిపించి, ‘లవ్ ఆల్, సర్వ్ ఆల్’ అంటూ ప్రేమబాటలో నడిపించి, ఆ నిండుప్రేమనే పదుగురికీ పంచి, పెంచి గుణమంతులుగా జీవించటం నేర్పారు. ఇదంతా పాతమందిరంలోనే! ఈ పాతమందిరం మా పాలి ఆనందనిలయం! అందాల భవనం! గుణాతీత ఆలయం!

బాలసత్యసాయిశుడు తమ దివ్య పర్యవేక్షణలో దసరా పండుగను అత్యంత శోభాయమానంగా వేడుకగా జరిపేవారు. మందిరం వచ్చని మామిడితోరణాలతో, ముగ్గులతో, కాగితపు జెండాలతో నేత్రపర్యంగా వెలిగిపోయేది. మాలో ఉత్సాహము పరుగులు తీసేది. స్వామి, నిలిచినచోట నిలువకుండా అంతా తామై తిరుగుతూ ఉంటే, ఆ ఆనంద ఘడియలను వర్ణింప వీలుకాదు. బెంగళూరునుండి పూలవాళ్ళు వచ్చి ప్రతిరోజూ రకరకములుగా పూలపల్లకీని అలంకరించేవారు. బాలసత్యసాయిశుణ్ణి భక్తులు పూలపల్లకీలో ఊరేగించేవారు. ఆ పదిరోజులూ ప్రభువు తమ

దసరా సందర్భంగా పల్లకీ ఉత్సవం (1947)

దివ్యత్వానికి నిదర్శనంగా చూపిన లీలావిశేషములు మాటల మాటలకు అందనటువంటివి. ఆ మాధుర్యాన్ని ఎంత వర్ణించినా తనివి తీరదు. ఒకరోజు సాక్షాత్తు శ్రీరామచంద్రునిగా, మరో రోజు శ్రీకృష్ణ భగవానునిగా, అర్ధనారీశ్వరునిగా, కార్తికేయునిగా, సూర్యభగవానునిగా, వటపత్రశాయిగా దర్శనమిస్తూ, షోడశకళాపరిపూర్ణుడై ప్రభువు జగజ్జేగీయమానంగా వెలుగొందిన ఆ వైభవాన్ని స్థలాభావంచేత మీకు వివరంగా తెల్పటం లేదు. “అన్యథా శరణం నాస్తి” పుస్తకంలో మీరు స్వయంగా చదివితే ఇంతకన్న వేయింతల ఆనందంతో పులకించిపోగలరు.

ఈ పాతమందిరం చేసుకొన్న భాగ్యం ఇంతా అంతా కాదు. యుగ ఆదిపురుషుని, సర్వదేవతాతీతస్వరూపుని, శివశక్తిని తన గుండెలో పదిలంగా దాచుకొని పదుగురికీ పదేపదే పరమానందాన్ని పంచిన ఆ ప్రతిభ, ఆ ప్రజ్ఞ అక్షరములకు అందనివి. ఏ యుగంలోనూ, ఏ చరిత్రలోనూ కనీ వినీ ఎఱుగని అత్యంత మహిమాన్విత సన్నివేశమిది. ఈ మందిరాన్ని ‘పాతమందిరం’ అని ఎందుకు నామకరణం చేశారో మనకిప్పుడు విదిత మవుతున్నది. ‘పాతది’ అంటే ఎంత పాతది? చా....లా చా.....లా పా...త....ది! యుగ ప్రారంభమునుండి, సృష్టి ప్రారంభమునుండి నెలకొన్న బంగారు మందిరమిది అని వేనోళ్ళ చాటుతున్నది. ప్రభువే స్వయంగా ఎన్నుకొన్న పవిత్ర స్థానమిది. కనుక, ఈ పాతమందిరం సామాన్యమైనటువంటిది కాదని ఎంత వర్ణించినా చాలదు. ప్రశాంతినిలయంగురించి విన్నవారు, దర్శించినవారు వేలు, లక్షలు ఉన్నారకానీ పాతమందిరంగురించి విన్నవారుకానీ చూచినవారుకానీ చాలా తక్కువ. ఆ పాతమందిర వైభవాన్ని, తమ దివ్యలీలావినోదములను భక్తజనులకు అందజేయాలని ప్రభువు సంకల్పించారు కాబోలు!

“అష్టేలియానుండి వందలాది యువతీ యువకులు ప్రశాంతినిలయానికి వస్తున్నారు. వారిలో చాలామంది ప్రభువును ప్రత్యక్షంగా దర్శించనివారే! వాళ్ళు పర్తికి వచ్చి, పాతమందిరాన్ని, చిత్రావతీ తీరాన్ని దర్శించి, అక్కడ జరిగిన అద్భుతాలనుగురించి వినాలని ఎంతో ఉత్సాహంతో వస్తున్నారు. ఆ ప్రత్యక్షానుభూతులను వివరించడానికి

మీరు తప్పక రావాలి” అని నన్ను ఆశ్రమ పి.ఆర్.ఓ.గారు కోరినప్పుడు, బాలసత్యసాయీశునిగా తాము ఆడి పాడిన ఆ పాతమందిరంయొక్క ఘనతను నేడు సర్వులకు మరోమారు గుర్తుచేసి విస్తరింపజేయాలని ప్రభువు సంకల్పించారనిపించింది. ప్రభువు సంకల్పాన్ని శిరసావహించి పర్తి చేరుకున్నాను. 63 ఏళ్ళు గడిచాక మరోమారు పాతమందిరంలో, ఆ పవిత్రధామంలో అడుగుపెడుతుంటే, మధురాతిమధురమైన అనాటి సన్నివేశములు, దివ్యస్మృతులు నా మనోవీధిలో ఉప్పొంగి ప్రవహిస్తూంటే ఆనందంతో పులకించిపోయాను. మేము ఆడి పాడిన ఆ బొమ్మరిల్లు ఈనాడు శ్రీ పెద్ద వెంకమరాజు కల్యాణ మంటపంగా వినూత్నమైన కాంతులతో కనువిందు గొల్పింది. సర్వం స్వామి సంకల్పమే! సమయానికి తగినట్లు మార్పులు రావలసిందే కదా!

ఆ అష్టేలియా సాయి యువతను చూస్తూంటే నాకు ఎంతో ముచ్చటేసింది. అలంకృతమైన వేదికపై కూర్చొని నేను నా జీవము, నా ప్రాణము, నా దైవము అయిన నా ప్రభువుకు కృతజ్ఞతాంజులర్పించి, “మనం నేడు కూర్చొని ఉన్న ఈ పుణ్యభూమి, ప్రభు ప్రేమధారలతో, వాత్సల్య అనురాగ స్రవంతితో, అనుపమ కరుణారసంతో, అద్వితీయ మహిమావిశేషాలతో నిండినిబిడీకృతమై యున్నది. ఇందులో ప్రతి అణువూ, ప్రతి రేణువూ ఎంతో అసక్తికరమైన, ఆకర్షణీయమైన, కనీ వినీ ఎఱుగని దివ్యగాథలను మనకు వినిపిస్తుంది. మనమందరం చేసుకొన్న భాగ్యం నిజంగా వర్ణింప వీలుకాదు” అని మాట్లాడుతూంటే, వారు కంటిధారలు కార్చుకొంటూ, కరతాళధ్వనులు చేస్తూ పరవశించిపోయారు.

ఈ పాతమందిరం....

ప్రభు అవతార లీలావైభవ ప్రకటనకు నెలవైన అమరాలయం!

మానవాళిలో పరివర్తన గొనివచ్చిన ప్రేమాలయం!

జనులలో నిశ్శబ్దంగా ఆధ్యాత్మిక చింతనను రేకెత్తించిన మహిమాలయం!

భక్తజనులకు ఆశ్రయమొసగిన దేవాలయం!

దర్శించి ధన్యులు కండి! ❖

ముత్యాల సరాలు

(ధారావాహికం - 35వ భాగం)

❖ ప్రొ|| కామరాజు అనిల్ కుమార్ ❖

ఎప్పుడో కాదు, ఇప్పుడే!

ఈ తరుణం అపూర్వం, అత్యంత విలువైనది. మనము యుగావతారికి సమకాలీనులమై జన్మించాము. వారితో కలసి నడుస్తూ, ఒకే గాలిని పీలుస్తూ, వారి సన్నిధిలో మెలగుతూ, వారితో సంభాషించే మహత్తరమైన అవకాశం పొందాము. అవతారపురుషుని సందేశాన్ని ప్రత్యక్షంగా వినగలిగే భాగ్యం ఈనాడు మానవాళికి లభించిన గొప్ప వరం. ఇక, పవిత్ర గ్రంథాలపై పండితులు వ్రాసిన భాష్యాలమీద మనం ఆధారపడనక్కరలేదు. మనకు ఆ దివ్యగురువుతో నేరుగా అనుబంధం ఏర్పడింది. సరాసరి గమ్యానికి తీసుకువెళ్ళే విమానం అందుబాటులో ఉండగా, కారులోనో బస్సులోనో ప్రయాణించాలని కోరుకోము కదా! స్వామి సాన్నిధ్యం మనలను సరాసరి గమ్యానికి చేర్చే విమాన ప్రయాణంలాంటిదే! ఆ దివ్య సాన్నిధ్యముయొక్క విలువ, మాహాత్మ్యమూ తెలియాలంటే పవిత్రత, సహనం, పట్టుదలలతో మనము వారి సందేశ, ఆదేశ, ఆదర్శాలను ఎల్లవేళలా అనుసరించాలి. అప్పుడు క్రమక్రమేణ మన సందేహాల్నింటికీ సమాధానాలు లభిస్తాయి. మనలను వేధించే సమస్యల చిక్కుముడులు వాటంతటవే సడలిపోయి జీవితం వెలుగుబాటలో సాగిపోతుంది.

స్వామి తమ దివ్యప్రసంగాలను కేవలం 'లెక్కర్లు' (ఉపన్యాసాలు)గా కాక 'మిక్చర్లు' (ఔషధ మిశ్రమాలు)గా స్వీకరించాలని ఉద్దేశించారు. కేవలం 'లెక్కర్లు'గా భావిస్తే వింటాము, మరచిపోతాము. అట్లుకాకుండా, 'మిక్చర్లు'గా భావించి స్వీకరించినప్పుడు భవరోగమునుండి విముక్తి పొంది పరిపూర్ణమైన ఆధ్యాత్మిక ఆరోగ్యాన్ని సంతరించుకోగలము. ఐతే, మనలో చిత్తశుద్ధి, విశాలమైన దృక్పథము లేకుండా ఆ దివ్యగురువుయొక్క భావనాసరళిని మనం అవగాహన చేసుకోలేము. భగవానుల దివ్యవాక్కులలోని

అర్థాన్ని వివరించగల శక్తి తనకు లేనప్పటికీ మనస్సు తన చాపల్యానికి అనుగుణంగా రకరకాల వివరణలు ఇస్తూనే ఉంటుంది. అందువల్ల కొన్ని సందర్భాల్లో మనం వారి మాటలను మనకు తోచినట్లు అన్వయించుకొని, మనకు అనుకూలంగా ఉండే అర్థాన్ని స్ఫురింపజేసుకొని, యధార్థ భావాన్ని విస్మరించడం జరుగుతుంది. కాబట్టి, స్వామి మాటలు చెవినపడగానే మనం కేవలం 'వినటం' కాకుండా 'శ్రవణం' చేయాలి. అనగా, ప్రార్థన, హృదయావేదన, ధ్యాన విచారణలతో మేళవించి, ఆ దివ్యవాక్కులను అర్థం చేసుకొనే ప్రయత్నం చేయాలి. మనస్సుతో కాకుండా, హృదయంతో ఏకాగ్రతతో శ్రవణం చేయాలి. గురుబోధలను గ్రహించగలిగే శక్తి కలిగినది హృదయం మాత్రమే. హృదయానికి అర్థంలేని ప్రశ్నలూ, సందేహాలూ ఉండవు; ఊగిసలాడటం, సందిగ్ధత తెలియవు.

ముఖ్యంగా దివ్యగురువు సన్నిధిలో ఉన్నప్పుడు మనము మాటలను తగ్గించి అంతర్ముఖులం కావాలి. భగవాన్ చెప్పినట్లు, "నోరు మూయాలి, హృదయం తెరవాలి". ఎందుకంటే, మనం వారి సన్నిధికి వచ్చేది మాట్లాడటానికి కాదు; వారి మాటలు వినడానికి; వారి దివ్యసందేశామృతాన్ని ఆస్వాదించటానికి. గాఢమైన నిశ్శబ్దంలోనే భగవద్వాణి వినిపిస్తుంది కాబట్టి అటువంటి నిశ్శబ్దపుటంచులకు మనం ప్రయాణం చేయాలి. కేవలం మాట్లాడకుండా ఉంటే సరిపోదు. మాటలు ఆపినా, మనస్సు అలజడి చేస్తూనే ఉంటుంది కాబట్టి, దివ్య గురువుతో అనుబంధం ఏర్పరచుకోవటానికి ముఖ్యంగా మానసిక మౌనమును పాటించాలి. అప్పుడు మన అంతరంగమునుండియే స్వామి మనతో ఎంత స్పష్టంగా మాట్లాడుతారంటే, ఇంక మనకు వేరొకరి మాటలు వినే అవసరం ఉండదు. బాహ్యమైన సంభాషణ తాత్కాలికం

కానీ, అంతరంగికమైన అనుగ్రహభాషణం మనకు నిరంతరం లభ్యమే!

ఎలాగైతే సాకార సగుణోపాసన నిరాకార నిర్గుణ దివ్యత్వాన్ని అనుభూతం గావిస్తుందో, అదేరీతిగా భౌతిక స్థాయిలో స్వామి పలికిన పలుకులు అంతరంగంలో వారి దివ్యవాణిని ఆలకించటానికి మనకు దోహదం చేస్తాయి. స్వామిని కేవలం భౌతికదృష్టితో ఆరాధిస్తే, వారి దివ్యత్వాన్ని దేశ, కాల, నామ, రూప పరిధులకు పరిమితం చేసినట్లవుతుంది. దైవాన్ని అంతరంగంలో దర్శించటాన్ని సాక్షాత్కారమని పిలుస్తాము. అంతర్ముఖమైనటువంటి ఆత్మానుభూతియే సాక్షాత్కారం. బాహ్యంగా గోచరించే అవతారమూర్తియొక్క ప్రేమతత్వాన్ని అవగతం చేసికొని, అంతర్గతం గావించుకొనటంవల్ల, లోని దివ్యత్వం మనకు అనుభవంలోకి వస్తుంది. అప్పుడు స్వామి దివ్యవాణి మనకు లోపలినుండియే మార్గం చూపుతుంది. అట్టి దివ్యానుభూతి మనకు ఇప్పుడు కలుగకపోతే, మరెప్పుడు కలుగుతుంది! దాని విలువను ఇప్పుడు తెలుసుకొనకపోతే, ఇంకెప్పుడు తెలుసుకొనగలం!

ప్రతి ఒక్కరూ ఆత్మానుభూతికై కృషి చేయాలి. ఆత్మను తమకు తామే కనుక్కోవాలి. అగ్నిపరీక్షలాంటి ఈ అన్వేషణా ప్రక్రియలో ఎన్నో సవాళ్ళను ఎదుర్కోవలసి వస్తుంది. కొత్త పరికరాలను నిర్మించటం లేదా కొత్త విషయాలను కనుగొనటంద్వారా వైజ్ఞానిక శాస్త్రవేత్తలకు సమాజంలో గుర్తింపు వస్తుంది. వారు తమ పరిశోధనలో విజయం సాధించారన్న ప్రచారం కూడా ఉంటుంది. కానీ, అంతర్ముఖమైన ఆత్మపరిశోధనలో విజయం సాధించిన జ్ఞానులు ఎలాంటి గుర్తింపునూ కోరుకోరు; ప్రచారం ఏమాత్రం ఇష్టపడరు. దేహంతోగల తాదాత్మ్యభావనను, సంకుచితమైనటువంటి వ్యక్తిత్వభావనను త్యజించినప్పుడే ఆధ్యాత్మికంగా పురోగతి సాధ్యం అంటారు భగవాన్ బాబావారు.

ఐతే, 'అహం'ని కాపాడుకోవడమే జీవితపరమావధిగా జీవిస్తున్న మనకు, 'అహం'నే త్యాగం చేయాల్సిరావటం భయానకంగా ఉంటుంది. మనము అసామాన్యులుగా ఉండాలని, అందరికంటే విశేష ప్రజ్ఞ కనబరచాలని; అన్ని

విషయాల్లోనూ అందరికంటే ముందుండాలని బాల్యం నుంచే తల్లిదండ్రులు మనల్ని హెచ్చరిస్తూ ఉన్నారు. ఇలా 'అహం' భావన బాల్యంలోనే మనలో నాటబడుతుంది. తరువాత సమాజం దానిని పెంచి పోషిస్తుంది. ఈవిధంగా చిన్ననాటినుండి పెంచుకున్న 'అహం'ను ఒక్కసారిగా త్రుంచుకోవాలంటే బాధ, విచారము, పెనుగులాటలు ప్రారంభమవుతాయి. ఈ బాధలను అధిగమించిన తరువాతగానీ ఆధ్యాత్మిక వికాసం పొందలేము.

దివ్యగురువు మనలను ఇటువంటి బాధాకరమైన శోధనకు గురిచేయటం అనేది మన స్వస్వరూపమైన పూర్ణత్వాన్ని అనుభవింపజేయటానికే అని గ్రహించాలి. మనం సముద్రంలోని అలలం కాదు; సముద్రమే మనము. బిందువులం కాదు; సింధువే మనము. మనం మర్బులం కాదు; అమరులం, అమృతపుత్రులం. ఈ సత్యాన్ని అంతరంగంలో ప్రతిష్ఠించుకోవాలి. ఇదియే దివ్యగురువు సందేశం. వాస్తవానికి మనకు పుట్టుకలేదు, మరణమూ లేదు. ఆత్మ జనన, మరణాలకు అతీతం. జననం అనేది సముద్రంలోనుంచి అల రావడంవంటిది. అల ముందుకు వచ్చి తిరిగి వెనక్కిపోతుంది. మరి అలకు జన్మ ఉన్నదా? లేదు. మరణమున్నదా? లేనేలేదు. గాలి ప్రభావంవల్ల అలలు ఒకదాని వెంట ఒకటి వస్తూనే ఉంటాయి. 'సముద్రంతో' మనం అభిన్నం అనే ఎఱుక కలిగినప్పుడు, అదియే పరమానందము; మనం భిన్నంగా ఉన్నామన్న భ్రాంతియే దుఃఖ కారణము, మరణ హేతువు అవుతుంది. మనస్సు మాత్రం 'అహం' అనే అలగా తాను ప్రత్యేకంగా ఉండాలనే కోరుతుంది. అలాంటప్పుడే దివ్యగురువు హెచ్చరిక చేస్తారు: "ఆ 'అహం'ను వదిలేసేయి. నీకు పుట్టుక లేదు. కాబట్టి, మరణం కూడా లేదు."

ఈవిధంగా గురుదేవుల ఉద్బోధన అనుసరించి 'అహం'ను విడిచిపెట్టిన తక్షణం అమృతత్వం సిద్ధిస్తుంది. ఎప్పటికో వాయిదా వేయక ఇప్పుడే వదిలేయాలి; దేహంతో తాదాత్మ్య భావనను, మనస్సుతో అనుబంధాన్ని వదులుకొని, స్వామి వాక్కును మన అంతర్వాణిగా ఇప్పుడు వినిపించుకోలేకపోతే, ఇంకెప్పుడు వినగలము!

(సశేషం)

సమాజ సేవే సర్వేశ్వర పూజ

డా॥ బి.వి. పట్టాభిరామ్

“అనిత్యము, అశాశ్వతము, అసత్యమైన ప్రాకృత విషయములకు మనం ప్రభుత్వానికి వన్నులు (ట్యాక్స్) కడుతున్నాము; ఎంతయో కృతజ్ఞతలు తెలుపుకుంటున్నాము. కానీ, జీవితమునకు అవసరమైన సమస్త శక్తులను మనము అనుభవిస్తున్నందుకు భగవంతునికి ఏమి ట్యాక్స్ కడుతున్నాము? ఏమి కృతజ్ఞతలు చెబుతున్నాము? ఇంకా భగవంతుడు అది ఇవ్వలేదే, ఇది ఇవ్వలేదే అని వాపోతున్నాము. నీళ్ళ ట్యాంకులోని నీటిని పంపుద్వారా మన ఇంటికి సప్లయి చేసినందుకు మునిసిపాలిటీవారికి ‘వాటర్ ట్యాక్స్’ కడుతున్నాము. మన స్థలంలో మనం ఇల్లు కట్టుకుని, ఇంటిపన్ను కడుతున్నాం. ఇంట్లో ఫ్యాను ఉపయోగించుకుంటే, ఎలక్ట్రిసిటీ బిల్లు కడుతున్నాము.

ఎవరైనా మనకు చిన్న సహాయం చేస్తే ‘థ్యాంక్స్’ చెబుతున్నాము. మన కర్మీఫ్ క్రిందపడితే తీసి ఇచ్చినవారికి ‘థ్యాంక్స్’ చెబుతాం. ఐతే, ఈ సృష్టి అంతటికీ గాలి అందిస్తున్న భగవంతునికి మనం ‘థ్యాంక్స్’ చెబుతున్నామా? వర్షాలను కురిపిస్తూ నదులను ప్రవహింప జేస్తున్న భగవంతునికి మనం ‘థ్యాంక్స్’ చెబుతున్నామా? భగవంతుడు అందించే ప్రతి ఒక్కటీ ఉచితమే. అట్టి భగవంతుడికి మనం ‘థ్యాంక్స్’ ఏవిధంగా చెప్పాలి?” అని భగవాన్ బాబావారు భక్తులను సూటిగా ప్రశ్నించారు.

మానవుడు జన్మనిచ్చిన తల్లిదండ్రులకు, పుట్టిన ప్రదేశానికి, దేశానికి కృతజ్ఞుడై ఉండటంతోపాటు భగవంతుడికి కృతజ్ఞతలు భక్తిగా వ్యక్తపరచాలి.

కృతజ్ఞులు - కృతఘ్నులు

ఈ ప్రపంచంలో రెండు రకాల వ్యక్తిత్వాలున్నవారు ఉంటారు. మొదటివారు ప్రతి చిన్న సహాయానికీ కృతజ్ఞతలు చెప్పటానికి సంశయించరు. దీనినే ‘ది యాటిట్యూడ్ ఆఫ్ గ్రాటిట్యూడ్’ అంటాము. వీరు అందరికీ అన్నివేళలా కృతజ్ఞతలు చెప్పటానికి సిద్ధంగా ఉంటారు. ప్రఖ్యాత సైంటిస్టు ఐన్ స్టీన్ ఈ కోవకు చెందినవాడే. తన జీవితంలో కృతజ్ఞతలు చెప్పుకోవాలంటే, తనను నిరాకరించి, అవమానించినవారికే ముందుగా చెప్పుకోవాలి అంటాడు. వారి నిరాకరణ తనలో పట్టుదల పెంచిందనీ, తన లక్ష్యాన్ని చేరుకోవటానికి వారు ప్రేరణ కలిగించారని తెలిపాడు. మనం ఆరోగ్యంగా ఉండాలంటే, కృతజ్ఞతలు చెప్పటం మన జీవితంలో ఒక

అలవాటు అయిపోవాలని ఆయన అభిప్రాయం. అందుకే ఇప్పటికీ కొన్ని దేశాలలో 'థ్యాంక్స్ గివింగ్ డే' ప్రతి సంవత్సరం నవంబరు నెలలో జరుపుకుంటారు.

రెండవ జాతివారు కృతఘ్నులు. వీరుకూడా అన్ని దేశాల్లోనూ ఉన్నారు. కనిపించిన తల్లిదండ్రుల్ని సహితం పట్టించుకోక తమకు సంబంధం లేనట్లు వ్యవహరిస్తారు. సహాయం చేసినవారిని, పైకి తీసుకొచ్చినవారిని వెన్నుపోటు పొడిచి, అది లోకసహజం అని సమర్థించుకుంటారు. గురువులకే నామం పెట్టి, "గురువుని ముంచిన శిష్యులు" అవుతారు. "కృతఘ్నుల అనేది ఒక పెద్ద పాపం. కృతజ్ఞుల లేని జీవితం చావుతో సమానం" అని స్వామి తమ దివ్యప్రసంగాలలో పలుమార్లు ప్రస్తావించారు. కృతఘ్నుల సాంగత్యాన్ని తక్షణం విడిచిపెట్టాలని ఉద్బోధించారు.

జననీ జన్మభూమిశ్చ....

శ్రీరాముడు రావణుని సంహరించి విజయం సాధించిన తరువాత, విభీషణుడు, లక్ష్మణుడు, సుగ్రీవుడు, జాంబవంతుడు, అందరూ కలసి రాముని లంకారాజ్యానికి అధిపతిగా చేద్దామనుకున్నారు. దానికి రాముడు, "ఇక్కడ ఎన్ని సిరిసంపదలున్నా నా జన్మభూమిని మరువను, విడువను. జననీ జన్మభూమిశ్చ స్వర్గాదపి గరీయసీ..." అన్నాడు" అని జన్మభూమిగురించి స్వామి చెప్తూ, పుట్టిన ప్రదేశంయొక్క ఋణం తీర్చుకోవాలి అన్నారు.

1960వ సంవత్సరం నవంబరు 23న పుట్టపర్తి పరిసర భక్తులను ఉద్దేశించి స్వామి దివ్యోపన్యాసం గావిస్తూ, "ఈ గ్రామము చరిత్రలో అజరామరమై నిలిచి పోతుంది. ఒకనాటికి మీరంతా మీ సందేహాలను, అపోహలను, భ్రాంతిని వీడి, శాంతి సౌఖ్యాల మార్గాన్ని గుర్తించి, నన్ను ఆశ్రయిస్తారని తెలుసు. ఈ పుట్టపర్తియే కొద్దికాలంలో మహాక్షేత్రం అవుతుంది. వేలకొలది సాధువులు, యోగులు, జిజ్ఞాసువులు ఇక్కడికి వచ్చి మనశ్శాంతిని, ముక్తిని పొందుతారు" అని ప్రకటించారు. మాతృభూమిపై స్వామికి గల అభిమానం అటువంటిది. ఆరోజుల్లో సాకమ్మగారు, మైసూరు మహారాజువారు తదితర భక్తులు స్వామివద్దకు వచ్చి, "స్వామీ, ఈ పల్లెకు

వచ్చిపోవాలంటే మాకు చాలా కష్టంగా ఉంది. ఇక్కడికి కార్లు రావటానికి వీలుకాదు. ఎడ్లబండిమీద రావటానికి కూడా చాలా కష్టమవుతోంది. కాబట్టి, మీరు బెంగళూరుకు వచ్చేయండి. అక్కడ మీకు గొప్ప భవనం కట్టిస్తాము" అని ప్రార్థించగా, తాము పుట్టపర్తి విడిచి ఎక్కడికి వెళ్ళేది లేదనీ, అందరూ ఇక్కడికే వస్తారనీ స్వామి నొక్కిచెప్పారు. భక్తులందరూ ఇందులోని అంతరార్థం గ్రహించి మాతృభూమిని ఎన్నడూ మరువకుండా ఉండాలి.

మాతృభూమికి వందనం

మాతృభూమికి వందనం అంటే నమస్కరించటమే కాదు, పుట్టిన గడ్డ బిడ్డగా ఋణం తీర్చుకోవాలి. అదే సరైన కృతజ్ఞత. భగవాన్ బాబావారి మాతృమూర్తి ఈశ్వరమ్మగారు మాతృభూమిపట్లగల మమకారంతో బాబావారిని మూడు కోరికలు అడిగారు.

మొదటిది, "స్వామీ, మన పుట్టపర్తి గ్రామం చాలా చిన్నది. ఈ గ్రామంలోని పిల్లలు ఎక్కడికో పోయి చదువుకోవలసి వస్తోంది. ఇక్కడ నాకు కొంత స్థలం ఉంది. అక్కడ ఒక స్కూలు కట్టించండి."

రెండవది, "మన పల్లె ప్రజలు వైద్యసౌకర్యం లేక చాలా అవస్థపడుతున్నారు. కనుక, ఒక చిన్న ఆసుపత్రి కట్టించండి."

మూడవది, "మన పుట్టపర్తికి ఏకైక నీటి ఆధారం చిత్రావతి నది. వర్షాలు వచ్చినప్పుడు పొంగిపోతుంది కానీ, లేనప్పుడు కనీసం త్రాగటానికైనా నీరుండదు. కాబట్టి, ఒక బావిని త్రవ్వించండి" అని అడిగారు.

ఆవిధంగా ఆ మహాతల్లి తన మాతృభూమికి కృతజ్ఞతలు తెలిపే కోరికలు మూడు కోరారు. ఆ తరువాత ఏమి జరిగిందో అందరికీ తెలిసిందే! చిన్నబడి ఇప్పుడు పెద్ద విశ్వవిద్యాలయంగా మారింది. వేలాదిమందికి ఉచితంగా ఉన్నత విద్యను అందిస్తోంది. చిన్న ఆసుపత్రిగా ప్రారంభమైన ఆ వైద్యాలయం ఇప్పుడు అంతర్జాతీయ స్థాయిలో సూపర్ స్పెషాలిటీ హాస్పిటల్ గా రూపాంతరం చెంది వేలాదిమందికి ఉచిత వైద్యం అందిస్తోంది. నీళ్ళబావిగా ప్రారంభమైనదీనాడు లక్షలాదిమందికి దాహార్తిని తీర్చే వాటర్ ప్రాజెక్టుగా రూపుదిద్దుకుంది.

మానవసేవే మార్గం

మన జన్మ సార్థకతకు స్వామి ఉద్దోషించే మార్గాలు ఎన్నో ఉన్నాయి. వాటిలో ముఖ్యమైనది - “భారతీయ సంస్కృతి ప్రబోధించే ‘సత్యం వద, ధర్మం చర’ అనే సత్యసూక్తిని ఆచరణలో పెట్టండి. దీనులకు, దిక్కులేని వారికి సహాయం చేయండి. దేశ సంక్షేమాన్ని దృష్టిలో పెట్టుకోండి. ‘సమాజంలో నేనొక వ్యక్తిని. కాబట్టి సమాజం బాగున్నప్పుడే నేనుకూడా బాగుంటాను’ అని గుర్తించండి” అని నొక్కిచెప్పారు.

మన భజన కార్యక్రమాల్లో, సత్సంగాల్లో చివర్లో “సమస్త లోకాస్సుఖినో భవంతు” అంటాంకానీ, “నేను, నా కుటుంబం మాత్రమే సుఖంగా ఉండాలి” అనం. “సమస్త లోకాః” అంటే అందులో మనమంతా ఉన్నాం. మనతోపాటు అందరూ బాగుండాలి. అలా ప్రార్థించడం కూడా సమాజసేవలో భాగమే. ఇతరులను ప్రేమిస్తూ సేవిస్తూ స్వార్థబుద్ధిని తక్షణం విడనాడితే స్వామి అనుగ్రహానికి మనం పాత్రులం కావచ్చు.

“లేతవయస్సులో మీ పంచేంద్రియాలను కామ క్రోధాదులనే రాక్షసులకు అర్పితం చేసి, వృద్ధాప్యంలో విడుస్తూ కూర్చుంటే వచ్చే ఫలితమేమి?! కనీసం ఇప్పుడైనా మేల్కొని భగవచ్చింతసతో సమాజసేవలో జన్మను సార్థకం గావించుకోవడానికి కృషి చేయండి. ఈనాడు నీవు పెద్దవాడవు కావచ్చు, విద్యావంతుడవు కావచ్చు, ధనవంతుడవు కావచ్చు, అధికారివి కావచ్చు. కానీ, ఈ స్థాయి ఎవరివలన వచ్చిందో అనే విషయాన్ని మరచిపోకూడదు” అని ఉద్బోధించారు స్వామి.

సమాజానికి కృతజ్ఞత

శ్రీరామ పట్టాభిషేక సమయంలో రాముడు, హనుమంతునికి కృతజ్ఞతలు తెలుపుకున్నాడు. సీత జాడను తెలిపి అనేకవిధములుగా తోడ్పడినది హనుమంతుడే కనుక అతనికి నా కృతజ్ఞతలు తెలుపుకుంటున్నాను; అన్నాడు. అలాగే సుగ్రీవుడికి, విభీషణుడికి, వానర వీరులకు, ప్రాణాలకు తెగించి పోరాడిన జటాయువుకు సభాముఖంగా కృతజ్ఞతలు తెలిపాడు. మనమంతా సమాజంలో జీవిస్తున్నాం. సమాజానికి ఎంతగానో ఋణపడి ఉన్నాం. ఆ బాకీ తీర్చుకోకుండా తప్పించుకునే ప్రయత్నం చేయకూడదు.

ఈనాటి మానవుడు ప్రకృతికి కూడా తన కృతజ్ఞతలు తెలుపుకోవలసిన అవసరం ఎంతో ఉన్నది. కృతజ్ఞతలు తెలుపుకోలేకపోయినా కనీసం కృతఘ్నుడుగా మారకూడదు. అడవిలో చెట్లను అడ్డంగా నరికేసి కర్మాగారాలను నిర్మించుకుంటున్నాడు. దానివలన అడవిలో సేదతీర్చుకుంటున్న జంతుజాలం అంతరించి పోతున్నది. చెరువులు, కాలువలు మట్టితో పూడ్చివేసి ఇళ్ళు కట్టుకుంటున్నాడు. కురిసే వాననీటిని ఆదా చేసుకోలేక వృథాగా పోనిస్తున్నాడు. ఇలా ఎన్నో విధాలుగా ప్రకృతిపై అకృత్యాలు కొనసాగిస్తున్నాడు. ఇవి తక్షణం మానుకోవాలి. సమాజానికి మనం చేయగలిగే సహాయం ఒక్కటే. అదే, వనరులను ధ్వంసం చేయకుండా కాపాడి, సాటి జీవులను సానుభూతితో ఆదరించాలి. అటువంటి సేవే సర్వేశ్వర పూజ అని అర్థం చేసుకోవాలి. ❖

❖ సత్సంగము ❖

నల్లని బొగ్గు అగ్నితో చేరినప్పుడు ఎర్రని కాంతితో ప్రకాశిస్తుంది. అదేవిధముగా, మానవుని హృదయములో చేరిన దుర్గుణములను తొలగించుకొనుటకు సత్పురుషుల సాంగత్యము అవసరము. సత్సంగమువలన మానవుడు సంస్కరింపబడి సత్పురుషునిగ మారగలడు. జగాయ్ మాధాయ్ అనే తుంటరులు, దుండగులు చైతన్య మహాప్రభువు సాంగత్యమువలన పరమ భక్తులుగా రూపొందినారు. క్రూరుడైన అంగుళీమాలుడు బుద్ధుని సాంగత్యమువలన పరమ సాధువుగ మారిాడు.

- బాబా

విశ్వవిభుడు

డా॥ రుద్రాభట్ల గంగాధరశాస్త్రి

భగవాన్ బాబావారు 1979లో పుట్టపర్తిలో డిగ్రీ కాలేజి ప్రారంభించారు. ఆ సమయంలో నేను విజయవాడలో లయోలా కాలేజీలో పనిచేస్తున్నాను. వేసవి చివర్లో న్యూస్ పేపర్లు తిరగేస్తూంటే, ప్రశాంతినిలయంలోని శ్రీసత్యసాయి కాలేజీలో లెక్చరర్లు కావాలన్న అడ్వర్టైజ్మెంటు చూశాను. అప్పటికి నేను భగవాన్ బాబావారిగురించి వినలేదు. ప్రశాంతినిలయం ఎక్కడుందో నాకు తెలియదు. అయినా అట్టే చేయాలనిపించి చేశాను. కొన్ని రోజుల తరువాత, వైట్ ఫీల్డ్ (బెంగళూరు) కాలేజీకి వచ్చి ఇంటర్వ్యూకి హాజరు కావాలన్న సమాచారంతో ఒక ఉత్తరం వచ్చింది.

నేను వైట్ ఫీల్డ్ చేరుకునేటప్పటికి సమ్మర్ కోర్సు జరుగుతూంది. వేలాది భక్తజనులతో, విద్యార్థులతో బృందావన్ ఆశ్రమ పరిసరాలు కిటకిటలాడుతున్నాయి. సేవాదళ్ వాలంటీర్ల స్కార్ఫులు ధరించి ఎంతో క్రమశిక్షణతో భక్తులకు సేవలందిస్తున్నారు. ఏ నోట విన్నా సాయినామ స్మరణే! ఎక్కడ చూసిన భక్తజన ప్రవాహమే! అదంతా చూసి ఉత్తేజితుడనయ్యాను. ఎవరీ స్వామివారు? ఇన్ని వేలమందిని ఏకత్రాటిపై ఎలా నడిపించగలుగుతున్నారు? అని ఆశ్చర్యపోయాను. ఇంటర్వ్యూలకు వచ్చిన అభ్యర్థులందరికీ భగవాన్ ఆరోజు లంచ్ ఏర్పాటు చేశారని కబురందటంతో మరింత ఆశ్చర్యానికి లోనయ్యాను. ఎందుకంటే, ఇతర విద్యాసంస్థలలో ఇంటర్వ్యూలకి వెళ్ళినప్పుడు వాళ్ళు కనీసం మంచినీళ్ళైనా ఇవ్వలేదు. అలాంటిది స్వామివారు మమ్మల్ని లోపలికి పిలిచి భోజనంకూడా పెడుతున్నారే, అని ఆశ్చర్యం కలిగింది. ఒక మనిషిని మనిషిగా గౌరవించే సంస్కారం నానాటికీ కనుమరుగవుతున్న ఈ కలికాలంలో అటువంటి మహోన్నతమైన సంస్కృతి, విలువలు స్వామి సన్నిధిలో ప్రస్ఫుటంగా కనిపించడంతో ముగ్ధుడినయ్యాను. మనిషిని మనిషిగా గౌరవించి, ప్రేమించి, సేవించి మనిషిలో నిగూఢంగా ఉన్న దివ్యత్వాన్ని వెలుపలికి తీసుకురావడమనే ఒక మహాయజ్ఞాన్ని స్వామి చేపట్టారని నేను గ్రహించాను. యజ్ఞాలకు ఆలవాలమైనది మన భరతభూమి. ఒక్క భారతదేశంలో మాత్రమే యజ్ఞము అనే మాట మనకు వినిపిస్తుంది. భారతీయసంస్కృతికి మూలస్తంభాలైన యజ్ఞయాగాదులను, వేదశాస్త్రాలను పునరుద్ధరించి, అందులోని పారమార్థిక జ్ఞానాన్ని మానవాళికి పంచి జీవితాలను సార్థకం చేయాలనే లక్ష్యంతో భగవాన్ అవతారం దాల్చారు. జన్మ సార్థకమయ్యేది దైవచింతన, నైతిక ప్రవర్తనలతోనేకానీ, ధనసంపాదనతో కాదని నొక్కి చెప్పారు.

‘సానైటీకి నిన్నువ్రేలెత్తి చూపే అవకాశం ఇవ్వొద్దు’

1979లో నాకు వివాహమైన కొద్దిరోజులు తిరక్కుండా నేను పుట్టపర్తిలో స్వామి కాలేజీలో లెక్చరర్ గా చేరటం

జరిగింది. ఇక్కడి క్రమశిక్షణకి ఇంకా పూర్తిగా అలవాటు పడని రోజులవి. ఒకరోజు సాయంత్రం భజన తరువాత నేను, మా ఆవిడ కలసి ఈస్ట్ ప్రశాంతి రోడ్డుమీద గణేశ్ మందిరంవైపు నడుస్తూంటే, ఒక సేవాదళ్ ఏదో ఉపద్రవం ముంచుకొచ్చినట్లుగా పరుగెత్తుకుంటూ వచ్చి మమ్మల్ని ఆపి, ‘ఏమిటిది?’ అన్నాడు. నాకు అర్థంకాక, ‘ఏమైంది?’ అన్నాను. “మీరిద్దరూ ఇలా కలసి నడవటానికి వీల్లేదు ఆశ్రమంలో. ఇది స్వామి పెట్టిన రూలు” అన్నాడు. ఆశ్చర్యపోయాను.

ఈ సంఘటన జరిగిన కొద్దిరోజుల తరువాత స్వామి అధ్యాపకులతో మాట్లాడుతూ, మాటల సందర్భంలో నావైపు తిరిగి, “గంగాధరే! నువ్వు, నీ భార్య కలసి రోడ్డు మీద నడుస్తున్నారనుకో! ఆమె నీ భార్య అని చూసేవాళ్ళకి తెలియకపోవచ్చు కదా! మరొకరోజున నువ్వు నీ సోదరితో కలసి నడుస్తుంటావు. ఆమె నీ సోదరి అని నీకు తెలుసు కానీ సొసైటీకి తెలియదు కదా! నిన్ను వ్రేలెత్తి చూపించటానికి సొసైటీకి నువ్వు ఎందుకు అవకాశం ఇవ్వాలి?” అన్నారు. స్వామి మనసుండి ఆశించే క్రమశిక్షణ అంత కఠినంగా ఉంటుంది. మన నడవడిక సమాజానికి అన్నివిధాలుగా ఆదర్శప్రాయంగా ఉండాలంటారు స్వామి. కనుకనే, సాయి విద్యాసంస్థలు శీలనిర్మాణానికి అత్యంత ప్రాధాన్యత ఇస్తున్నాయి.

స్వామి అధ్యాపకులనుద్దేశించి అనుగ్రహ భాషణం సల్పిన పలు సందర్భాలలో, “మీరు కాలేజీలో పిల్లలకు పాఠాలు చెప్పే క్లాసులు ఎంత ముఖ్యమో వాటికంటే వేయి రెట్లు ముఖ్యమైనది ‘మోరల్ క్లాసు’ అని గుర్తుంచుకోండి. ‘మోరల్ క్లాస్ ఈజ్ మై క్లాస్’ అనేవారు.

‘నేను చెప్పింది మళ్ళీ నాకే చెబుతావేమిటి!’

నేను పుట్టపర్తికి వెళ్లిన కొత్తలో నాకు స్వామి దివ్యత్వం గురించి, అవ్యాజమైన వారి దయా ప్రేమలగురించి అంతగా అవగాహన లేదు. ఒకరోజు స్వామి నాదగ్గరికి వచ్చి, “నీ భార్యకి ఎన్నో నెల?” అని అడిగారు. “తెలీదు స్వామీ” అన్నాను. “మరి ఆమెను డెలివరీకి పంపించాలి కదా! మీ అత్తామామలుకానీ, అమ్మానాన్నలుకానీ ఎవరూ

ఇక్కడికి రారు. ఈ బాధ్యతంతా ఇప్పుడు నామీద పడింది. నేను చూసుకోవాలి ఇవన్నీ” అన్నారు చిరునవ్వుతో. వెంటనే కుటుంబరావుగారికి చెప్పి, తణుకునుండి వచ్చిన ఒక భక్తుని వెంబడి నా భార్యను తల్లిగారింటికి పంపించే ఏర్పాటు చేశారు. రేపు ప్రయాణమనగా స్వామి నాదగ్గరికి వచ్చి, “ఏం, నువ్వే వెళ్ళి ఆమెను దిగబెట్టి వస్తావా? నీకు వెళ్ళాలనుందా?” అని అడిగారు. నేనెంతో ఉత్సాహంగా, “అవును స్వామీ” అన్నాను. “అక్కర్లేదు, కూర్చో” అన్నారు చిలిపిగా నవ్వుతూ.

స్వామి ఆదేశంతో నేను ధర్మవరం వరకు వెళ్ళి ఆమెను రైలెక్కించి వచ్చాను. డెలివరీ అయ్యేముందురోజున స్వామి నాతో చెప్పారు, “రేపు ఫలానా టైమ్ కి నీకు ఆడపిల్ల పుడుతుంది” అని. మరుసటిరోజు నాకు టెలిగ్రామ్ అందింది, ఆడపిల్ల పుట్టిందని; అదికూడా సరిగ్గా స్వామి చెప్పిన సమయానికే! ఆరోజు సాయంత్రం స్వామికి ఆ టెలిగ్రామ్ చూపించటానికి ప్రయత్నించాను. “ఏమిది? పొద్దున్న కూతురు పుట్టిందని తంతియా?” అన్నారు. “అవును స్వామీ” అన్నాను. “నేనే నీకు చెప్పాను కదా, నేను చెప్పింది మళ్ళీ నాకే చెబుతావేమిటి!” అంటూ ముందుకు వెళ్ళారు. మళ్ళీ రెండడుగులు వెనక్కి వచ్చి, “వెళ్ళి చూసి వస్తావా?” అని అడిగారు. నాకూ వెళ్ళాలనే ఉంది. “స్వామి అనుమతిస్తే....” అంటూ నసిగాను. “అక్కర్లేదు, కూర్చో” అన్నారు స్వామి, అదే చిలిపి నవ్వుతో.

‘నామకరణం నేను చేస్తాను’

ఒకరోజు నేను తలవంచుకొని కూర్చుంటే, స్వామి నా తలమీద తట్టి, “ఏమి ఆలోచిస్తున్నావు? స్వామిగురించా? ఆమెగురించా?” అన్నారు. “స్వామిగురించే, స్వామీ” అన్నాను. “అబద్ధం, ఆమెగురించి ఆలోచిస్తున్నావు” అనేసరికి చుట్టూ ఉన్నవారంతా పక్కన నవ్వారు. “రేపు మంచిరోజు. వెళ్ళి నీ భార్యని, కూతురుని తీసుకురా” అన్నారు. కొన్ని అడుగులు ముందుకు వెళ్ళి మళ్ళీ వెనక్కి వచ్చి, “అమ్మాయికి నామకరణం చేయమని, భారసాల చేయమని అందరూ చాలా హడావుడి చేస్తారు. అవేమీ చేయకు. నీ కూతురుని తీసుకుని ఇక్కడికి రా. నామకరణం నేను చేస్తాను” అన్నారు. “అంటే,

1980వ దశకంలో మందిరం ఎదురుగా ఉండిన దశావతారం ఆర్చి

బంధువులెవరూ రాకుండా, ఫంక్షన్ ఏమీ లేకుండా సింపుల్ గా దర్శనం లైనులో కూర్చున్నప్పుడు వచ్చి పేరు పెట్టేస్తారా!” అన్న ఆలోచన నా మనస్సులో మెదిలింది. స్వామి మళ్లీ వెనక్కి వచ్చి, “ఏమి ఆలోచిస్తున్నావు?” అన్నారు. “ఏమీ లేదు స్వామీ” అన్నాను. అప్పుడు అక్కడ మందిర ప్రాంగణంలో కూర్చున్న భక్తులవైపు చూపిస్తూ, “అటు చూడు, అక్కడ కూర్చున్న భక్తుల్లో చాలామంది పిల్లలకి ఇంకా పేర్లు పెట్టలేదు తెలుసా? స్వామితో పేరు పెట్టించుకోవాలని చాలామంది ఏళ్ళ తరబడి ఎదురు చూస్తున్నారు తెలుసా? అటువంటిది స్వామే స్వయంగా వచ్చి నీ కూతురుకి పేరు పెడతానంటే వెళ్లిమొహం పెడతావేమిటి!” అన్నారు.

స్వామి ఆదేశంతో నా భార్యని, కూతురుని తీసుకు రావటానికి వెళ్ళాను. వాళ్ళు తాళ్ళపూడిలో మా నాన్నగారి దగ్గర ఉన్నారు. ఆయన లోపలినుండి ఒక వెండి కంచం తెచ్చి, “నువ్వు భారసాల చేయదలచుకుంటే, ఇది అమ్మి చేసుకోవచ్చు. నేను నీకు డబ్బు ఇవ్వలేను” అన్నారు. వెంటనే నాకు మందిరం వరండాలో స్వామి అన్నమాట

గుర్తుకు వచ్చింది. మా ఇంటి పరిస్థితులు వారికి తెలియనివి కావు కాబట్టి నేను ఇబ్బంది పడకుండా ముందుగానే “భారసాల చేయకు” అని సూచించారని అర్థమైంది.

‘నీ కోరిక తీర్చడానికే....’

ఆరోజుల్లో మేము స్వామికి ఏదైనా అత్యవసరంగా విన్నవించుకోవలసివస్తే, దర్శనం సమయంలో మందిరం ఎదురుగా గల ‘దశావతారం ఆర్చి’ దగ్గర కుటుంబరావు (అప్పటి ఆశ్రమం కార్యనిర్వహణాధికారి)గారి ప్రక్కన నిలబడేవారము. స్వామి కాలేజి అధ్యాపకులం కాబట్టి మాకు ఆ సదవకాశం ఉండేది. స్వామి పేరు పెడతానన్నారు కదా అని నేను ఊరినుండి వచ్చినరోజునే నా కూతురుని ఎత్తుకొని కుటుంబరావుగారి ప్రక్కన నిలబడ్డాను. స్వామి చూశారుకానీ దగ్గరికి

రాకుండా ముందుకు సాగిపోయారు. రెండవ రోజు అదే జరిగింది. మూడవ రోజు అంతే! అలా ఐదు రోజులు గడిచేసరికి కుటుంబరావుగారు నాతో, “ఇంక రేపుకూడా మీరు నా ప్రక్కన నిలబడ్డారంటే, నా ఉద్యోగం ఊడిపోవడం ఖాయం. కాబట్టి, అమ్మాయిని మీ ఆవిడకిచ్చి మీరు మందిరం వరండాలోకి వెళ్ళి కూర్చోండి” అన్నారు.

ఆరవ రోజున స్వామి వరండాలో నా దగ్గరకి వచ్చి, “ఏమి? అమ్మాయిని పట్టుకొని అక్కడ నిలబడలేదే! ఈరోజు పేరు పెట్టేద్దామనుకున్నాను” అన్నారు. వెంటనే నేను మోకాళ్ళపై లేచి, ఆడవాళ్ళవైపు మొదటి వరుసలో కూర్చున్న మా ఆవిడను చూపిస్తూ, “స్వామీ, అదిగో, మా ఆవిడ అమ్మాయిని పట్టుకొని అక్కడే కూర్చుంది” అన్నారు. “ఓహో, ఇక్కడ కూర్చుని నువ్వు నన్ను చూడటంలేదు, మీ ఆవిడను చూస్తున్నావన్నమాట. అలానే చూస్తూ కూర్చో” అని ముసిముసి నవ్వులు చిందిస్తూ లోపలికి వెళ్ళారు.

కొద్ది రోజుల తర్వాత ఉదయం దర్శనం సమయంలో స్వామి నావైపు ఏదో విసురుతున్నట్లుగా ఖాళీ చేతిని అలా విదిల్చేసరికి నా చేతుల్లోకి ఒక కలకండ ముక్క వచ్చి

పడింది! “ఈరోజు మీ మామ వస్తున్నాడు” అనేసి ముందుకు వెళ్ళిపోయారు. మా మామగారు వస్తున్నట్లు మాకు సమాచారమే లేదు. ఐతే, ఆరోజు మధ్యాహ్నం నాకు టెలిగ్రామ్ అందింది, వాళ్ళ కుటుంబమంతా సాయంత్రానికల్లా ప్రశాంతినిలయం చేరుకుంటున్నట్లు! సాయంత్రం దర్శనం లైన్లలో స్వామి అమ్మాయికి పరమాన్నం పెట్టి అన్నప్రాశన చేశారు.

మరుసటిరోజు మమ్మల్నందరినీ ఇంటర్వ్యూ గదిలోకి పిలిచారు. “నిన్న అన్నప్రాశన చేశాను. కానీ నాకు అదంత తృప్తిగా లేదు” అంటూ కలకండ సృష్టించి అమ్మాయికి తినిపించారు. స్వామి ప్రతి ఒక్కరి అభిప్రాయానికి ఎంత గౌరవమిస్తారంటే, అసలైన ప్రజాస్వామ్యం వారి సన్నిధిలోనే మనం చూడవచ్చు. “ఇది నా నిర్ణయం. నువ్వు ఇలానే చేయాలి” అని తమ అభిప్రాయాన్ని మనపై రుద్దురు. “అమ్మాయికి నేను పేరు పెడదామనుకుంటున్నాను. అయితే, మీరు ఇదివరకే ఏదైనా పేరు పెట్టాలనుకున్నారా? లేక, పెద్దవాళ్ళ పేరు ఏదైనా కలపాలనుకుంటున్నారా?” అని అడిగారు. అందరం ముక్తకంఠంతో, “మీ నిర్ణయమే మాకు శిరోధార్యం స్వామీ” అనేసరికి స్వామి మంత్రపుష్పం చదువుతూ, అందులో “విద్యుల్లేఖ వభాస్వరా...” అన్నచోట ఆపి, “విద్యుల్లేఖ అనే పదాన్ని ఇందులోంచి తీసుకొని అమ్మాయికి విద్యుల్లత అని పేరు పెడుతున్నాను” అన్నారు. మా ఆనందానికి అవధులేవు. నన్ను చూసి, “ఇంతకాలం ఎందుకు ఆపానో తెలుసా? ఆరోజున నేను పేరు పెడతానన్నప్పుడు, నువ్వు “బంధువుల సమక్షంలో పెద్ద ఫంక్షన్లా జరగాలి” అనుకున్నావు కదా! ఆ కోరికను తీర్చడానికి నేను నీ అత్తను, మామను, బావమరుదులను అందరినీ తీసుకురావలసివచ్చింది” అన్నారు.

‘గర్భంలో ఉండి నీ బిడ్డను కాపాడుతాను’

ఆ తరువాత స్వామి మరోరోజు నన్ను ఇంటర్వ్యూకి పిలిచి, “ఘోమిలీ గురించి నీ ప్లానేమిటి?” అని అడిగారు. “ఒక బిడ్డ చాలు స్వామీ, ఇంక వద్దు” అన్నాను. “లేదు, నీకు ఇంకొక బిడ్డ ఉండి తీరాలి” అన్నారు. నా భార్య రెండవసారి గర్భం దాల్చినప్పుడు డాక్టరు పరీక్షించి, “మీకు నార్మల్ బేబీ పుట్టదు. ఎందుకంటే, మొదటిసారి డెలివరీ

అయినప్పుడు తల్లి బ్లడ్ గ్రూపుకంటే అమ్మాయి బ్లడ్ గ్రూపు వేరుగా ఉంది. సాధారణంగా అటువంటి సందర్భాల్లో 48 గంటలలోగా ఒక ఇంజెక్షన్ ఇవ్వాలి. అది ఇవ్వకపోతే రెండవసారి కాన్పు జరిగినప్పుడు బిడ్డకు ఏదైనా వైకల్యం ఉండే ప్రమాదం ఉంటుంది; లేదా, మృతశిశువైనా పుట్టవచ్చు అని హెచ్చరించారు.

మరుసటిరోజు ఉదయం నేను ఈవిషయం స్వామికి విన్నవించినప్పుడు, “ఆ డాక్టర్లకేం తెలుసు? నీకు నార్మల్ బేబీ పుడుతుంది. నేను చెబుతున్నానుకదా” అన్నారు. వెంటనే విభూతి సృష్టించి ఇస్తూ, “దీనిని నీళ్ళలో కలిపి నీ భార్యచేత త్రాగించు. అవసరమైతే నేను గర్భంలో ఉండి నీ బిడ్డను కాపాడుతాను” అని అభయం ఇచ్చారు. స్వామి సంకల్పానికి తిరుగులేదు కదా!

‘కేవలం చూపు ప్రసాదంతో వ్యాధుల్ని నయం చేస్తాను’

నేను ఇటువంటి అద్భుతమైన అనుభవాలను పొందినవారి నెందరినో చూశాను. ఒకసారి ఒక జడ్డిగారి అమ్మాయి వచ్చింది. ఆమె గర్భవతి. ఆమెకు గుండెలో రంధ్రం ఉంది. “నీకు నార్మల్ బేబీ పుట్టే అవకాశం లేదు. నీ ప్రాణానికి కూడా అపాయం జరుగవచ్చు” అని డాక్టర్లు ఆమెను హెచ్చరించారు. జడ్డిగారు ఈ విషయాన్ని స్వామికి విన్నవించినప్పుడు, “నీ కూతురుని ఇక్కడ పదిహేను రోజులు వదిలేసి నువ్వు వెళ్ళిపో. నేను చూసుకుంటాను” అన్నారు. ఆ అమ్మాయి ప్రతి రోజు మందిరానికి వచ్చి కూర్చునేది. దర్శనం సమయంలో స్వామి ఆమెను చూసుకుంటూ వెళ్ళేవారు. ఒకరోజు స్వామి వరండాలో కూర్చున్న డాక్టర్లను పిలిచి, “ఆ అమ్మాయిని తీసుకెళ్ళి స్పానింగ్ చేయించండి. పాపం, హార్షతో రంధ్రం ఎలా ఉందో ఏమిటో!” అన్నారు. చూస్తే, ఆమెకు గుండెలో రంధ్రం లేదు! ఆ తరువాత సుఖప్రసవమై పండంటి బిడ్డకు జన్మనిచ్చింది.

స్వామి ఆ జడ్డిగారితో మాట్లాడుతూ, “చూడు, నేను కేవలం ‘చూపు ప్రసాదం’తో వ్యాధుల్ని నయం చేస్తాను. ప్రకృతిలో కూడా ఈవిషయాన్ని నీవు గమనించవచ్చు. తాబేలు తన పిల్లల్ని ఎలా పెంచుతుందో నీకు తెలుసా? పిల్లల్ని అవతలిగట్టుపై ఉంచి, తాను ఇవతలి గట్టుపైన

ఉంటుంది. చూపులతో వాటికి శక్తినిచ్చి పెంచుతుంది. సృష్టిలో ఎన్నెన్ని వింతలున్నాయో మీకేం తెలుసు? ఏమీ తెలియకపోయినా అన్నీ తెలుసుననుకుంటారు” అన్నారు.

1979లో స్వామి ప్రశాంతినిలయంలో డిగ్రీ కాలేజి నెలకొల్పినప్పుడు, “రెండేళ్ళలో దీనిని యూనివర్సిటీ చేస్తాను” అన్నారు. వారి దివ్యోపన్యాసాన్ని ఆంగ్లంలోకి అనువదిస్తున్న డా॥ సూరి భగవంతంగారు మైకుకి చేయి అడ్డుపెట్టి స్వామితో, “స్వామీ, ఇది రెండేళ్ళలో యూనివర్సిటీ అయ్యే అవకాశం లేదు” అన్నారు. “ఎందుకు?” అన్నారు స్వామి. “ప్రక్కనే అనంతపురంలో యూనివర్సిటీ ఉంది కదా స్వామీ, మళ్ళీ ఇక్కడ ఇంకో యూనివర్సిటీ పెట్టటానికి అంత సులభంగా అనుమతి ఇవ్వరు” అన్నారు. “అవునా! పోనీ, చెప్పాను కదా! నువ్వుకూడా ట్రాన్స్‌లేట్ చేసి చెప్పేసెయ్” అన్నారు స్వామి. 1981లో స్వామి చెప్పినట్లుగానే సాయివిద్యాసంస్థకి యూనివర్సిటీ హోదా వచ్చింది. ఆరోజున కూడా స్వామి దివ్యోపన్యాసాన్ని భగవంతంగారే ట్రాన్స్‌లేట్ చేశారు! విశ్వవిభుడే తలుచుకుంటే విశ్వవిద్యాలయం రావటం ఓ

లెక్కా! వారి సన్నిధిలో ‘ఇది జరుగుతుంది, ఇది జరగదు’ అని చెప్పటానికైనా, ఊహించటానికైనా మనమెంత! వారు ఏది సంకల్పిస్తే అది జరుగుతుంది, జరిగితీరుతుంది. కొంతమంది, “స్వామి ఏది చేసినా నేను స్వీకరించటానికి సిద్ధమే” అంటుంటారు. అసలు స్వీకరించటానికికానీ, తిరస్కరించటానికికానీ మనమెవరం! మనకేది మంచిదో అది వారు చేస్తారు. సమాజానికి ఏది మంచిదో అది చేస్తారు. అటువంటి సంపూర్ణ విశ్వాసంతో వారి పాదపద్మాలను మనం ఆశ్రయించినప్పుడు అవసరమైతే మన నుదుటిరాతను సహితం తిరగ రాస్తారు స్వామి. ఒకవేళ ఏదైనా దుష్కర్మ ఫలితాన్ని మనం అనుభవించ వలసివచ్చినప్పటికీ, లారీ ప్రమాదాన్ని సైకిలు ప్రమాదంతో తప్పించినట్లుగా, మనకు నొప్పి తెలియకుండా చేస్తారు. నా స్వీయానుభవాలతో గ్రహించిన పరమ సత్యం ఇది.

(రచయిత శ్రీ సత్యసాయి ఇన్‌స్టిట్యూట్ ఆఫ్ హైయర్ లర్నింగ్, ప్రశాంతినిలయం క్యాంపస్‌లో నాలుగు దశాబ్దాలుగా పొలిటికల్ సైన్సు విభాగంలో ఆచార్యులుగా సేవలందిస్తున్నారు)

కనువిప్పు

ఇది 1980లో జరిగిన సంఘటన. ఇప్పుడైతే ప్రశాంతినిలయంలో సౌత్ ఇండియన్ క్యాంటీన్, నార్త్ ఇండియన్ క్యాంటీన్, వెస్టర్న్ క్యాంటీన్, నిత్య అన్నసేవ క్యాంటీన్ అని వేరువేరుగా ఉన్నాయికానీ, ఆరోజుల్లో ఒకే ఒక చిన్న క్యాంటీన్ ఉండేది. ఇప్పుడు సౌత్ ఇండియన్ క్యాంటీన్ ఉన్న స్థానంలోనే అది ఉండేది. ఒకరోజు మధ్యాహ్నం మూడు గంటల ప్రాంతంలో తమిళనాడు నుండి వచ్చిన ఒక భక్తుడు క్యాంటీన్‌లోకి ప్రవేశించాడు. అది దర్శనం సమయం కావటంచేత భక్తులంతా మందిరంలో ఉన్నారు. క్యాంటీన్‌లో ఒంటరిగా కూర్చుని కాఫీ త్రాగుతున్న ఈ వ్యక్తి తనకు ఎదురుగా ఒక ప్లాస్టిక్ గ్లాసు క్రింద పడి ఉండటం గమనించాడు. “ఈ క్యాంటీన్ నిర్వాహకులకు ఎంత అశ్రద్ధ! గ్లాసు క్రిందపడి దొర్లుతుంటే ఎవరూ పట్టించుకోరేమిటి! సేవ చేసే వద్దతి ఇదేనా! స్వామి ప్రోపర్టీని వీళ్ళు ఎంత జాగ్రత్తగా చూసుకోవాలి!” అని పరిపరి విధాలుగా ఆలోచించసాగాడు. సరిగ్గా అదే సమయంలో ఏవో పనులను పర్యవేక్షించటానికి స్వామి క్యాంటీన్‌కి విచ్చేయటం జరిగింది. ఆరోజుల్లో స్వామి రాకగురించి ముందుగా ఎవరికీ సమాచారం ఉండేది కాదు. అలా అకస్మాత్తుగా లోపలికి వచ్చిన స్వామి క్రిందపడి ఉన్న గ్లాసును తీసి బిల్లమీద పెడుతూ, తమిళంలో, “ఇదు నమ్మకూడ ఎదుతు వైక్కలాం” (మనం కూడా దీనిని తీసి పైన పెట్టవచ్చు) అంటూ ముందుకు వెళ్ళారు, ఆ భక్తునికి అతని పొరపాటు తెలిసి వచ్చేలా! ❖

ఎలా మరువను?!

వి.ఎస్.ఆర్. మూర్తి

భగవాన్!

నువ్వెంత దయామయుడివి...

నువ్వెంత ప్రేమమూర్తివి...

నువ్వెంత సౌందర్యరాశివి...

నువ్వెంత కరుణాసాగరానివి...

నువ్వెంత నిర్మలోదారుడివి...

నిన్ను తలచని క్షణం లేదు..

నువు తడమని కణం లేదు...

నిన్ను కీర్తించని మాట లేదు...

నువు నేర్పని పాట లేదు...

నిన్ను గగనంలో చూశాను...

గగనంలా చూశాను...

నిన్ను వనంలో చూశాను...

మనోభృందావనంలో చూశాను..

నిన్ను కవనంలో గమనించాను...

దృగ్వనంలో నిలిపాను...

నిన్ను మహితమూర్తిగా చూశాను...

నిన్ను మహిమాశక్తిగా చూశాను...

నిన్ను గతం తెలిపిన 'సంగతి'గా చూశాను...

ఆగతం విప్పని ఆచార్యునిలా చూశాను...

నిన్ను దేవుడనటం విన్నాను...

ఎందరినో రేపు దాటించటం కన్నాను...

నిన్ను 'భాగవతంలా' చూశాను,

నిన్ను భగవంతునిలా చూశాను...

నిన్ను అమ్మలగన్న అమ్మలా చూశాను,

నిన్ను కమ్మటి లాలిపాటలా చూశాను

భగవాన్...

“నాకు-నీకు” తేడా లేదనటంలో ఎంత దగా!

నేను, నువ్వయ్యే ప్రయత్నంలో ఎంత ఎదురు దెబ్బ!!

ముందుగా, 'నువ్వెవరు?'

వ్యక్తమైన అవ్యక్తానివి, కణమైన అణువ్వి,
అర్థమైన ఆకారానివి, అర్థంకాని నిరాకారానివి!
వినిపించని నిశ్శబ్దానివి... వినమనే శబ్దానివి...
నడిపించే శక్తివి... నడవమనే శివానివి...

ఎంత కన్పూజన్!!

'పూజన్'లో లోపమంటివి!!

ఎంత డివిజన్!

'విజన్'లో తేడా అంటివి!

'ఈసులు - కాసులు' కావు, ఈశుణ్ణి నమ్మమంటివి!
'రేస్' కాదు, 'గ్రేస్' అంటివి...

నువు చెప్పిన "త్యజ, భజ, కురు, స్మర"

చతుర్విధ వాదంగా పాటిస్తాని...

నువు చూపిన దారిని నడిస్తాని

నువు జీవితాన్ని ఎట్లా ఇస్తే, అట్లే నడిపితిని...

క్రుంగకు - పొంగకు అంటివి...

నిర్లిప్తుడనైతిని...

అర్చన కంటే - సమాజ సమర్చన మంచిదంటివి
సేవాపూరితమైన శరీరానైతిని!

చెప్పింది చెయ్యమంటివి, చెయ్యగలిగిందే చెప్పమంటివి...
సత్యసంజనితమైన వాక్కునైతిని!

బహిరంగ శక్తుల వల్ల జనించే కదలికలు
నీటిని, చెట్టును అలజడికి గురిచేస్తయ్యంటివి...
నిర్మల, ప్రశాంత, మానస సరోవరానైతిని...

ఆత్మ - పరమాత్మలు అతి సన్నిహితమంటివి...
పరమాత్మ స్వరూపాన్ని పరిపరి కంటిని...

తమస్సు నుండి తపస్సుకు పోతిని...

రాగరోగాలనధిగమించి యోగినైతిని...

భగవాన్..

అన్నీ వదులుకోమంటివి...

నిన్నెలా వదలను?!

అంతా మరపేనంటివి

నీ మురిపెంపు మాటలనెలా మరువగలను?! ❖

లీలామానుషరూపా!

భువనచంద్ర

ప॥ నీ లీలలు ఎన్నుగా ఎవరి తరమయా... స్వామి
నీవు లేనిచోటు లేదు, నీలోనే జగమయా

॥నీ॥

చ॥ పాపములను హరియించే
పన్నగశయనుడవీవే
కోరిన వరములనొసగే
పన్నగధరుడవు నీవే
విశ్వరచనలో రమించు
వాణీనాథుడవీవే
అష్టాదశపురాణముల
సారము నీవే నీవే

॥నీ॥

చ॥ చంచలమగు మా మనసుకు
బోధలెన్నో చేసెదవు
మాయనుండి మము బ్రోవగ
మహిమలెన్నో చూపెదవు
సత్యము ధర్మమూ శాంతీ
ప్రేమయేగ నీ రూపము
అందుకే ధరియించినావ
సత్యసాయి అవతారము

॥నీ॥

చ॥ రేణువందు రేణువుగా
విశ్వమంత విశ్వముగా
జీవులలో జీవునిగా
దేవతలకే దేవతగా
సర్వములో నిండియున్న
చైతన్యమే నీవయా
నీవుగాక లోకమందు
వేరేదియు లేదయా

॥నీ॥

కొడైకెనాల్లో... భగవాన్ దివ్యసన్నిధిలో...

❖ ప్రొ|| జి. నాగేశ్వరరావు

“ప్రశాంతినిలయం స్వామి కార్యాలయం (Office); బృందావన్ వారి నివాసమందిరం (Home); కొడైకెనాల్ వారి దివ్యక్రీడాంగణం (Playground)” అని ఆరోజుల్లో సాయి విద్యార్థులు వర్ణించేవారు. కారణం? ప్రశాంతినిలయం అవతార కార్యకలాపాలకు కేంద్రస్థానం కాబట్టి ఇక్కడ కొలువైయున్నప్పుడు స్వామి ‘అఫీసు’లో ఉన్నట్లే! ఇక్కడి విద్యార్థులకు నిత్యం సాయంవేళల్లో మాత్రమే (సెలవురోజుల్లో మాత్రం రెండు పూటలా) స్వామి దర్శన సంభాషణ భాగ్యాలను పొందే అవకాశం ఉండేది. బృందావన్లో పరిస్థితులు వేరు; అక్కడ స్వామి నివాస మందిరం అయిన ‘త్రయీ బృందావన్’కి ఇంచుమించు ప్రక్కనే విద్యార్థుల హాస్టల్ ఉంది. అందుచేత, ప్రశాంతినిలయంతో పోల్చితే బృందావన్లో స్వామికి మరింత సమీపంగా ఉండటానికి అవకాశం ఉండేది. బృందావన్లో కొలువైయున్నప్పుడు స్వామి అక్కడి విద్యార్థులకు రోజూ రెండు పూటలా తమ దర్శన భాగ్యం ప్రసాదించటమేగాక, సాయంవేళల్లో తమ నివాస మందిరంలోకి విద్యార్థులను, అధ్యాపకులను అనుమతించి, వారితో అనుగ్రహభాషణం సల్పేవారు. విద్యార్థులచేత, పెద్దలచేత ప్రసంగాలిప్పించేవారు. ఇదంతా ఒక ఎత్తయితే, ప్రతి యేటా వేసవి సెలవుల్లో తమ వెంట కొడైకెనాల్కు తీసుకువెళ్ళిన విద్యార్థి బృందాలకు స్వామి అనుగ్రహించిన దివ్యానుభూతులు మరో ఎత్తు. అక్కడ స్వామి నివాస మందిరం అయిన ‘సాయిశ్రుతి’లోనే విద్యార్థులకూడా బసచేసేవారు. “ఆ నందబాలుడే ఆనందబాలుడై తన గుంపుతో ఆడుకొనగ వచ్చె...” అన్నట్లు స్వామి ఆయా విద్యార్థి బృందాలకు ఇంచుమించు రోజంతా తమ ప్రత్యక్ష సాన్నిధ్య భాగ్యాన్ని ప్రసాదించి, వారితో ఆడుతూ పాడుతూ ఆధ్యాత్మిక ప్రబోధాలు సల్పుతూ, సందేహాలు తీరుస్తూ, సంస్కారం పెంపొందిస్తూ, ‘తల్లి తండ్రి గురువు దైవము మరి అంతయు తామై’ ప్రేమామృతాన్ని పంచిపెట్టేవారు. పురాణేతిహాసాలలోని సందేశాత్మకమైన ఘట్టాలను మధురాతిమధురంగా వివరిస్తూ, ఆయా పూర్వావతార గాథలకు సంబంధించిన దివ్యాభరణాలను సందర్భోచితంగా సృష్టించి చూపుతూ, తమ దివ్యలీలావినోదంతో విద్యార్థుల్ని విస్మయచకితుల్ని గావించి అలాికానందసాగరంలో ఓలలాడించేవారు. “భగవంతునితో జీవించడమే విద్య” అన్న సూక్తి కొడైకెనాల్లో విద్యార్థులకు క్షణక్షణమూ అనుభవానికి వచ్చేది.

ఒకరోజు స్వామి మాతో అనుగ్రహభాషణం సల్పుతూ, “మీరు ప్రపంచంగురించే ఆలోచిస్తూ ఉంటే ప్రపంచానికి సమీపమవుతారు, భగవంతునికి దూరమై పోతారు. అట్లుకాకుండా, దైవంగురించే ఆలోచిస్తూ ఉంటే దైవానికి దగ్గరవుతారు, ప్రపంచానికి దూరమైపోతారు. మీరు ఈ సెలవుల్లో బయటికి వెళితే ప్రాపంచిక విషయాలలో మునిగిపోతారు. అందుకే మిమ్మల్ని కొడైకెనాల్కి తీసుకువచ్చాను. ఇక్కడైతే మీకు ప్రొద్దున్న

నుండి రాత్రి వరకు స్వామి తలంపులే! ఇదే ఒక ధ్యానం” అన్నారు. అవిధంగా మాకు 1989 కొడైకెనాల్ పర్యటనలో ముప్పయిరోజులు స్వామి ధ్యానంలో, వారి దివ్య సాన్నిధ్యంలో గడిపే మహద్భాగ్యం లభించింది.

అవతారం అంటే...?

కొడైకెనాల్లో మా దినచర్య ఎలా ఉండేదంటే, ప్రొద్దున్న బ్రేక్ ఫాస్టుతో మొదలుపెట్టి రాత్రి డిన్నర్ వరకూ ఇంచుమించు రోజంతా స్వామి ప్రత్యక్ష సన్నిధిలో ఉండే

‘సాయిశ్రుతి’ ప్రాంగణంలో సాయీశ్వరులు

అవకాశం లభించేది. ఒకరోజు స్వామి, “అవతారం అంటే ఎవరు?” అని మమ్మల్ని ప్రశ్నించారు. మళ్ళీ తామే, “పరమాత్మ రూపుదాల్చడమే అవతారం” అని చెప్పారు. శ్రీకృష్ణుడు ఒక పర్యాయం అడవికి వెళ్ళాడట. అది సాయంసంధ్యాసమయం. అడవిలో బోయవాళ్ళు కొందరు ఒకచోట నిశ్చలంగా కూర్చుని ధ్యానం చేస్తున్నారు. ధ్యానం ముగించి వాళ్ళు కనులు తెరువగా ఎదురుగా కృష్ణ పరమాత్మ కనిపించాడు. వాళ్ళ నాయకుడు, “ఎవరు నీవు?” అని ప్రశ్నించగా, “మీరు ఎవరిగురించి ధ్యానం చేస్తున్నారు?” అని కృష్ణుడు ఎదురు ప్రశ్న వేశాడు. “మేము దివ్యతేజస్సును ధ్యానం చేస్తున్నాము” అని అతడు బదులివ్వగా, “ఆ దివ్యతేజస్సును నేనే” అన్నాడు కృష్ణుడు. స్వామి ఈ సంఘటనను ఉదాహరిస్తూ, అవతారము అంటే మానవాకృతి దాల్చిన దివ్యతేజస్సు అని వివరించారు.

ఈ అవతారంలో స్వామి దివ్యతేజోరూపాన్ని దర్శించే భాగ్యం పలువురు భక్తులకు కలిగింది. శ్రీ సత్యసాయి విశ్వవిద్యాలయం ప్రథమ వైస్‌ఛాన్సెలర్ ప్రొ|| వి.కె. గోకాక్‌గారు ఒక పర్యాయం బెంగళూరులో జరిగిన థియోసోఫికల్ సొసైటీవారి సదస్సులో పాల్గొన్నారు. ఆ సదస్సుకు హాజరైన విదేశీయులు కొందరు తమను స్వామి సన్నిధికి తీసుకువెళ్ళవలసిందిగా గోకాక్‌గారిని కోరగా, ఆయన స్వామి అనుమతితో వాళ్ళని ప్రశాంతినిలయం తీసుకువచ్చారు. స్వామి ఇంటర్వ్యూ గది తలుపులు తెరుచుకొని వెలుపలకు రాగానే, మందిరం వరండాలో కూర్చొని ఉన్న ఆ విదేశీయులు హృదయాలలో ఆనందం ఉప్పొంగగా, ముక్తకంఠంతో ప్రార్థనాగీతాల నాలపించారు. వారిలో ఒక క్రైస్తవ మతాచార్యునికి ఆ సందర్భంలో ఒక అద్భుతమైన అనుభవం కలిగింది. ఆయన అనేక సంవత్సరాలు సాధన చేసి ఆధ్యాత్మికంగా ఉన్నతస్థాయికి చేరుకొన్న వ్యక్తి. ఆయనకు పరిసరాలన్నీ దివ్యమైన కాంతితో నిండిపోయినట్లు; అనంతమైన, ఆ కాంతి వలయంలో స్వామి దివ్యరూపం గాలిలో తేలియాడుతూ అంతటా వ్యాపించియున్నట్లు అనుభూతి కలిగింది. ఆవిధంగా, స్వామి అంటే ‘డివైన్ లైట్’ (దివ్యకాంతి) అని ఆయన గ్రహించాడు.

అయితే, సర్వత్రా వ్యాపించియున్న ఆ ‘డివైన్ లైట్’ను మనము చూడగలుగుతున్నామా! చూడగలము. ఎప్పుడు? నిరంతర సాధనతో ఆధ్యాత్మికంగా ఎదుగుతూ, స్వామి అనుగ్రహంతో జ్ఞానదృష్టిని పొందినప్పుడు మనము కూడా ఆ క్రైస్తవమతాచార్యునివలె స్వామిని సర్వత్రా దర్శించగలుగుతాము. నీటితో నిండియున్న గ్లాసులో పాలు పోయాలంటే ముందు నీళ్ళు పారబోయాలి కదా! అట్లే, మనస్సును దైవచింతనతో నింపుకోవాలంటే ముందు ప్రాపంచికమైన ఆలోచనలను తగ్గించుకోవాలి అన్నారు భగవాన్ బాబావారు.

‘సాయిశ్రుతి’లో సాయివాణి

‘సాయిశ్రుతి’ మందిరంలో ఒకరోజు స్వామి విద్యార్థులనుద్దేశించి అనుగ్రహభాషణం సల్పుతూ, వైరాగ్యమనే సూదిలోకి భక్తి అనే దారమును ఎక్కించి,

పవిత్రమైన తలంపులనే పుష్పాలతో కూర్చిన ‘ప్రేమ’ అనే హారమును దైవానికి అర్పితం చేయాలని ఉద్దేశించారు. వైరాగ్యమంటే ఇల్లావాకిలి వదిలేసి అడవులకు వెళ్ళటం కాదు; రాగము లేకుండా ఉండటమే వైరాగ్యం అన్నారు. రాగము అంటే ‘ఎటాచ్మెంటు’. కాబట్టి, ప్రపంచంపట్ల ‘ఎటాచ్మెంటు’ తగ్గించుకొని దైవంపట్ల అనురక్తిని పెంచుకోవాలన్నారు. ఇందుకు దృష్టాంతంగా మహాభారతం నుండి ఒక సంఘటనను ప్రస్తావించారు. అర్జునుడు గీతాబోధను అందుకోవటానికి పూర్వం డెబ్బై సంవత్సరాలకు పైగా కృష్ణునితో సన్నిహితంగా ఉన్నాడట. అంతకాలం కలసి ఉన్నా కృష్ణుడు ఏనాడూ అర్జునునికి పరమ జ్ఞానాన్ని బోధించలేదు. అయితే, మహాభారత యుద్ధ సమయంలో, “ఇంతమంది బంధుమిత్రులను చంపి ఈ రాజ్యాన్ని నేనేమి చేసుకుంటాను! నాకు త్రిలోకాధిపత్యం ఇచ్చినా అక్కర్లేదు కృష్ణా! నీవే నాకు కావాలి” అని అర్జునుడు ఎప్పుడైతే పరిపూర్ణ వైరాగ్యంతో కృష్ణుని శరణువేడాడో అప్పుడు మాత్రమే కృష్ణుడు పరమ జ్ఞానమైనటువంటి గీతాబోధ చేయటానికి పూనుకున్నాడు. వైరాగ్యం ఉన్నప్పుడే ఆత్మజ్ఞానం ప్రాప్తిస్తుంది అని స్వామి వివరించారు.

మరో రోజున ఆహారము, మనస్సు మధ్యగల సన్నిహిత సంబంధాన్ని గురించి ప్రస్తావించారు. ప్రొద్దున్న టిఫిన్, మధ్యాహ్నం భోజనం, రాత్రి భోజనం; ఇవికాకుండా, “మధ్యే మధ్యే పానీయం సమర్పయామి” అన్నట్లుగా పదేపదే కాఫీ, టీలు త్రాగుతూ, చిరుతిండ్లు తింటూ ఉంటే, మీ ఇంద్రియాలు మొద్దుబారిపోయి, మనస్సులో తమోగుణం పెరిగిపోతుంది. కాబట్టి, తినేటప్పుడు బాగా తినండి; అంతేగాని, పదేపదే ఏది పడితే అది నోట్లో వేసుకుంటూ ఉండటం మంచిది కాదు అని విద్యార్థుల్ని హెచ్చరించారు.

“స్వామీ, అవధూత అంటే ఎవరు?” అని ఒకరు అడుగగా, “హింస చేసేవాడు యమదూత, హింస చేయనివాడు అవధూత” అని స్వామి సమాధానం చెప్పారు. మనోవాక్యాయ కర్మలతో ఎవరినీ నొప్పించకుండా ఉండటమే అహింస. అటువంటి మహోన్నతమైన స్థాయిలో అహింసను పాటించేవారు అవధూతలవృత్తారు, అని

చెప్పారు. “స్వామీ, పూర్వం మునులు, ఋషులు అడవులకు వెళ్ళి తపస్సు చేసి ఆత్మసాక్షాత్కారంకోసం పాటుపడేవారు కదా” అని మరొకరు అంటే, “అన్నింటికంటే గొప్ప సాధన ఏమిటంటే, అందరిలో దైవాన్ని దర్శించడం. ఇదే ఉత్తమోత్తమమైన జీవన విధానం, ఇదే నిజమైన భక్తి” అన్నారు స్వామి.

శ్రీరామనవమి ముందురోజు సాయంత్రం స్వామి అనుగ్రహభాషణం సల్పుతూ, “ఇప్పుడు మీనలగ్నం ప్రారంభమైంది” అంటూ హస్తచాలనంచేసి మూడంగుళాల శ్రీరాముని విగ్రహాన్ని సృష్టించి, అక్కడున్న ఒక భక్తునికి అనుగ్రహించారు. మరుసటి దినం అంటే, శ్రీరామనవమి రోజున, “నిన్న రాముడు వచ్చాడు కదా! సీతకూడా ఉండాలి” అంటూ సీతమ్మవారి విగ్రహాన్ని సృష్టించి ఆ భక్తునికిచ్చారు. ఆ సందర్భంగా మాతో సంభాషిస్తూ, “రాముడు తాటకిని సంహరించి, అహల్యను ఉద్ధరించి, సీతను వివాహమాడినాడు. దీని అంతరార్థం ఏమిటి? తాటకి తమోగుణానికి చిహ్నం. అహల్య రజోగుణానికి ప్రతీక. సీత సత్వగుణానికి సంకేతం. యువకులలో రజోగుణం అధికంగా ఉంటుంది. చీటికిమాటికి కోపం తెచ్చుకోవటం, ఉద్రేకానికి గురికావటం జరుగుతుంటుంది. కాబట్టి, వివేక విచక్షణలతో రజోగుణాన్ని అణచి సత్వగుణాన్ని పెంచుకోవాలి. దైవం సత్వగుణసంపన్నులనే ఆకర్షిస్తాడు” అని బోధించారు.

కొడైకెనాల్లో స్వామి ప్రత్యక్ష సన్నిధిలో ఆ ముప్పయి రోజులు మాకు మూడు క్షణాలుగా గడిచిపోయాయి. మే 8వ తేదీన ఊటీకి వెళ్ళాము. మార్గమధ్యంలో స్వామి కుప్పనాయకన్పాల్యంలో భక్తులు నిర్మించిన ఆలయంలో కాళీమాత విగ్రహ ప్రతిష్ఠ జరుపవలసి ఉండినది. గ్రామంలో ప్రవేశించగానే వేలాది భక్తులు స్వామికి ఘనంగా స్వాగతం పలికారు. ఆలయానికి సమీపంలో ఏర్పాటుచేసిన షామియానా వద్దకు వెళ్ళి స్వామి భక్తులకు తమ దర్శనభాగ్యం ప్రసాదించి కొద్దిసేపు దివ్యోపన్యాసం గావించారు. ఆ తరువాత అక్కడినుండి బయల్దేరుతుంటే ఆలయ పూజారి వచ్చి అమ్మవారి విగ్రహ ప్రతిష్ఠ జరగ లేదని విన్నవించగా స్వామి, “విగ్రహ ప్రతిష్ఠ చేసేశాను.

వెళ్ళి చూసుకోండి” అని చెప్పి బయల్దేరారు. అక్కడినుండి మేము ఊటీకి ప్రయాణిస్తూంటే దారిపొడవునా జడివాన కురిసింది. మెట్టుపాల్కం చేరుకున్నాము. అక్కడా వర్షం కురుస్తూనే ఉంది. “మీరు ఊటీకి వెళ్ళిపోండి. నేను ఇక్కడ భక్తులకు దర్శనమిచ్చి వస్తాను” అని స్వామి మాకు కబురుచేశారు. ఆ ఊర్లో కూడా భక్తులు షామియానాలు వేసి పబ్లిక్ మీటింగ్ ఏర్పాటు చేశారు. అద్భుతం ఏమిటంటే, చుట్టుప్రక్కల ప్రాంతాలలో కుంభవృష్టిగా వర్షం కురుస్తూనే ఉందికానీ, ఆ మీటింగ్ జరిగిన ప్రాంతంలో మాత్రం వర్షం నిలిచిపోయింది! స్వామి అక్కడ వేలాది భక్తులను ఆశీర్వాదించి దివ్యోపన్యాసం గావించారు. తదుపరి ప్రయాణం కొనసాగించి ఊటీ చేరుకున్నారు.

మరుసటిరోజు కుప్పనాయకన్ పాలెంనుండి ఆలయ పూజారి, కొందరు గ్రామస్థులు స్వామికి కృతజ్ఞతలు తెలుపుకోవటానికి వచ్చారు. “విగ్రహ ప్రతిష్ఠ చేసేశాను. వెళ్ళి చూసుకోండి” అని స్వామి వాళ్ళతో చెప్పారు కదా! వాళ్ళు వెళ్ళి చూసేసరికి, గుడిలో కాళీమాత విగ్రహ ప్రతిష్ఠాపన జరిగియుండడం చూసి సంభ్రమాశ్చర్యచకితులయ్యారు. అమ్మవారి విగ్రహంమీద పసుపు, కుంకుమ, లేత వేపాకులు అలంకరించి ఉన్నాయి. స్వామివారి ఈ దివ్యలీలను తెలుసుకొని అక్కడున్న అశేష జనం ఆనంద పారవశ్యంలో మునిగితేలారు.

‘ఈ దేహం మీది, మీ దేహాలు నావి’

ఊటీనుండి మే 10వతేదీ మధ్యాహ్నం బృందావనానికి బయలుదేరవలసి ఉండినది. మే 9వ తేదీ రాత్రి స్వామికి విపరీతంగా జ్వరం వచ్చింది. మరుసటిరోజు, “స్వామీ, ఈ ఒక్కరోజు విశ్రాంతి తీసుకోండి, రేపు బయల్దేరుదాం” అని ప్రార్థించాము. “లేదు, మనం బయల్దేరవలసిందే! అక్కడ స్వామి వస్తారని భక్తులందరూ వచ్చి ఎదురుచూస్తున్నారు. నేను ఈ దేహాన్ని లక్ష్యపెట్టను. ఈ దేహము నేను చెప్పినట్లు వినాలికానీ, దేహము చెప్పినట్లు నేను వినకూడదు. నిజానికి నాకు ఇప్పటివరకు రోగము అనేది లేదు, రాలేదు, రాబోదు. నేను ఎవరిదైనా తీసుకుంటే తప్పు ఈ దేహానికి రోగమనేది రాదు. ఇలా ఏదైనా వచ్చినప్పుడు,

“స్వామీ, నయం చేసుకోండి” అని మీరు ప్రార్థిస్తారు. కానీ, నేను ఈ దేహానికి వచ్చిన అనారోగ్యాన్ని నయం చేసుకోవటానికి దివ్యశక్తినుపయోగించను. ఈ దేహము నాది కాదు, మీది; మీ అందరి దేహాలు నావి. ఇది మీకోసం వచ్చింది కాబట్టి, మీరు ప్రార్థించండి. మీ ప్రార్థనలే దీనిని నయం చేస్తాయి” అన్నారు స్వామి.

1997లో నాకు మరో పర్యాయం స్వామి వెంట కొడైకెనాల్ కు వెళ్ళే భాగ్యం కలిగింది. బృందావనం నుండి ప్రయాణమై వెళుతుంటే, దారిలో సేలందగ్గర పూర్వ విద్యార్థులు మాకు లంచ్ ఏర్పాటు చేశారు. స్వామికి ఎదురుగా మా అందరికీ టేబుళ్ళు, కుర్చీలు వేశారు. స్వామి రెండు మూడు నిమిషాల్లో తమ భోజనం ముగించి లేచి, అటూ ఇటూ తిరుగుతూ, మాకు వడ్డన చేస్తున్న పూర్వ విద్యార్థులను పలుకరిస్తున్నారు. వాళ్ళు మాకు వడ్డించిన పదార్థాలలో కాలీఫ్లవర్ కూర ఒకటి. అది నాకు అస్సలు పడేది కాదు. ఒక చిన్న ముక్క తిన్నా ఒళ్ళంతా విపరీతమైన దురదలతో దద్దుర్లు వచ్చేవి. అందుచేత నేను కాలీఫ్లవర్ కూరను ముట్టుకోలేదు. స్వామి నాదగ్గరకు వచ్చారు, కాలీఫ్లవర్ కూరను చూపిస్తూ, “ఇది వెజిటబుల్, ఆరోగ్యానికి మంచిది, తిను” అన్నారు. స్వామి చెప్పారు కదా అని తిన్నాను, కొంత అనుమానంతోనే! తెల్లవారి ఒళ్ళంతా దద్దుర్లు వస్తాయేమోనని భయపడ్డాను. కానీ ఆశ్చర్యంగా దురదలు లేవు, దద్దుర్లు లేవు! ఇప్పటికీ నేను కాలీఫ్లవర్ కూర తింటుంటాను. అయితే, ఆనాటినుండి మళ్ళీ ఏనాడూ నాకు దద్దుర్లు రాలేదు.

స్వామిని దేహానికి పరిమితం చేస్తే సందేహాలు తప్పవు

ఈ సందర్భంలో నాకు మరో సంఘటన గుర్తుకొస్తోంది. నేను రీసర్చ్ చేస్తున్న రోజుల్లో ఒకసారి నాకు మరికొందరు రీసర్చ్ స్కాలర్స్ తో కలిసి ఇంటర్వ్యూగదిలో స్వామివారి పాదపద్మముల చెంత కూర్చునే భాగ్యం కలిగింది. ఒత్తైన కేశకిరీటంతో, విశాలమైన నేత్రద్వయంతో ఎంతో గంభీరంగా ఉన్న స్వామిని చూసి, “అహో, సాక్షాత్తు విశ్వేశ్వరుణ్ణి ఇంత సమీపంగా దర్శించుకోగలుగుతున్నాను కదా” అని ఆనందం కలిగింది. ఇంటర్వ్యూ తరువాత

అందరూ స్వామి పాదపద్మాలకు నమస్కరించి లేచి నిలబడుతున్నారు. నేను కూడా నమస్కారం చేసుకొని లేచి నిలబడేసరికి స్వామి నా ప్రక్కనే ఉన్నారు. “పద్మాలుగు లోకాలను పరిపాలించే దేవదేవుడు నాకంటే పొట్టిగా ఉన్నారేమిటి!” అనిపించింది. మన మనస్సులో మెదిలే ప్రతి ఆలోచనా అంతర్యామికి అవగతమే కదా! నేరుగా నన్ను చూడకుండా, నా ప్రక్కనున్న రీసర్చ్ స్కాలర్ తో, “మహాత్ముల్ని, మహాపురుషుల్ని దేహాన్ని బట్టి నిర్ణయించ కూడదు” అన్నారు స్వామి వెంటనే.

జనులలో చాలామంది స్వామిని వారి భౌతిక దేహానికి పరిమితం చేస్తుంటారు. కానీ, స్వామి “నేను దేహము కాను, దేహిని” అని స్పష్టంగా వెల్లడించారు. “స్వామి అంటే ఈ దేహం కాదు. దేహమే స్వామి అనుకుంటే మీకు సందేహాలు తప్పవు” అని హెచ్చరించారుకూడా. స్వామి అంతర్యామి, సర్వవ్యాపి. వారికి దేహ పరిధులు వర్తించవు. అయితే, అంతటా వ్యాపించియున్న స్వామితో మనం హృదయానుబంధం ఏర్పర్చుకొనే నిమిత్తం వారి దివ్య సుందర రూపాన్నే ఆధారం చేసుకోవాలి. మన పురాకృత సుకృతంవల్లనే మనం వారిని దర్శించుకోగలిగాము, వారిని స్పృశించగలిగాము, వారితో సంభాషించగలిగాము.

కొడైకెనాల్ లో నెలరోజులు స్వామికి అంత సమీపంగా ఉండి, బృందావన్ కో, ప్రశాంతినిలయానికో తిరిగి వచ్చిన తరువాత విద్యార్థుల పరిస్థితి ఎలా ఉంటుందో మీరు ఊహించుకోవచ్చు. “నీవుండే దా కొండపై, నా స్వామీ,

నేనుండే దీ నేలపై...” అన్నట్లుగా ఉంటుందని స్వామీ ఒక పర్యాయం చమత్కరించారు. స్వామి కొడైకెనాల్ నుండి వచ్చేస్తుంటే విద్యార్థులు, భక్తులు అనేకమంది కన్నీరు పెట్టుకోవటం చూసి, “భౌతికంగా దేనికైనా ముగింపు ఉంటుంది. మీరిక్కడ మధుర క్షణాలను అనుభవించారు. ఇక్కడినుండి వెళ్ళిన తర్వాత వీటిని మననం చేసుకుంటూ ఆనందాన్ననుభవించాలి” అన్నారు.

అదేరీతిగా, స్వామి 85 వసంతాలు దివ్యదేహధారులై మనకు ఎన్నో చిరస్మరణీయమైన దివ్యానుభూతులు అందించారు. సర్వవ్యాపి, సర్వాంతర్యామి అయిన పరమాత్మగా వారు శరీరాన్ని ధరించక పూర్వమూ ఉన్నారు, అవతారాన్ని చాలించిన తరువాతకూడా ఉన్నారు. మన కోసమే వారు శరీరాన్ని ధరించి వచ్చారు; సశరీరులై మన మధ్య సంచరించటంచేతనే వారి దర్శన స్పర్శన సంభాషణలు మనకు లభించాయి. కాబట్టి, ఆ మధుర క్షణాలను మనం సదా మననం చేసుకుంటూ ఆనందాన్ని అనుభవిద్దాం. స్వామి సందేశ ఆదర్శాలను అనుసరిస్తూ వారిని మనలోనూ, సర్వజీవులలోనూ దర్శించుకొనేందుకు కృషి చేసి వారి అనుగ్రహానికి పాత్రులమవుదాం.

(రచయిత శ్రీ సత్యసాయి ఉన్నత విద్యాసంస్థలో ఎమ్.ఎస్సి. పిహెచ్.డి. పూర్తి చేసికొని, గత మూడు దశాబ్దాలుగా కెమిస్ట్రీ విభాగంలో అధ్యాపకులుగా సేవలందిస్తున్నారు)

❖ తరించటానికి ఒక్క సూక్తి చాలు! ❖

ఒక అగ్గిపెట్టెలో చాలా అగ్గిపుల్లలుంటాయి. మనకు అగ్గి కావాలంటే ఒక్క పుల్లను గీచి, అంటించుకొని ఎంత మంటనైనా ప్రజ్వలింపజేసుకోవచ్చును. అదేవిధముగ ప్రజ్ఞాశక్తితో కూడిన భగవంతుని వాక్యములలో ఏ ఒక్క వాక్యమునైనా మీరు విశ్వసించి ఆచరిస్తే చాలును; మీ అజ్ఞానము భస్మమవుతుంది.

ఒక గుంటలో ఉంచిన దీపం వెలుగు ఆ గుంటలోనే ఉండి వృథా అవుతుంది. అదే దీపాన్ని ఒక ఎత్తైన చోట ఉంచినప్పుడు అది ఆ పరిసరాలను వెలుగుతో నింపి, తన ప్రయోజనమును నెరవేరుస్తుంది. ఆవిధముగనే ఆచరణలో పెట్టబడిన సుగుణం అందరినీ ప్రభావితం చేయగలదు. శ్రీరామకృష్ణ పరమహంస, “భగవంతుడు ఒకడే, అనేకులు అనేకవిధాలుగా ప్రకటిస్తారు” అనే సత్యాన్ని అనుభవపూర్వకముగా, ఆచరణాత్మకంగా ప్రబోధించారు.

- డాడా

“యోగక్షేమం వహమ్యహమ్”

డా॥ రమేశ్ ఎమ్. వాద్వానీ

మన దివ్యగురువు, అవతారపురుషులు, ప్రియతమ భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారికి సమకాలికులుగా, సమీపంగా ఉన్నందుకు సాయి భక్తులమైన మనమందరం నిజంగా ఎంతో అదృష్టవంతులం. పవిత్ర గ్రంథాలలో, “ఎవరు ఎక్కువగా అనుగ్రహింపబడుదురో వారు నెరవేర్చవలసిన బాధ్యత ఎక్కువగా ఉండును” అని పేర్కొనబడినట్లుగా, సాయి భక్తులుగా మనం అనుగ్రహింప బడినాము అంటే, ఏదో ఒక మహత్తర లక్ష్యంతో స్వామి మనల్ని ఎన్నుకొన్నారు అని గుర్తించాలి. మరి ఇప్పుడు మన ముందున్న కర్తవ్యం ఏమిటి? బాబావారి బోధల్ని అనుసరిస్తూ, వారి దివ్యసందేశాన్ని సమాజంలో వ్యాప్తి గావిస్తూ సాటి వ్యక్తులతో పంచుకోవాలి. అందులోనే మన జీవిత పరమార్థం ఇమిడియున్నది.

స్వామితో మా కుటుంబానికి గల అనుబంధాన్ని స్వామిపట్ల ప్రేమతో, వినయంతో మీకు తెలియజేస్తాను. ఈ దివ్యానుభవాలద్వారా స్వామి మాకు జీవిత లక్ష్యాన్ని ఎలా తెలియజేశారో కూడా తెలుస్తుంది.

1991 జూన్ లో నాకు పలుమార్లు ఛాతిలో తీవ్రమైన నొప్పి వచ్చింది. యు.ఎస్.ఏ.లో గుండె శస్త్రచికిత్సా నిపుణులు డా॥ శివ, మరొక డాక్టరు అనేక పరీక్షలు చేసి, నాకు వెంటనే గుండె ఆపరేషన్ చేయాలని నిర్ణయించారు. కానీ, నా భార్య సునీత ఇందుకు అంగీకరింపక, భగవాన్ బాబావారి అనుమతిని, ఆశీస్సులను తీసుకొనితప్ప ముందుకు వెళ్ళకూడదని నిశ్చయించుకొన్నది. అప్పుడు డా॥ శివ నా భార్యతో, “ఆపరేషన్ కి ఏమాత్రం ఆలస్యం చేయవద్దు. రమేశ్ నడుస్తున్న బాంబులాంటివాడు. ఏ క్షణాన ఎలా ఉంటుందో చెప్పలేము” అని హెచ్చరించాడు. కానీ, ఆమె తన నిశ్చయాన్ని మార్చుకొనలేదు. అందువల్ల డా॥ శివ, నేను ప్రతి రోజూ వాడవలసిన ఒక పెద్ద మందుల జాబితా ఇచ్చాడు. ప్రతి రోజూ ఎడమ చేయిపైన

ఒక పేచ్ వేయించుకొమ్మని కూడా సలహా ఇచ్చాడు. అప్పటినుండి నా జీవనశైలిని ఎంతగానో మార్చుకో వలసివచ్చింది. కఠోరమైన ఆహార నియమాలు పాటించటం, అనుక్షణం ఎవరో ఒకరిని తోడుగా ఉంచుకొనవలసిరావటం... ఇలా! ప్రతి రోజూ ఛాతిలో నొప్పి వస్తూనే ఉన్నది. “మనకు ఏది మంచిదో స్వామికే తెలుసు” అని నేను, నా భార్య, స్వామిపై భారంవేసి ప్రార్థిస్తూ ఉన్నాము.

ఆవిధంగా ఒక ఐదు నెలలు ఛాతి నొప్పిని భరించి చివరకు బాబావారి 66వ పుట్టినరోజు పండుగకు నవంబరు 14వ తేదీనాటికి పుట్టపర్తి చేరుకున్నాము.

అశ్రమమంతా జన్మదినోత్సవాల ఏర్పాట్లతో, సూపర్ స్పెషాలిటీ హాస్పిటల్ ప్రారంభోత్సవ సన్నాహాలతో ఎంతో సందడిగా ఉంది. నేను హాస్పిటల్ నిర్మాణం జరుగుతున్న చోటికి వెళ్ళి నాకు ఏమైనా సేవచేసే అవకాశం లభిస్తుందేమోనని చూశాను. వేలాదిమంది 'ఎల్ అండ్ టీ' కార్మికులతో, సేవాదళ్ వాలంటీర్లతో నిర్మాణం పనులు శరవేగంగా సాగుతున్నాయి. ఇక వారంరోజుల్లో హాస్పిటల్ ప్రారంభోత్సవం జరగవలసి ఉండినది. మానవమాత్రుల దృష్టిలో ఆ వారంరోజుల్లో, అసంపూర్తిగా ఉన్న ఆ హాస్పిటల్ నిర్మాణం పూర్తికావటం, పరికరాలు అమర్చటం, నవంబరు 22వ తేదీన గుండె ఆపరేషన్లు జరగటం అనేవి అసాధ్యమైన విషయాలు. కానీ, ఒక భక్తుని దృష్టిలో - స్వామి సంకల్పంతో అన్నీ నెరవేరతాయి, స్వామికి అసాధ్యమనేది లేనే లేదు.

నవంబరు 18వ తేదీన ఒక పెద్ద కంటైనర్ లో వంద కంప్యూటర్లు, సెర్వర్లు, ప్రింటర్లు, వాటి అనుసంధానమైన సామగ్రి వచ్చాయి. ఇన్ఫర్మేషన్ టెక్నాలజీలో నాకు పరిజ్ఞానం ఉండటంచేత ఆ టెక్నాలజీని హాస్పిటల్ లో నెలకొల్పే బాధ్యత నేను తీసుకున్నాను. కానీ, కొన్ని నెలలు పట్టే ఆ కార్యక్రమాన్ని ఒక వారంరోజుల్లో ఎలా నెరవేర్చాలి? హాస్పిటల్ ఇంకా నిర్మాణ దశలో ఉండటం చేత కంటైనర్ నుండి ఆ కంప్యూటర్లను ఎక్కడ దింపుకోవాలి? నిర్ణీత సమయానికి ఎలా సిద్ధం చేయాలి? ఇలాంటి ఆలోచనలతో నాకు ఆందోళన కలిగింది.

మరుసటిరోజు ఉదయం దర్శనం సమయంలో స్వామిని అడుగగా, వాటిని కాలేజీలోని కంప్యూటర్ సెంటర్లో దింపుకొమ్మని సూచించారు. అప్పటి వైస్ ఛాన్సలర్ ప్రొ॥ సంపత్ గారు అందుకు తగిన ఏర్పాట్లు చేశారు. ఇంక హాస్పిటల్ ప్రారంభోత్సవానికి కేవలం రెండు రోజుల వ్యవధి ఉంది. బాబావారు నాతో వాటినన్నింటినీ టెస్ట్ చేసి, ఇన్ స్టాల్ చేయటానికి సిద్ధం చేయవలసిందని, తాము చూడటానికి వస్తామని చెప్పారు. స్వామి కంప్యూటర్ సెంటర్ కి వస్తారన్న విషయం ప్రొ॥ సంపత్ గారు తప్ప ఎవ్వరూ నమ్మలేదు. స్వామికి ఇప్పుడు హాస్పిటల్ ప్రారంభోత్సవం ముఖ్యం కానీ, కంప్యూటర్లు కాదు. అందువల్ల స్వామి ఇంత హడావిడిలో ఇక్కడకు వచ్చే

అవకాశం లేదు అనుకున్నారందరూ. స్వామిమీద భారం వేసి, రాత్రంతా పనిచేసి అన్ని సిస్టమ్స్ ని కనెక్ట్ చేసి, హాస్పిటల్ ఉపయోగానికి సిద్ధంగా ఉండేలా చేశాము. ఐతే, మా బృందంలో ఒకరు, ఇన్ని వైర్లు ఇలా పైకి కనిపించటం స్వామికి నచ్చకపోవచ్చు, వీటిని కవర్ చేసేద్దాం అన్నారు. అందుకు నేను అంగీకరించక, ఇప్పుడు వీటినన్నింటినీ కవర్ చేసేస్తే, ఒకవేళ ఏ కంప్యూటర్ నా పనిచేయకపోతే గుర్తించలేక ఇబ్బందిపడతాము. కాబట్టి, ఈ వైర్లు స్వామి దృష్టిలో పడకుండా మనం ఇక్కడ అడ్డుగా నిలబడదాము అని చెప్పాను. ఉపాయం బాగుందని అందరూ అంగీకరించారు.

నవంబరు 21వ తేదీ ఉదయం స్వామి హాస్పిటల్ పనులను పర్యవేక్షించి తిరిగి వస్తూ కంప్యూటర్ సెంటర్ కి విచ్చేశారు. మాపై ప్రేమాశీస్సులు కురిపిస్తూ, సంపత్ గారితో మాట్లాడుతూ లోపలకు వచ్చారు. నావైపు చూసి, **“ఈ వైర్లు ఏమిటి? ఇంత గందరగోళంగా ఉన్నాయే”** అన్నారు. సర్వజ్ఞుని సన్నిధిలో దాచగలిగేది ఏముంది! వారి దివ్యహస్తాలలో ఒక ఉపకరణంగా అంకితభావంతో మనం పనిచేసేటప్పుడు వారు తమ చర్యలద్వారా మనకు కొన్ని పాఠాలు నేర్పుతారు. ఎంత పని ఒత్తిడిలో ఉన్నప్పటికీ వారు తమ మాటను ఎలా నిలబెట్టుకున్నారో అలాగే మనం కూడా ఒకరికి మాట ఇచ్చామంటే ఎలాగైనా ఆ మాటను నిలబెట్టుకోవాలని ఒక పాఠం నేర్పారు. నిజానికి హాస్పిటల్ ప్రారంభోత్సవ వ్యవహారంలో ఈ కంప్యూటర్స్ పని సముద్రంలో నీటిబొట్టు వంటిది. అయినప్పటికీ స్వామి ప్రతి చిన్న విషయంలోనూ ఎంత శ్రద్ధ వహిస్తారో మనం గమనించవలసి ఉంది. ఏ విషయంలోనైనా సరే, స్వామి చూసేది క్రమశిక్షణ, మన హృదయ పవిత్రత. కంప్యూటర్ కేబుల్స్ అస్తవ్యస్తంగా ఉన్న సంగతి ఎత్తిచూపడంద్వారా పరిశుభ్రతకు, చేసే పనిలో పరిపూర్ణతకు మనం ప్రాధాన్యతను ఇవ్వవలసిన అవసరాన్ని గుర్తుచేశారు.

చిత్రమైన విషయం ఏమిటంటే, ఈ సేవాకార్యక్రమాల్లో నేను శారీరకంగాకూడా ఎంతో ఒత్తిడిని ఎదుర్కోవలసి వచ్చినప్పటికీ స్వామి సన్నిధికి వచ్చినప్పటినుండి నాకు ఛాతిలో నొప్పి రానేలేదు. కొన్ని మందులు వేసుకొనటం కూడా మరచిపోయాను. స్వామిప్రేమే నాకు రాత్రింబవళ్ళు

మత్తుమందులా పనిచేసింది. అందువల్ల ఈ వారం రోజులూ నా అనారోగ్యం సంగతికూడా గుర్తుకు రాలేదు. స్వామి అంటారు కదా, “నా పని సువ్యు చెయ్యి, నీ పని నేను చేస్తాను” అని.

1991 నవంబరు 22 నాడు సరిగ్గా సంవత్సరం క్రిందట స్వామి ప్రకటించినవిధంగా సూపర్ స్పెషాలిటీ హాస్పిటల్ ప్రారంభోత్సవం జరిగింది. అదొక అద్భుతమైన, అందమైన, సర్వజనరంజకమైన ఘనవిజయం! 23వ తేదీన స్వామి 66వ జన్మదినోత్సవం ప్రేమపూర్వకమైన ఆనందోత్సాహాల మధ్య వైభవోపేతంగా జరిగింది.

నవంబరు 26వ తేదీన స్వామి ఎంతో దయతో మాకు ఏకాంత సంభాషణా భాగ్యాన్ని ప్రసాదించారు. ఇంటర్వ్యూ గదిలో ఇతర భక్తులతో కొద్దిసేపు మాట్లాడిన తరువాత నావైపు తిరిగి, “నీకు ఏమి కావాలి?” అని అడిగారు. “మీరే కావాలి స్వామీ” అన్నాను. బాబా వెంటనే తమ సింహాసనం నుంచి లేచి, “నీకు నేను కావాలా? ఇక్కడే ఉన్నానుగా, తీసుకువెళ్ళు. నేను నీతో వస్తాను” అంటూ, తమ దివ్యహస్తాన్ని వర్షలాకారంలో త్రిప్పి ఒక బంగారపు బ్రేస్‌లెట్ సృష్టించారు. దానిమీదనున్న ‘ఓం’ అనే అక్షరాన్ని చూపిస్తూ, “ఇదే నేను. తీసుకువెళ్ళు. నేను నీతో వస్తున్నాను” అంటూ ఆ బ్రేస్‌లెట్‌ను నా చేతిలో ఉంచారు. నేను ఆశ్చర్యంతో, ఆనందంతో ఉద్విగ్నుడనై, వంగి వారి పాదపద్మాలను ముద్దుపెట్టుకున్నాను.

తరువాత స్వామి సునీతను చూసి, “ఎలా ఉన్నావు?” అని అడిగారు. అందుకామె, “రమేశ్‌కి ఆరోగ్యం బాగలేదు స్వామీ” అన్నది. వెంటనే స్వామి ప్రేమతో నా గుండెమీద మూడుసార్లు తట్టి ఆమెతో, “ఇక హార్ట్ ప్రాబ్లమ్ లేదు. అతని ఆరోగ్యం గురించి నీవు దిగులుపడకు. అది నాకు వదిలేయ్. నేను అతనితో ఉన్నాను. అతనికి ఏ సమస్య రారు” అన్నారు. బాబావారు ఈవిధంగా స్పష్టంగా చెప్పగానే సునీత, “అయితే స్వామీ, డాక్టర్లు, మందులు, ఆపరేషను....” అన్నది. వెంటనే స్వామి, “డాక్టర్లు వద్దు, మందులు వద్దు, ఆపరేషను వద్దు” అని నాకిచ్చిన బ్రేస్‌లెట్‌ను చూపిస్తూ గంభీరంగా, “ఇది నా రక్ష. ఇతనికి ఏ ఆపదా రారు” అని అభయప్రదానం చేశారు.

నిరంతరము ప్రేమించే, రక్షించే, అనుగ్రహం చూపే స్వామికి, కన్నీటితో తప్పు ఏరకంగా కృతజ్ఞతలు చెప్పుకో గలము! లక్ష తల్లుల ప్రేమైనా స్వామి ప్రేమకు సాటిరాదని రూఢిగా చెప్పగలను. స్వామి సర్వజ్ఞులు, సర్వాంతర్యామి. ఈ సంఘటన జరిగి 27 సంవత్సరాలు దాటింది. స్వామి దయవల్ల ఇప్పటికీ నేను పరిపూర్ణ ఆరోగ్యంతో ఉన్నాను. ఇది డాక్టర్లకు అంతుపట్టని విషయం. స్వామి తాము ఇచ్చిన మాట ప్రకారం నన్ను కాపాడుతున్నారు. తరువాత స్వామి సన్నిధికి ఎన్నోమార్లు వెళ్ళాను. కొన్నిసార్లు స్వామి నాదగ్గరకు వచ్చి మౌనంగా నా ఛాతిపై తమ దివ్య హస్తంతో స్పృశించేవారు. కొన్నిసార్లు విభూతి సృష్టించి నా ఛాతిపై రాశారు కూడా.

స్వామి నేర్చిన పాఠాలు: జీవితంలో భగవంతుడు మనకు అప్పగించిన కర్తవ్యం వట్ల మనం చాలా శ్రద్ధగా ఉండాలి. “న మే పార్థస్థాని కర్తవ్యం...” అని భగవద్గీతలో సెలవిచ్చినట్లుగా, ముల్లోకాలలో తాము పొందవలసింది ఏదీ లేకపోయినప్పటికీ కేవలం మానవాళికి ఆదర్శం అందించే నిమిత్తం భగవాన్ నిరంతరం కార్యాచరణలో నిమగ్నులైయున్నట్లుగా, మనం మన కర్తవ్య కర్మలను ఏమాత్రం అశ్రద్ధలేకుండా, ఇతరులతో చెప్పించుకోకుండా నిర్వర్తించాలి. మనం స్వామి ఆశీస్సులను కోరినప్పుడు స్వామి పలికిన ప్రతి చిన్నమాట మన హృదయంలో హత్తుకుపోవాలి. దానికి అనుగుణంగా మనం వర్తించాలి. స్వామి సంకల్పంపట్ల పరిపూర్ణమైన విశ్వాసంతో ఉండాలి. మన సమస్యలగురించి మనకంటే స్వామికే ఎక్కువగా తెలుసు. కాబట్టి, మళ్ళీమళ్ళీ వారికి చెప్పుకోనక్కరలేదు. వాటిగురించి దిగులుపడనక్కరలేదు. స్వామిపై భారం వేసి, వారిని ప్రార్థిస్తూ మన కర్తవ్య కర్మలను సక్రమంగా నిర్వర్తిస్తూ ఉన్నప్పుడు మన యోగక్షేమాలను వారే చూసుకుంటారు.

(గత నాలుగు దశాబ్దాలుగా భగవాన్ బాబావారిని భక్తిశ్రద్ధలతో సేవిస్తున్న డా॥ రమేశ్ ఎమ్. వాద్వానీ అమెరికాలో షెల్టన్ సిటీలో ఉంటారు. వారి నివాసము ‘సాయి నివాస్’ అక్కడ పేరు పొందిన సాయి సెంటర్)

తెలుగుసేత: డా॥ జంధ్యాల సుమన్‌బాబు

పాదసేవనం

నవవిధ భక్తి మార్గములలో నాల్గవది 'పాదసేవనం'. భగవంతుని పాదాలను స్పృశించి, నమస్కరించి, సేవ చేయటము! వేలాది భక్తులకు భగవాన్ బాబావారు 'చేసుకో' అన్న తమ అమృతవాక్కుతో దివ్య పాదనమస్కార భాగ్యాన్ని ప్రసాదిస్తూ వచ్చారు. దివినుండి భువి కేతెంచిన అవతారమూర్తి భగవానుల దివ్యశరీరాన్ని ఈ భువిపై పట్టి నిలుపుతున్న ఈ దివ్యపాదయుగళికి నిజంగా మనమందరం - మానవాళి మొత్తమూ - ఎంతో కృతజ్ఞులమైయుండాలి.

తాంత్రిక సాధనలో ఉండిన ఒక బెంగాలీ పెద్ద మనిషికి ఆతడి గురువు ఒక విచిత్రమైన సలహా ఇచ్చాడు. "చూడు! నేను నీకొక మంత్రాన్ని ఉపదేశిస్తాను. దానిని 41 రోజులపాటు దీక్షగా జపించు. ఆ తరువాత వెళ్లి నీవు భగవాన్ శ్రీసత్యసాయిబాబావారి పాదపద్మాలను స్పృశించి నమస్కరిస్తే వారికిగల దివ్యశక్తులన్నీ నీకు వచ్చేస్తాయి" అన్నాడు.

మరి బాబావారి శక్తులన్నీ తనకు వచ్చేస్తే, వారు ఏ శక్తి లేనివారైపోతారా అని శిష్యుడు ప్రశ్నించగా, "లేదు, లేదు, నీకుకూడా దివ్యశక్తులు సంప్రాప్తిస్తాయేకానీ, వారి దివ్యశక్తులు ఏమాత్రం క్షీణించవు" అని సర్దిచెప్పటంతో, "సరే, ఇదేదో ప్రయత్నించదగ్గ విషయమే" అన్న కుతూహలంతో ఆ శిష్యుడు 41 రోజులు దీక్షగా మంత్రం జపించి, అటుపై భగవాన్ దివ్యదర్శనార్థియై, 'బృందావన్' ఆశ్రమానికి వెళ్లి, ఇతర భక్తులతోపాటే కూర్చున్నాడు.

స్వామి నేరుగా అతను కూర్చున్నచోటికే నడచివచ్చి అతని ఎదురుగా నిల్చున్నారు. ఇంతలో అతని ప్రక్కన కూర్చున్న ఒక భక్తుడు స్వామిచేత సంతకం చేయించుకోవాలని వారి చేతికి ఒక ఫోటో అందించాడు. అదే అదనుగా తీసుకుని ఈ తాంత్రిక సాధకుడు స్వామి పాదపద్మాలను స్పృశించాలని ముందుకు వంగాడు. అతని చేతికి వారి పాదపద్మాలు తగులలేదు. ఆశ్చర్యంతో స్వామి అంగీ అంచుల క్రిందంతా చేతులతో తడిమాడు. ఊహా!

అసలు అక్కడ పాదాలు ఉంటేగా! అతడు నిరుత్సాహ పడటంతోపాటు, “అరే! పాదాలు భూమిపై ఆనకుండా స్వామి ఎలా నిలబడగలిగారు?” అని నిర్ఘాంతపోయాడు. ఇంతలో స్వామి నెమ్మదిగా అతని చెంతనుండి ముందుకు కదలి, భక్తుల వరుసలలో తిరుగుతూ మందిరంలోకి తిరిగి వెళ్ళిపోయారు.

మరుసటిరోజున స్వామి అతనిని ఇంటర్వ్యూకి పిలిచారు. అతనితో ఎన్నో ఇతర సంగతులు ముచ్చటస్తూ భగవానులు ఉన్నట్లుండి, “నీవు పుల్లంగస్వామినిగూర్చి విన్నావా?” అని అడిగారు. “అవును స్వామీ, నాకు తెలుసు. ఆయన గాలిలో తేలియాడగల శక్తి గలవారు” అని చెప్పాడు ఈ తాంత్రికుడు.

అంతే! భగవాన్ అతనితో ఇంకేమీ చెప్పలేదు. అంతకుముందురోజున అతడు తమ పాదపద్మాలను స్పృశించటానికి చేసిన విఫలయత్నాన్ని గురించి ప్రస్తావించనే లేదు. ఐతే, ఇంటర్వ్యూ గదినుండి బయటకు వచ్చిన తరువాత ఆలోచిస్తే, స్వామి ఆ ప్రశ్న అడగటంలో గల ఆంతర్యం అతనికి బోధపడింది.

ఆ తరువాతికాలంలో నేను కలకత్తా నగరానికి వెళ్ళినప్పుడు సాయిభక్తబృందాల మధ్య నన్ను కలుసుకున్న ఈ తాంత్రిక సాధకుడు గతంలో తాను అజ్ఞానముచేత భగవాన్ బాబావారిపట్ల గావించిన మహాపచారమును నావద్ద మనస్ఫూర్తిగా అంగీకరిస్తూ తన పశ్చాత్తాపమును వెలిబుచ్చాడు.

‘పాదసేవన’ సంఘటనే మరొకటి నాకు గుర్తు కొస్తోంది. ఒకసారి ఆస్ట్రేలియానుండి తోలుబొమ్మలాట ప్రదర్శించే ఒక మహిళ వచ్చింది. భగవానుల దివ్య సమక్షంలో ప్రశాంతినిలయంలో తన ప్రదర్శనకు అవకాశం అనుగ్రహించమని స్వామిని వేడుకుంది. కానీ, పదిహేనువేలమంది భక్త ప్రేక్షకులతో క్రిక్కిరిసి ఉండే బృహత్ పూర్ణచంద్ర ఆడిటోరియంలో ఆమె ప్రదర్శించే చిన్నచిన్న తోలుబొమ్మలు ఎవ్వరికీ కనిపించవనే కారణంగా స్వామి ఆ ప్రదర్శనకు అనుమతించలేదు.

అయితే, ఒకరోజు ప్రశాంతిమందిరం ముందు భక్తుల వరుసలలో కూర్చున్న ఈ మహిళ గుర్తులు నాకు చెప్పి ఆమెను తీసుకొని రమ్మని నన్ను ఆదేశించారు స్వామి. అప్రకారమే ఆమెను నేను భగవానుల దివ్యసమక్షానికి పిలుచుకొని వెళ్ళాను. స్వామి ఆమెతో సంభాషించిన తరువాత చివర్లో ఆమె వారి పాదపద్మాలను స్పృశించి నమస్కారం చేసుకోవాలని ప్రయత్నించింది. కానీ, కీళ్ళనొప్పులచేతనో, లేక మరి యే ఇతర రుగ్మతవల్లనో కానీ ఆమె ముందుకు వంగలేకపోవటంతో స్వామి వారి దివ్యపాదపద్మాలను గాలిలో పైకి లేపి ఆమె అరచేతులకు అందేటట్లు చేశారు. అదీ, ‘పాదసేవాభాగ్యమ’ంటే!

(ప్రొ॥ ఎన్. కస్తూరిగారు 1970, 80 దశకాలలో ప్రశాంతినిలయంలో ప్రాచ్య, పాశ్చాత్య దేశాల భక్తుల నుద్దేశించి చేసిన ప్రసంగాలనుండి గ్రహీతము)

సమర్పణ: ‘సాయిదాసు’

❖ ఆత్మకు తెలిసినది ప్రణవభాష ఒక్కటే! ❖

తనను తాను తెలుసుకోవడమే తనువు దాల్చినందుకు పరమార్థము. ఆత్మసాక్షాత్కారమొక్కటే అమరత్వమునకు మార్గము. ఇహమునకు, పరమునకు మధ్యనున్న వంతెన మానవ జీవితము. ఆత్మతో మాట్లాడవలెనన్న ప్రణవమే సరియైన పరిభాష. ప్రణవభాష తప్ప ఆత్మకు అన్యభాష అర్థము కాదు. నిత్యసత్యమైన ఆత్మ అస్తి, చర్మములతోకూడిన దేహమును ధరించడముచేత ఈ ఆవరణమునందే ఆనందమున్నదని మానవుడు భ్రమిస్తున్నాడు. ఇట్టి ఆనందము సత్యానందము కాదు. ఆత్మానందమును అనుభవించినప్పుడే జీవితం చరితార్థమవుతుంది.

- బాబా

మాతృశ్రీ ఈశ్వరమ్మ దినోత్సవం; బుద్ధపూర్ణిమ వేడుకలు

❖ డా॥ దివి చతుర్వేది

మాతృశ్రీ ఈశ్వరమ్మ సంస్కరణ దినోత్సవం

“నా పుట్టుకను నేనే నిర్ణయించుకున్నాను. నాకు కాగల తల్లిని నేనే ఎంచుకున్నాను” అన్నారు భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు. కౌసల్య, యశోద మాతలవలె అవతారపురుషుని ఎత్తి, పెంచి, గోరుముద్దలు తినిపించే భాగ్యానికి నోచుకున్నారు ఈశ్వరమ్మగారు. వారు తమ దివ్యకుమారుని కోరిన కోరికలు - గ్రామప్రజల దాహార్తిని తీర్చడం; విద్య వైద్య సౌకర్యాలను కల్పించడం - వారి మహోన్నత ఔదార్యానికి, ఔన్నత్యానికి నిదర్శనంగా నిలిచాయి. 2019 మే 6వ తేదీన ఉదయం వారి పుణ్యవర్ధంతిని పురస్కరించుకొని కుటుంబ సభ్యులు, సెంట్రల్ బ్రహ్మ సభ్యులు, ఆశ్రమ కార్యనిర్వాహకులు, పుట్టపర్తి పురజనులు, వివిధ ప్రాంతాలనుండి విచ్చేసిన సాయి భక్తులు బాబావారి జననీ జనకుల సమాధి మందిరాన్ని దర్శించి వారికి నివాళులర్పించారు. భజన గీతాలను పాడారు. అనంతరం ప్రసాద వితరణ జరిగింది.

ఆరోజు సాయంకాలం ప్రశాంతి భజన బృందంవారు సాయికుల్యంత్ హాలులో తెలుగులో, తమిళంలో, హిందీలో భక్తిగీతాలను పాడారు. అంతకుముందు భగవాన్ బాబావారి దివ్యోపన్యాసం ప్రసారమైంది:

“ప్రేమస్వరూపులారా! మాతృదేవో భవ, పితృదేవో భవ” అనేవి భారతీయసంస్కృతియందు ప్రధానమైన సూత్రములు. మానవునికి అందుబాటులో ఉంటూ ప్రత్యక్షంగా గోచరమవుతున్న మాతృమూర్తియే ప్రధాన దేవత. అవ్యక్తమైన దివ్యత్వము దేనిని ఆశించునో, దేనికి అనుగ్రహించునో, దేనికి ఆగ్రహించునో ఎవ్వరికీ తెలియదు. కానీ తాను ఏవిధంగా ప్రవర్తిస్తే తన తల్లి ఆనందించునో పుత్రునకు తెలుసు. కాబట్టి,

మాతృమూర్తిని ఆరాధించి, గౌరవించి వారి అనుగ్రహానికి నోచుకోవడమే పవిత్రమైన జీవితము. తల్లిప్రేమకు, తల్లిదృష్టికి నోచుకోలేనివాడు మహా దురదృష్టవంతుడనే చెప్పవచ్చు. కౌరవులందరూ హతమారిన తరువాత దుఃఖిస్తున్న గాంధారి ధృతరాష్ట్రులను ఓదార్చే నిమిత్తమై వెళ్లిన కృష్ణుని గాంధారి అనేకవిధాలుగా నిందించింది. అప్పుడు కృష్ణుడు, “గాంధారి ! నీవు చాలా పొరపడుతున్నావు. పుట్టిన తరువాత నీ కుమారులలో ఏ ఒక్కరినైనా కన్నెత్తి చూశావా? నీ దృష్టికే నోచుకోలేని కౌరవులు నా దృష్టికి ఏవిధముగా నోచుకోగలుగుతారు?” అని ప్రశ్నించాడు. అనగా, మాతృదృష్టికి నోచుకొనని పుత్రులు దైవదృష్టికి నోచుకోలేరు.”

అంతర్జాతీయ సాయియువత సాధన శిబిరం

అంతర్జాతీయ శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థ, జోన్ 4 ‘ఎ’, 4 ‘బి’ మరియు జోన్ 5 దేశాలకు చెందిన 300 మంది యువజనులు (Young adults) 2019 మే 14వ తేదీ నుండి మే 17వ తేదీవరకు ప్రశాంతినిలయంలో నిర్వహింపబడిన సాధన శిబిరంలో పాల్గొన్నారు. శ్రీలంక, మలేషియా, ఇండోనేషియా, సింగపూర్, నేపాల్ తదితర దేశాలకు చెందిన వీరు ఆత్మవిశ్వాసాన్ని దృఢతరం చేసుకొని, ఆధ్యాత్మిక పురోగమనాన్ని సాధించటమే లక్ష్యంగా ఈ సాధన శిబిరంలో పాల్గొన్నారు.

మే 14వ తేదీ ఉదయం మహిళా ప్రతినిధులు సాయికుల్యంత్ హాలులో, నేపథ్యంలో ‘ఓం శ్రీ భగవాన్ శ్రీ సాయినాథాయ’ దివ్యనామం వినిపిస్తూండగా, వారివారి జాతీయ పతాకాలను ధరించి, కవాతును నిర్వహిస్తూ భగవాన్ బాబావారికి వందనములను అర్పించారు.

అనంతరం, డా॥ సత్యారావు జోగుల (మలేషియా) ప్రసంగిస్తూ, సాధన శిబిరంయొక్క లక్ష్యాలను వివరించారు. అవి: 1. యువతరానికి భగవాన్ పట్ల ఉన్న విశ్వాసాన్ని దృఢతరం చేయటం. 2. ప్రపంచంలోని వివిధ సంస్కృతుల పట్ల, సంప్రదాయములపట్ల అవగాహన కలిగించడం. 3. యువజనులమధ్య సాయిప్రేమానుబంధాన్ని ప్రేరేపించడం. 4. స్వామికి ప్రేమపూర్వక కృతజ్ఞతాంజలి అర్పించటం.

తదుపరి ప్రసంగించిన డా॥ వి.కె. రవీంద్రన్ (చైర్మన్, శ్రీ సత్యసాయి అంతర్జాతీయ సంస్థ, జోన్ 4) మానవులలో ఆధ్యాత్మికస్ఫూర్తిని కలిగించి, ఆత్మవిశ్వాసాన్ని దృఢతరం చేయటం ఒక్క భగవాన్ బాబావారికి మాత్రమే సాధ్యం అన్నారు.

అనంతరం ప్రసారమైన దివ్యోపన్యాసంలో భగవాన్ బాబావారు ఈనాడు దేశరక్షణకు కావలసింది అస్త్ర శస్త్రములు కాదు, గుణశీలమైన స్త్రీ పురుషులు అత్యవసరం అన్నారు. సద్గుణములను పోషించుకొనవలెనన్న సత్సంగములో ప్రవేశించాలి. పాపములు కరుగుటకు, శాపములు తరుగుటకు సత్సంగమే ఆధారము అన్నారు.

నాలుగు రోజుల సాధన శిబిరంలో భాగంగా ప్రతి రోజూ ఇన్స్టిట్యూట్ ఆడిటోరియంలో, “భగవంతుడు తనను ఆశ్రయించినవారిని రక్షించక మానడు; విశ్వాస మంటే గతాన్నిగూర్చి విచారించక, భవిష్యత్తునుగురించి ఆందోళన చెందక, భగవంతుణ్ణి జీవితంలోకి హృదయ పూర్వకంగా ఆహ్వానించి వర్తమానాన్ని సద్వినియోగ పరచుకోవటం; సాయితో కలసి అంతర్ముఖంగా జీవన యాత్రను సాగించడం” వంటి అంశాలపై ప్రసంగాల ద్వారా, చర్చలద్వారా యువ ప్రతినిధులకు మార్గనిర్దేశం చేయటం జరిగింది.

2019 మే 17వ తేదీన సాయంవేళ సాయికుల్పవృత్ హాలులో ముగింపు సమావేశం జరిగింది. నేపాల్ కి చెందిన శ్రీ అమర్ కర్కీ ఉపన్యసిస్తూ, “అంతరాత్మను అనుసరించు; దుర్గుణాలను ఎదిరించు; చివరివరకు పోరాడు; లక్ష్యాన్ని సాధించు” అన్న భగవాన్ సూక్తి విజయసాధనకు అత్యవశ్యకమన్నారు. డా॥ సత్యారావు జోగుల మరియు డా॥ జగదీశన్ తనీశ్ కమార్ సాధన శిబిరంలో తీసుకున్న నిర్ణయాలను వివరించారు. భగవాన్ ప్రబోధములను

అనుసరించటం, అరిషడ్వర్గాలను అరికట్టుకోవటం ఈ నిర్ణయాలలో ముఖ్యమైనవని వారు తెలియజేశారు.

అనంతరము యువజనులు సమర్పించిన ‘ఛెయిత్ లిఫ్ట్’ నాటికకు సంపూర్ణ శరణాగతి ఇతివృత్తము.

బుద్ధ పూర్ణిమ వేడుకలు

శ్రీలంక, నేపాల్, థాయ్ లాండ్, ఇండోనేషియా, మలేషియా, సింగపూర్, బ్రూనై, జపాన్, తైవాన్ మరియు హాంకాంగ్ దేశాలనుండి సాయి భక్తులు ప్రశాంతి నిలయానికి విచ్చేసి 2019 మే మూడవ వారంలో బుద్ధపూర్ణిమ వేడుకలలో పాల్గొన్నారు.

మే 18వ తేదీన సాయంవేళలో నేపథ్యంలో బౌద్ధ మంత్రాలు వినిపిస్తూండగా, బౌద్ధ సన్యాసులు దివ్య సన్నిధానమువద్ద ప్రణామములర్పించారు. జ్యోతి ప్రజ్వలన అనంతరం శ్రీ అమర్ కర్కీ ప్రసంగిస్తూ, ‘చతుర్బ్రహ్మ విహార్’ (మైత్రి, కరుణ, ముదిత, ఉపేక్ష) ఈ సంవత్సరం వేడుకల ఇతివృత్తం అన్నారు.

డా॥ జెరోన్ సెట్టాస్ (థాయ్ లాండ్) ఉపన్యసిస్తూ, బుద్ధుడు దూషణ భూషణలపట్ల అనాసక్తిని చూపించారని, అది వారి సమచిత్తమునకు, వైరాగ్యానికి చిహ్నమన్నారు. బుద్ధుని ప్రవచనములైన, ‘బుద్ధం శరణం గచ్ఛామి’, ‘ధర్మం శరణం గచ్ఛామి’, ‘సంఘం శరణం గచ్ఛామి’లను ప్రస్తావిస్తూ, మహాన్నతములైన ఆ విలువలనే తాను భగవాన్ దివ్యచరణ కమలములను ఆశ్రయించటంద్వారా నేర్చుకున్నానన్నారు. భగవాన్ దివ్యదర్శనం మనలో ఆధ్యాత్మిక స్ఫూర్తిని కలిగించింది, ఆ దివ్యానుభూతిని హృదయంలో పదిలపరచుకొని ‘సాయీ శరణం గచ్ఛామి’ అనే సూత్రాన్ని ఆచరణలో పెట్టాలని చెప్పారు.

తదుపరి ‘సాయి స్పిరిచువల్ ఎడ్యుకేషన్’ (నేపాల్) విద్యార్థులు ప్రదర్శించిన ‘బుద్ధం శరణం గచ్ఛామి’ నాటికకు గౌతమ బుద్ధుడు సామాజిక పరిణామానికై చేసిన కృషి ప్రధానాంశము.

మే 19వ తేదీ సాయంత్రం శ్రీ సత్యసాయి అంతర్జాతీయ సంస్థ, జోన్ 5 దేశాల సెంట్రల్ కోఆర్డినేటర్ శ్రీమతి భావనా భలానీ బుద్ధుని సందేశము, భగవాన్ బాబావారి ప్రబోధముల మధ్యగల సారూప్యతను

తెలియజేశారు. భగవాన్ బోధించిన జ్యోతిష్యానముద్వారా ప్రతి జీవితోనూ అంతర్లీనముగా ఉన్న దివ్యత్వము ఒక్కటే అని గ్రహించవచ్చునన్నారు.

శ్రీ ధమ్మిక కలపుగె (శ్రీలంక) మాట్లాడుతూ, బుద్ధుడు ప్రవచించిన సత్యవర్తన, సంఘసేవ మానవుని జీవిత లక్ష్యంవైపు నడిపిస్తాయన్నారు.

బౌద్ధ సన్యాసి శ్రీ యుగ్యేన్ షెరబ్ (నేపాల్), ప్రపంచం నేడు ఎదుర్కొంటున్న క్లిష్టపరిస్థితినుండి బయటపడటానికి మానవులు శాంతికాముకులు కావాలన్నారు. భగవాన్ ప్రబోధించిన మతసామరస్యము మానవాళిలో శాంతి భద్రతలను కలిగిస్తుందన్నారు.

వివిధ దేశాలనుండి వచ్చిన భక్తులు ఇంగ్లీషు, హిందీ, నేపాలీ, తెలుగు భాషలలో భక్తిగీతాలను ఆలపించిన తరువాత భగవాన్ దివ్యోపన్యాసం ప్రసారమైంది:

“ప్రేమస్వరూపులారా! అనేక దేశాలనుండి మీరిక్కడకు వచ్చారు. అయితే, ఇక్కడ మీరు చేయవలసినదేమిటి? మీరెన్నో చింతలతో, ఎన్నో యోచనలతో, ఎన్నో బాధలతో ఇక్కడకు వచ్చారు. అవన్నీ ఇక్కడ వదలిపెట్టి మీ హృదయాలలో ఆనందాన్ని నింపుకొని పొండి. మీలో ఉన్న దుర్భావములను, దుశ్చింతలను ఈ ప్రశాంతి నిలయంలో వదలిపెట్టి పొండి. అశాంతితో ఇక్కడికి వచ్చి అశాంతితోనే తిరిగిపోకూడదు. ప్రశాంతి అనేది ఇక్కడున్నది. ఎందుకనగా ఉత్తమమైన భక్తులు ఉత్తమమైన భావాలతో జీవించిన ప్రదేశమిది. ఆ ఉత్తమమైన భావాలను మీ హృదయాలలో నింపుకోండి. ఆత్మవిశ్వాసాన్ని అభివృద్ధిపర్చుకోండి. కష్టాలు వస్తుంటాయి, పోతుంటాయి. వాటిని గూర్చి చింత చేయకండి. దైవచింతన చేస్తూ ఉంటే పర్వతాలవలె వచ్చిన ప్రమాదాలుకూడా మంచు వలె మాయమవుతాయి.”

నేపాలీ భక్తుల పల్లినేవాయాత్ర

2019 మే 20వ తేదీన నేపాల్ నుండి 1500 మంది భక్తులు తమ మూడు రోజుల పర్తియాత్రకై విచ్చేసి,

స్వామి సన్నిధిలో నిత్యం రెండు పూటల వేదపారాయణం, భజన కార్యక్రమాలు నిర్వహించారు. ప్రశాంతినిలయంలో పారిశుద్ధ్య సేవలనందించారు.

2019 మే 21వ తేదీన సాయంసమయంలో నేపాలీ విద్యార్థులు బ్యాండు వాదనను వినిపించిన అనంతరం సంగీతరస చేశారు.

2019 మే 22వ తేదీన ‘సాయి స్పిరిచువల్ ఎడ్యుకేషన్’ బాలికలు నేపాల్ సాంస్కృతిక వైభవాన్ని ప్రతిబింబించే నృత్యాలను ప్రదర్శించారు.

అనంతరం సాయిసంస్థల అధ్యక్షులు ఉపన్యసిస్తూ నేపాల్ జగన్మాత సీతాదేవి, గౌతమబుద్ధుడు జన్మించిన పుణ్యస్థలమని, నేడు భగవాన్ బాబావారి అనుగ్రహానికి నోచుకున్నదని చెప్పారు. భగవాన్ ఆదేశాల మేరకు సాయి సంస్థ సేవకు అత్యంత ప్రాధాన్యత ఇస్తున్నదన్నారు. ఒక సేవాదర్శ భక్తునికి కలిగిన అద్భుతమైన అనుభవాన్ని వివరించారు. నేపాల్ సాయిసంస్థ ఒక నీటిపథకాన్ని చేపట్టింది. జనావాసానికి దూరంగా క్రూరమృగాలకు ఆలవాలమైన అటవీ ప్రాంతంలో ఒక కొండమీద ఉన్న సహజసిద్ధమైన నీటిబుగ్గ ఈ పథకానికి ఆధారం. సేవాదర్శ సభ్యులు అడవిలో గుడారములు వేసుకొని ఉంటూ సేవలో పాల్గొనేవారు. ఒకరోజు రాత్రి గుడారంలో విశ్రాంతి తీసుకుంటున్న ఒక సేవాదర్శ సభ్యునివద్దకు ఒక చిటుత వచ్చింది. అతడు కనులు మూసుకొని, సాయినామాన్ని జపించసాగాడు. కొంత సమయం తరువాత ఆ చిటుత తనకు హాని చేయకుండా వెనుతిగగడాన్ని గమనించి ఊపిరి పీల్చుకున్నాడు. ఇంక ఆ సేవాకార్యమును వదిలేసి వెళ్ళిపోవాలని నిర్ణయించుకున్నాడు. సరిగ్గా ఆ సమయంలో అతనిని సంభ్రమానికి గురిచేస్తూ భగవాన్ బాబావారు అభయహస్తాలతో దర్శనమిచ్చారు. “నేనుండగా నీకు భయమెందుకు?” అన్న అభయాన్ని అనుగ్రహించటానికే భగవాన్ తనకు దర్శనమిచ్చారని అతడు గ్రహించి, అప్పటినుండి మరింత ఉత్సాహంగా సేవలో పాల్గొన్నాడని నేపాల్ సాయిసంస్థల అధ్యక్షులు తెలియజేశారు.

ఆ తరువాత నేపాల్ లో చేపట్టిన సేవాకార్యక్రమాల లఘుచిత్రాన్ని వ్యాఖ్యాన సహితంగా ప్రదర్శించారు. ❖

‘సనాతన’ అక్షర సారభాలు:

వటవృక్ష ప్రతిష్ఠ

అన్ని వృక్షములలో వటవృక్షము పవిత్రమైనది, పూజనీయమైనది. దీనిని వృక్షరాజమని కూడా చెప్పవచ్చును. ‘స్వగ్రోధ’, ‘బహుపాద’, ‘వట’ అని దీనికి సంస్కృతమున నామాంతరములు గలవు. విష్ణు సహస్ర నామములలో “స్వగ్రోధాయ నమః” అని ఒక పదము కలదు. అందువలన ఈ వృక్షము విష్ణుస్వరూపమేయని తెలియుచున్నది. శ్రీమన్నారాయణమూర్తి క్షీరసాగరములో వటపత్రశాయయై యుండినందున వటవృక్షమునకు మరింత శోభ కలిగించుచున్నది. శ్రీ శంకర భగవత్పాద కృత దక్షిణామూర్తి సోత్రములో “చిత్రం వట తరోర్మూలే వృద్ధాః శిష్యా గురుర్యువా” అని చెప్పబడియున్నది. భగవంతుడు వటవృక్షము క్రింద ఆసీనుడై శిష్యబృందానికి బోధ చేస్తున్నాడని దీని భావము.

గయ, ప్రయాగ క్షేత్రములలో వటవృక్షములు భక్తాదులచే పూజలందుకొనుచున్నవి. సనాతన ధర్మ స్వరూపమే ఈ వృక్షరాజము. ఇతర చెట్లు నశించునుగాని ఈ వృక్షము అమరజీవి. దీని కొమ్మలు నలుదెసల వ్యాపించుచు, కొమ్మలకు అచ్చటచ్చట ఊడలు దిగును. ఈ ఊడలు లెక్కకు మిక్కిలమై వృక్ష బలమునకును, వ్యాప్తికిని సహాయపడును. అవి అన్నియు చెట్లు బోదెలవలెనే కాన్పించును. మొట్టమొదటిది తల్లి బోదె నశించినను, ఈ

ఊడలవలన అది చిరంజీవియై బ్రతుకుగలదు. ఇటువంటి పవిత్రమైన ఒక వటవృక్షమును 1959 జూన్ నెల 29వ తేదీన ఉదయం తొమ్మిది గంటలకు ప్రశాంతినిలయ తపోవనంలో భగవానులు ప్రతిష్ఠించిరి.

మూడు మాసముల క్రిందట జరిగిన ఒక పవిత్రమైన సంఘటననుగురించి ఇచ్చట తెల్పవలసియున్నది. ఒకరోజు స్వామివారు తమ భక్తబృందముతో చిత్రావతి నదికి వెళ్లి ఇసుక తిన్నెపై ఆసీనులై ఉండగ, కొంతసేపు భక్తులు భజనలు సల్పిరి.

తదుపరి, హిమాలయ ప్రాంత అరణ్య ప్రదేశములలో సాధుపుంగవులు తపస్సు చేసికొనుటకు సరియైన వృక్షముల నెన్నుకొని, దాని క్రింద తపస్సు చేయుదురు. బుద్ధుడు కూడా బోధి వృక్షము క్రిందనే తపస్సు చేసెను కదా! ఎందుకనగా కొన్ని క్షేత్రములందు మాహాత్మ్యముగల ఒక చక్రము, లేక ఒక శాసనము వృక్షముల క్రింద ప్రతిష్ఠించియుండురు. అందువలన అచ్చట ఏకాగ్రత కుదిరి తపస్సు ఫలించునని బాబావారు తెల్పుతూ, అచ్చట ఇసుకలోనుండి అందరికీ ఆనందాద్భుతములు కలుగునట్లు ఒక తామ్ర శాసనమును సృష్టించి పైకి తీసిరి. అందులో మనకు తెలిసియు తెలియని లిపులెన్నో లిఖితమై ఉన్నవి. ఆ శాసనమును తపోవనములో కొండపైన స్థాపించి, దానిపై ఒక వటవృక్షమును ప్రతిష్ఠించి, సాధకులకు, తాపసులకు ప్రోత్సాహమిచ్చెదను అని స్వామి సెలవిచ్చిరి. యోగసాధనలో ఒక అంతస్తు సాధించిన యోగీశ్వరులకు ఈ శాసనమెక్కడుండునది గోచరించును. దానికొరకు వారే స్వయముగ ప్రశాంతినిలయ తపోవనమునకు వచ్చి, తమ ఆధ్యాత్మిక సంపత్తును పెంచుకొని కృతార్థులగుదురని కూడా స్వామి సెలవిచ్చిరి.

ఆ తామ్ర శాసనమును జూన్ 29వ తేదీన ప్రశాంతి నిలయమునుండి తాళమేళములతో, భక్తబృందముతో తీసికొనిపోయి; భగవానులే వారి అమృతహస్తములతో చెట్టుకు త్రవ్విన పాది అడుగు భాగమున ఆ శాసనమును మొదట వేసి, దానిమీద వటవృక్షమును నాటిరి.

అహో, భగవానుల మహిమ ఎంతని వర్ణించగలము!

(‘సనాతన సారథి’ 1959 జులై సంచిక నుండి)

స్వామి సన్నిధిలో అంతర్జాతీయ సాయి యువత

మాతృశ్రీ ఈశ్వరమ్మ సంస్మరణ దినోత్సవం, నారాయణసేవ

బుద్ధపూర్ణిమ ఉత్సవం: స్వామి సన్నిధిలో బౌద్ధ సన్యాసులు, సంకీర్తన చేస్తున్న భక్తబృందం

నేపాలీ భక్తుల పరిసేవాయాత్ర: విద్యార్థుల బృందం వాదన, సాంస్కృతిక కార్యక్రమం

Date of Publication 23rd June 2019

అంతర్జాతీయ యువత సంగీత విభావరి

'బుద్ధం శరణం గచ్ఛామి'

నేపాలీ చిన్నారుల సృత్య ప్రదర్శన

గురువు లేసే ఉపకారము

బయటి విషయాలలో ఏమీ సౌఖ్యం లేదు, ఆనందము ఉండదు. కుక్క ఎండిపోయిన ఎముకను గట్టిగా కొరికినప్పుడు, ఎముక విరిగి దవడకు గుచ్చుకొని రక్తము ప్రవిస్తే, ఎక్కడినుంచి ఆ రక్తము అని విచారణచేయక, అది ఎముకనుంచే వస్తున్నదని ఆనందిస్తుంది. అట్లనే ఆనందముకాని, దుఃఖముగాని విషయాలలో లేవు, మీలోనే ఉన్నవి. చంటిబిడ్డ బొటనవ్రేలు చీకుతుంది. దానిలో సారమేమున్నది! ఆనందము బయటినుంచి దొరకునదనే అభిప్రాయానికి అమాయకత్వమే కారణం. ఇలాంటి సత్యనిత్య విషయాలను తెలిపే నిమిత్తం గురువు అవసరము. అయితే, గురి ఉంటే గురువు కావాలిగాని గురి లేకపోతే గురువేమి చేయగలడు! విత్తనముంటే, మొక్క ఉంటే, తోటమాలి దానిని సరియైనరీతిగా పోషించి పెంచగలడు. ఉన్నదాన్ని తెలియపరచుటే గురువు చేసే ఉపకారము. నువ్వెవరు? నేనేవరు? ఎక్కడి నుంచి వచ్చాము? అని ప్రశ్నలు వేసి వాటికి అనుభవరూపమైన సమాధానములను శిష్యునిచే చెప్పిస్తాడు. ఇదే గురు శిష్యుల పవిత్ర సంబంధము.

- బూదూ

వార్షిక చందా: ₹ 60 (భారతదేశంలో) ₹ 550, లేక ₹ 13 లేక ₹ 9 (బయటలకు)
చందా రుసుము ఒకటి లేక, రెండు, లేక మూడు సంవత్సరములకు స్వీకరింపబడును.

సనాతన సారథి చందాలు మనీయార్డరుద్వారా, లేక పర్సనల్ చెక్ ద్వారా, లేక డిమాండ్ డ్రాఫ్ట్ ద్వారా లేక, ఆన్లైన్ పద్ధతినే పూర్తిచేయవచ్చును. www.sanathanasarathi.org ద్వారా చెల్లించవచ్చును. చందాలు పంపవలసిన చిరునామా: కన్వీనర్, శ్రీ సత్యసాయి సాధనా శ్రస్థ, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం - 515134, ఆంధ్రప్రదేశ్.